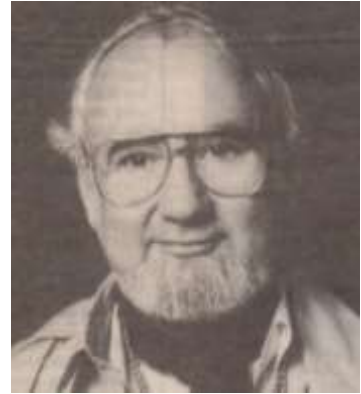

Karl Otto Modin

1929-2014

- 1929 Föds den 28 september.
- 1956-60 Herrmodskurser i teckning och olja-/akvarellmålning. Sista året landskaps- och porträttmålning i olja.
- 1962 Ställer ut tillsammans med Edvard Cederling och Martin Eder på Sala lasarett.
- 1963 Första separatutställningen i Folkpartiets lokaler på Magasinsgatan 22-29 september.
Stig Anå, Edvard Cederling, Sixten Engberg, Olle Eriksson, Lennart Lindberg, Erik Lisper, Karl-Otto Modin, John Sköld, Bertil Vidmark och Folke Östlund ställer ut tillsammans i Vallaskolan under Hantverks- och industriutställningen i Sala.
- 1964 12 Salakonstnärer ställer ut i Aguélimuseets regi under sommaren: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Bertil Widmark, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck.
Deltar i *Salasalongen* 15 – 29 november: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Dick Holmér, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Ove Gidlöf, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck.
- 1965 9 Salakonstnärer ställer ut i Aguélimuseets regi under sommaren: Sixten Engberg, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Folke Östlund, Stig Anå, och Karl Otto Modin.
Utställning på Kyrkbacksgården i Västerås i oktober.
- 1966 Utställning i Folkpartilokalen.
Utställning i Strandgalleriet i Eskilstuna, april-maj.
Utställning på Stora Hotellet, Västerås, i september.
Utställning på Aguélimuseet 20 nov - 4 dec.
- 1967 Karl-Otto utställningskommissarie för utställningen *Multikonst* på Aguélimuseet.
Utställning i Bruksgården, Fagersta, 8-10 mars.
Utställning i Väderkvarnen, Strängnäs, i september.
Salakunst till vänorten Åndalsnes i Norge: Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Stig Anå, Sixten Engberg, Martin Eder, Karl-Otto Modin, Edvard Cederling, Gösta Södergren, Bertil Andersson, Folke Östlund, Dick Holmér, Christina Eriksson, Bengt Ander, Torgny Östlund, Gustaf Eriksson, Åge Lindbeck och Kjell Eriksson.
- 1968 Ateljéexpo i gamla mejeriet varje helg under hösten.
Vandringsutställning 4 oktober – 17 november i Skultuna, Hallstahammar, Surahammar, Avesta, Norberg och Kolsva anordnad av Bergslagens konstföreningars samarbetsnämnd. Deltagare från Salaområdet är Bengt Ander, Stig Anå, Sixten Engberg, Lennart Lindberg, Karl Otto Modin och Bertil Herlow-Svensson.
- 1969 Deltar i utställningen i Enköping 16 – 23 mars tillsammans med andra Sala-/Hebykonstnärer: Bo Åke Adamsson, Bengt Ander, Edvard Cederling, Sixten Engberg, Ian Hellström, Åge Lindbeck, Lennart Lindberg, Karl Otto Modin, Gösta Södergren, Folke Östlund och Torgny Östlund.
8 Salakonstnärer ställer ut på lasarettet i Fagersta i oktober: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Lennart Lindberg, Olle Eriksson, Dick Holmér, Torgny Östlund, Bertil Andersson och Karl Otto Modin.
- 1970 Utställning i Galleri Duvan, Högbergsgatan, Stockholm, i april.
Utställning i samlingssalen, Sundby sjukhus, Strängnäs.
Utställning på Aguélimuseet, 29 nov – 6 dec.
- 1971 Utställning i Gamla apoteket, Upplands Väsby, i november.
Samlingsutställning, Konshallen i Fagersta, i månadsskiftet nov-dec.

- 1972 Utställning tillsammans med Yngve Östberg i Hagaskolan, Hofors, i oktober.
- 1973 Utställning i oktober på Sala Sparbank tillsammans med Lennart H Lindberg och Bo Svärd.
- 1974 Deltar i *Dagens Salakonstnärer* i Komministergården vid Jubileumsutställningen 1974. Samtliga deltagare: Bo Åke Adamsson, Assar Blidmo, Sixten Engberg, Edvin Eriksson, Olle Eriksson, Gustav Eriksson, Gudrun Öman, Folke Östlund, Åge Lindbeck, Ove Gidlöf, Annika Maria Hedermo, Barbro Jones-Hellstrand, Dick Holmér, Lennart Johansson, Edith Johansson, Bengt Kullander, Lennart H Lindberg, Mikael Liljeqvist, Karl-Otto Modin, Rolf Paulsson, Carl Olof Pettersson, Inga-Lisa Stadling, Bertil Söderberg, Gösta Södergren och Mara Zwaigsne.
- 1975 Utställning i mars i Galleri Esplanad, Sala.
- 1976 Samlingsutställning i Abrahamsgården, Norberg, i maj tillsammans med Lennart H Lindberg, Bertil Andersson, Kåge Bergman och Carl-Olof Pettersson.
- 1977 Utställning på Norrby Teater, Fagersta, i april.
Utställning i Medborgarskolans lokaler, Enköping, i oktober.
- 1978 Utställning i Folkets Hus i april.
Utställning i Nykvarn tillsammans med Sonja Pettersson, ÅC Danell, Bo Eriksson, Bo Svärd och Rolf Paulsson i december.
- 1979 Utställning i Folkets Hus under påsken och helgen därefter.
- 1980 Utställning i Folkets Hus helgerna före och under påsken.
- 1982 Utställning på Joar Blå i Enköping i februari: Bo-Åke Adamsson, Bengt Kullander, Bo Svärd, Inga-Lisa Stadling, Johan Tibbelin, Olle Eriksson, Bertil Andersson, Gösta Södergren, Annick Baron-Paulsson, Rolf Paulsson, Karl Otto Modin och Kåge Bergman.
När utställningen flyttar till Aguélimuseet i Sala tillkommer ytterligare några konstnärer: Carl-Olof Pettersson, Gudrun Folker, Margaretha Björdin, Sixten Engberg och Lena Nessle.
- 1993 Ställer ut tillsammans med Birgitta Lindström i Lindströms Konstlya, Norrmanska gården, under sommaren.
- 1996 Erhåller Sala kommuns Kulturstipendium.
Utställning i Företagskontoret, Sala Sparbank, 10-22 november.
- 1997 Traditionella vårutställningen i april på Rådmansgatan 6.
- 2004 Karl-Ottos 40e Vårutställning i Sala.
- 2010 *Vår igen*, utställning hos GalleriJan, Kulturkvarteret Täljstenen.
- 2014 Avlider den 19 augusti.
- 2015 Minnesutställning hos GalleriJan, Kulturkvarteret Täljstenen, i april.
- 2016 Utställning i Heby Konsthall 1 maj – 19 juni.
- 2019 *Sista vernissagen – en hyllning till Karl-Otto Modin*, utställning i La Galerie du Sacre Bleu, Uppsala, 5-6 oktober.

Självporträtt, akryl 21 x 30 cm.

Jan Törndahls föredrag vid träffen med Avlidna Salakonstnärers Sällskap 21 april 2015:

Karl-Otto Modin

1929-2014

Till minne

Hösten 2014 avlider konstnären - simmaren Karl-Otto Modin 85 år gammal. "Klotan" som han kallades blev Sala trogen under hela sitt liv. Varför kallades han då för "Klotan"? Det var skräddare Erikssons äldste son som en gång blev arg på mig och skrek Klot-Johan. Det var en seriefigur skapad av Torwald Gahlin som hette så. Sedan blev det rätt och slätt "Klotan" berättade Karl-Otto vid en intervju i samband med sin 80-årsdag.

Karl-Otto växte upp på Brunnsgatan - en gata, där många barn bodde. Ungarna lekte rymmare och fasttagare och vi visste var alla smuggarna fanns berättade Karl-Otto när han fyllde 60 år. (En smugg är en liten öppning mellan två hus). Pappan trävaruhandlaren hade stort intresse för konst och Karl-Otto växte upp bland tavlor och bilder. Men "Klotan" hade inga tankar på att själv börja måla. Men känslan för färg och komposition fick han i klädbranschen som biträde i Elkans herrekipering. Hur blev han då konstnär? 1957 vid 28 års ålder får han mitt i simmarkkarriären problem med sitt hjärta. Efter läkarundersökning fick han läkarens utlåtande att sluta tävlingssimma, men han fick dock motionssimma. En simmarkkarriär, kanske den största i Sala är över. En besviken man i sina bästa år börjar nu fundera över vad han ska göra. Sommaren 1957 hade hustru Ingrid besök av bekanta från Danmark. En av dem studerade konst på Konstakademien och ville se olika motiv i Sala. Karl-Otto skjutsade omkring honom på sin Lambretta. Det var då lusten att börja måla väcktes hos honom på allvar. Sala var ju en vacker stad. 1956 hade han tagit en Hermodskurs i teckning och fram till 1960 genomgår han alla målningskurser som Hermods har att erbjuda med mycket goda betyg.

1963 vid 33 års ålder vågar han sig på en utställning. Men inte ensam. Edvard Cederling och Martin Eder gör honom sällskap i en utställning på Sala lasarett. Samma år har han sin första separatutställning nu i Folkpartilokalen på Magasinsgatan. Ett djärvt steg av "Klotan". Men han får beröm. Den välkände journalisten Åke Johansson (Åkej) skriver "Utställningen är en angenäm överraskning och den självlärde Karl-Otto visar en ovanlig konstnärlig mognad".

Samma år tar han steget ut från Sala. Kyrkbacksgården i Västerås har en utställning med honom och den följs upp av en utställning på Strandgalleriet i Eskilstuna 1966.

Nu känner Karl-Otto att vingarna bär och han slutar sin anställning som föreståndare hos Elkans herrekipering för att bli konstnär på heltid. I

november samma år 1966 får Aguèlimuseet upp ögonen att det finns en konstnär i Sala som heter Karl-Otto Modin. Han får ställa ut i finrummet. "Talangfull Salabo på Aguèlimuseet" var rubriken och Åkej har en tvåspaltig recension av den lyckade utställningen. Tidningen Folket har en helsida med honom och Karl-Otto får särskilt beröm för sina små teckningar och leveringar.

1967 får han ett uppdrag. Han blir utställningskommissarie för utställningen "Multikonst", där 100 konstnärer från hela Sverige får ställa ut på hundra platser i riket. Bertil Herlow Svensson blir Västmanlands ende representant.

Karl-Otto har nu fått sig ett namn och inbjudan till utställningar duggar tätt framöver. Enköping, Fagersta, Avesta. Strängnäs, Eskilstuna, Hofors, Gävle, Malmö får besök. 1970 gör han debut i Stockholm.

Som ett säkert "Vårtecken" får nu salaborna glädje av hans måleri. 1987 gör han sin 25:e vårutställning i rad nu i gamla Folkets Hus.

1996 blir en milstolpe för honom Då får han årets kulturstipendium i Sala. Det blir en stor överraskning för honom, han har ju inte ens sökt det. Det är hans första stipendium någonsin och han blir mycket glad över det. Motiveringen lyder: "För att han hela tiden utvecklats som konstnär och för att han med sina Sala-motiv har bevarat många miljöer och utfört en stor kulturgärning"

År 2004 gör han sin 40:e vårutställning i Sala. Slå det den som kan.

Karl-Otto Modin blev sin födelsestad trogen i hela sitt liv. Han föddes på Brunnsgatan och bodde fram till sin död ett på Fredsgatan endast ett stenkast från födelsegatan. Hans kärlek till Sala var stor. Jag är glad att jag i mitt lilla galleri, Galleri Jan, fick förmånen att ha tre separatutställningar med Karl-Otto i livet. "Sala i mitt hjärta", "Kärleken till Sala", och den sista "Vår igen" visar på vad Sala betydde för honom. Kanske har Karl-Otto också glatt Salaborna, ty åtskilliga är de tavlor med motiv från Sala. som fått sina köpare genom åren.

Tyvärr fick Karl Otto bara ha en enda separatutställning på Aguèlimuseet .

Året var 1966. Jag vet att han kände stor besvikelse över att inte bli tillfrågad någon gång under de 49 år som gått sedan dess.

Jag är stolt och glad över att kunna ha en MINNESUTSTÄLLNING över en äkta SALA-SON - KONSTNÄREN - SIMMAREN

KARL-OTTO MODIN med smeknamnet KLOTAN.

Jan Törndahl

Källor: artiklar ur Sala Allehanda m.fl. tidningar 1963-2014

SALA ALLEHANDA FREDAGEN DEN 26 OKTOBER 1962.

Konstutställning på lasarettet

Lasarettspersonalens samlingsrum pågår f. n. en utställning med deltagande av tre salabor, konstnären Edv. Cederling, teckningsläraren och konstnären Martin Eder och affärsbiträdet och fritidsmålaren Karl-Otto Modin. Utställningen är av intern natur och avsedd att stimulera konstintresset bland lasarettspersonalen samt att ge denna tillfälle till inköp. Bakom arrangemanget står nu liksom tidigare är den mycket konstintresserade tjänstemannen vid sjukhuset, bokhållare Gösta Eckerbom, som väl ursprungligen också tagit initiativet till denna verksamhet. De flesta av utövande konstnärer i staden har på detta sätt varit i tillfälle att ställa ut.

De tre har fått var sin vägg i samlingsrummet. Sammanlagt presenteras ett 40-tal tavlor. Cederling är ju en gammal bekant och behöver väl knappast någon närmare presentation. Hans naturalistiska och detaljrika måleri vittnar alltjämt om en obruten vitalitet hos en man som nått de 75. Han har fångat en rad salamotiv och speciellt lägger man denna gång kanske märke till en akvarell bland alla oljorna. Han målar inte så ofta akvarell men interiören från Sala sockens kyrka vittnar onekligen om en viss fallenhet även för denna svåra teknik.

Martin Eder hör inte till de flitigare utställarna, men hans värdade måleri — här endast gouacher — är alltid njutbart i sin ofta svala luftighet även om det rör sig om medelhavsvarma miljöer, som han studerat på nära håll vid ett flertal resor på sydliga breddgrader. En olivlund i det långsmala formatet drar gärna uppmärksamheten till sig denna gång. Det är en väl sammanhållen komposition utförd med en något varmare och mjukare färgskala än vad som man kanske är van vid från honori.

För Karl-Otto Modin innebär den här utställningen en debut. Han har kämpat flera år i det tysta och förberett sig, av allt att döma, mycket omsorgsfullt och det är alltid klokt. Han är fortfarande ung och tämligen opåverkad men presenterar ett i många avseenden överraskande moget måleri. "Torra granar", som enl. anm. hör till hans bättre saker skvallrar om både sinne för komposition och kolorit och dessutom avslöjar han ett fint handlag med akvarellmåleriet i flödiga och spontant utförda "Värvinter". Det finns säkerligen anledning fästa vissa förhoppningar på denna debutant, som inte tycks släppa ifrån sig något utan att ha lagt ned mycken omsorg och självkritik finns också en gouache och ett antal teckningar, som vittnar om mångsidighet och lust att pröva egna förutsättningar och framkomlighet inom flera tekniker.

På torsdagskvällen var anordnad en lyrisk afton i utställningslokalen, dit lasarettspersonalen inbjudits. Kamrer Alvar Christianason sjöng till luta och Eva-Lisa Lennartsson reciterade moderna lyrik och alla föreföll att trivas gott kring kaffeborden. Givetvis ägnades t. lorna ingående studium.

akej

Konst

10 konstnärer från
Salaorten på Sala-expon

Tio konstnärer, som är bosatta och verksamma i Sala och den närmaste bygden har ställt ut ett representativt urval tavlor ur sin senaste produktion. Utställningen, som är inrymd i gamla skolan på Sala-utställningen, har rönt en hel del uppmärksamhet.

Stig Anå, som man inte ser så ofta, har några oljor, som avslöjar en säker koloristisk talang speciellt intresserar ett stort upplagt panorama över böljande sådesfält med mycken lyskraft. Edvard Cederling, den till åren äldste, har ett intymt naturalistiskt måleri m. i huvudsakligast motiv från Sala. Sixten Engberg lanserar ett för honom nytt uttrycksätt. Han är abstraktare än någonsin, stundom drömsk, men med en klar och dekorativ färgsättning.

Olle Eriksson är mångsidig i sitt konstnärliga utövande. Särskilt fäster man sig sig kanske vid hans tornålsgravyrer, som bl. a. vittnar om goda tecknaranlag. Lennart H. Lindberg är måhända den mest avancerade och ett särskilt intresse är hans kraftfullt och fantasifullt formade fisk-tavlor värda. Erik Lisper har ett mycket värdat landskapsmåleri, som röjer utvecklat sinne för både formell komposition och kolorit. Karl-Otto Modin tillhör onekligen ett av de ungdomliga målarlöfena i Sala, omsorgsfull i sitt arbetssätt och med gott sinne för färg och komposition. John Sköld deltar med ett urval knivlagda oljor i den naturromantiska stilen. Bertil Vidmark från Ransta, som också har flera strängar på sin lyra, har bl. a. en litouppsättning, som vittnar om flykt och fantasi och Folke Östlund slutligen presenterar ett fint utval luftiga akvareller. Utställningen är som helhet en god exponent för den konstnärskolon, som är verksam i Sala.

Sala Allehanda 1963:

Konst

Salamålare debuterar

På söndag debuterar Karl-Otto Modin Sala med en utställning på Folkpartilokalen, där han visar ett 20-tal oljor och 10-talet teckningar. Utställningen pågår 22-29 sept. och är öppen alla dagar kl. 14-20.

Modin har målat i många år som amatör och vid de tillfällen han visat sig mer eller mindre offentligt, exempelvis vid en samlingsexpo på lasarettet i Sala och vid Jubileumsutställningen i Sala i somras, har man rönt ganska otvetydiga bevis på att här finns talang och ambition. Därför skall det bli intressant att se litet mer av hans hand i den separatutställning, som alltså innebär hans egentliga debut.

Konst

K. O. Modin lovande debutant i Sala

Det hör inte till vardagligheterna i en liten stad att få anmäla en debuterande konstnär. När tillfället kommer besjålas man kanske lätt av en viss skepticism. Amatörer, som mer målmedvetet börjat exploatera sig, har ofta blivit en direkt besvikelse. Det skall dock redan från början sägas, att Karl-Otto Modins första separata utställning, som han valt att förlägga till Sala, blev en angenäm överraskning.

Tämligen sent — han är 34 år — har Modin avslöjat sin talang och klokt nog har han inte plottat bort sig på ett kommersiellt hobbymåleri. Sedan 1956 har han i stället målmedvetet ägnat sin fritid åt att förkovra sig. Man kan väl säga, att han på det hela taget är självlärd. Endast några korrespondenskurser finns i botten. Sedan har han studerat på egen hand — teoretiskt och praktiskt och även haft förmånen av viss handledning och kritik från äldre, mer erfarna kollegor.

När han denna vecka ställer ut i Folkpartilokalen är det tydligen också efter moget övervägande och med en viss klädsam ödmjukhet inför uppgiften, vilket dock icke innebär att han saknar självförtroende.

Modin är salapojke med sin dagliga gärning alltför förlagd till en konfektionsaffär i staden. Under 40-talets sista år och början av 50-talet nådde han redan årones tinnar, men på en helt annan bana. Som ryggsinmare har han representerat Sverige i landskamper. När han nu försöker vinna lagrar som konstnär förefaller det inte alls otroligt, att han i sinom tid också skall tillvinna sig både aktning och uppskattning för sitt måleri i vidare kretsar än hemstadens.

Den samling oljor och teckningar han nu visar, avslöjar en ovanlig konstnärlig mognad. Speciellt gäller detta kanske hans kolorit. Tavlorna bär i många fall en personlighetsprägel, som man inte är bortskämd med hos debutanter. Uppenbarligen är han ytterligt ambitiös, släpper inte ifrån sig en sak förrän han själv är tillfreds och dukarna bär vittne om grundlighet och omsorg i föreningen med gott handlag liksom en medfödd men redan förvånansvärt tuktad konstnärlig uppfattning. Det vore orättvist både mot honom själv och den publik han säkerligen får under utställningsveckan att påstå, att han är fullgungen som konstnär. Men han har hunnit ett gott stycke på väg och fortsätter han som han börjat så låter han säkert snart tala om sig i större sammanhang.

Det är svårt att intränga Modin i någon fälla. Och inte nödvändigt heller. Han gör f. ö. det enda rätta i den situation han befinner sig. D. v. s. han söker sig fram och provar olika uttrycksformer. Utan att därför verka splittrad. Han är avgjort inte någon extremist. Det finns ett par figurala dukar, som t. o. m. avslöjar en viss Matisseinspiration. Men mestadels arbetar han med en stram kolorit och på ett åtminstone utåt sett kraftfullt manér. Han använder sig gärna av palettkniven, men utplånar omsorgsfullt eventuella gratis effekter. Fångar han en stämning som i den "Vita karran" sker det med ett osedvanligt utvecklat sinne för ljus i en rikt nyanserad brunskala. Det strukturella måleriet intresserar honom tydligen också och särskilt minns man kanske därvidlag "Lövet" och "Komposition". En handfull tuschteckningar utgör samtidigt en verifikation på hans teckningskunnande.

Åke J.

Personligt måleri

K. O. Modin: "Huvud".

I FJOL vid den här tiden gjorde salabon, Karl-Otto Modin, en upmärksam debut som konstnär. Med hänsyn till att han alltjämt håller fast vid ett borgerligt yrke blir det inte så stora tillfällen att producera sig. Efter en väl utnyttjad fritid under snart ett år är han åter redo att visa sina tavlor och det gör han på Folkpartilokalen under innevarande vecka. Det är en utställning, som salaborna nog bör ta en titt närmare på. Utan tvekan hör han till de lovande.

PÅ SÄTT OCH VIS är han traditionalist. Inte så att han ägnar sig åt ett avbildande måleri. Men han omhuldar den tesen att ett konstverk måste bygga på personligt kunnande, grundlagt efter traditionell uppfattning. Dessutom, och vad väsentligt är, utvecklar han ett starkt personligt engagemang i sitt måleri. Och det är väl närmast detta som gör att man kan hysa förhoppningar om en framtid för honom på den törnbeströdda bana, som är konstnärens.

MODIN är en god tecknare. Det har han tidigare visat och det kommer också till en del till uttryck i hans akvareller nu. I dessa liksom också i hans oljor framstår det dessutom att han kan behandla färgen på ett mycket raffinerat sätt.

Man kan inte knuffa in honom i någon bestämd fälla, framför allt hör han inte hemma i de moderna ytterlighetsriktningarna. Allt han gör har en anknytning till naturen, men han utformar det med utgångspunkt från en strängt personlig uppfattning, som ofta skvallrar om en närmast poetisk ådra. Stundtals talar han ett symboliskt bildspråk, som exempelvis när han vill åskådliggöra det goda

och det onda i tillvaron och han drar sig inte då heller för att t. o. m. använda versrader textade på duken, religiösa tecken-symboler, sådana fula gubbar, som man kan hitta på plank m. m. för att skapa kontakt med betraktaren.

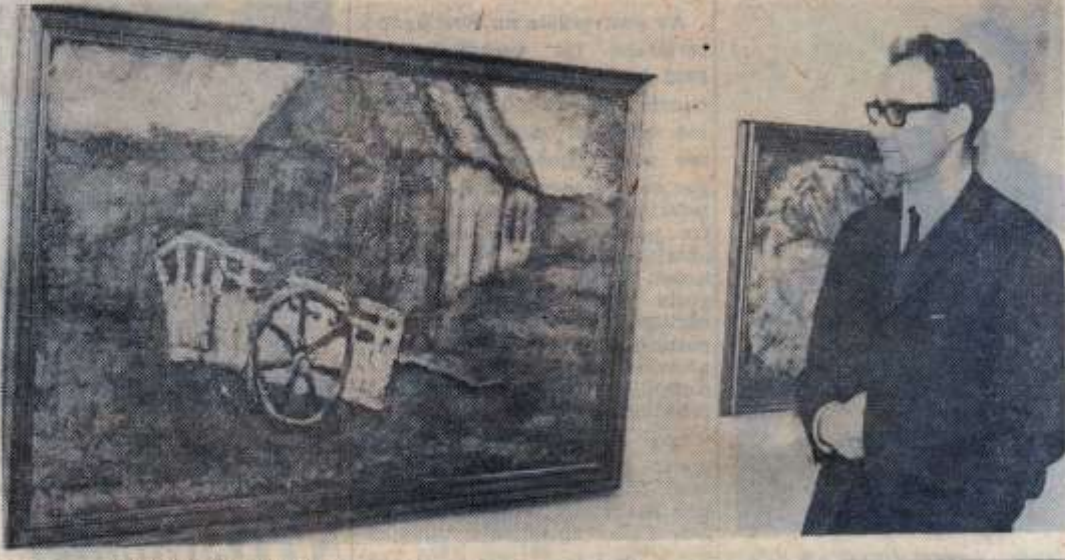
SEDAN FÖRRA utställningen har han tonat ned sin färgskala ytterligare och skapat ett smått lyriskt skimmer över både landskap och figurer, som kanske mest kommer till uttryck i den finstämt nyanserade koloriten i "Mjuk antydning".

Men poesin är inte alltid för den skull så skir och luftig och enkel. Exempelvis på betydligt oangenämare sinnesstämmningar är bl. a. "Rädsla" där skräcken lyser obarmhärtigt ur ansikten och antydningar till anleten med alltför många ögon samt i någon mån i de mer symboliskt uppfattade "Reaktion" och "Fastlåst position".

Ja det finns mycket av intresse hos Modin och man är fortfarande, liksom vid debuten, överraskad av hans sällsynta mognad både tekniskt och innehållsmässigt.

MÅNDAGEN DEN 23 SEPT. 1963

Ny salakonstnär ställer ut

Antalet officiella konstnärer i Sala har utökats med ännu en. På söndagen trädde Karl-Otto Modin, 33 år, fram för offentligheten med en separatutställning på fp-lokalen i Sala. Tidigare har han endast deltagit i ett par samlingsutställningar.

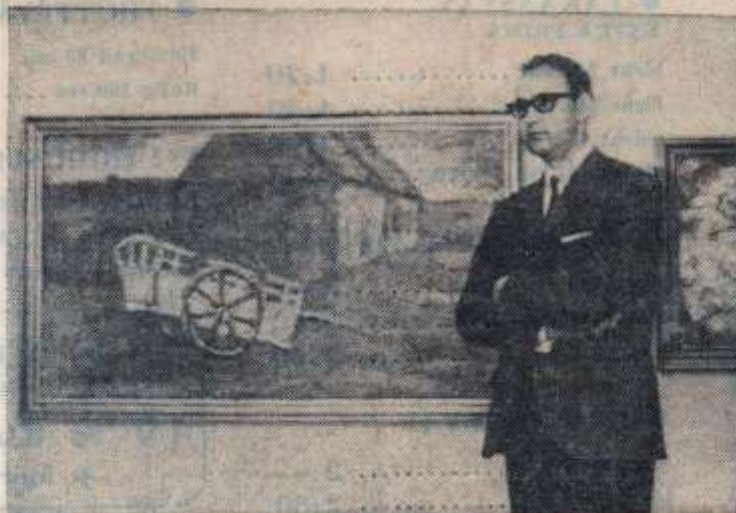
Karl-Otto Modin som i det civila är affärsbiträde har målat på allvar de senaste 6-7 åren, berättar han. Någon konstskola har han inte gått, men studerat intensivt på egen hand.

På utställningen visar han upp arton oljemålningar och tio teckningar. Det är ett urval ur de tre senaste årens produktion, och särskilt väl företrätt är senaste årets alster.

Alla tavlorna är mycket genomarbetade och Karl Otto Modin ger prov på flera av de tekniker han arbetar med. Utställningen pågår hela denna vecka.

På bilden ses konstnären framför ett av sina verk.

Lovande utställningsdebut av 33-årig konstnär i Sala

Otto Modin vid sin tavla "Vit kärva"

SALA (Folkbladet).

Hösten är konstutställningarnas tid i hög grad och för säsongsens första i Sala svarar en debuterande lokal konstnär, Karl Otto Modin, 33-årigt affärsbiträde och en välkänd profil i silvrestaden — och inte minst i dess badhus alltsedan han försvarede landets färger i simlandskamper — presenterar sig för första gången i en separatutställning. Han har tidigare deltagit i samlingsutställningar — bl.a. på Jubileumsutställningen i Vallskolan — men har först nu ansett sig vara färdig för en självständig expo. Utställningen omfattar 18 oljemålningar och

10 teckningar och utgör ett urval ur de senaste tre årens produktion. Modin har lagt allvar i sitt måleri i sju år och har genom tränga självständiga studier skapat sig ett manér som är lättförståeligt för alla — något som han också strävar efter. Grundlighet i allt är otvivelaktigt ett motto för utställaren som redan haft nöjet att sätta röda lappar på flera av sina verk. Under den vecka han visar sina tavlor i folkpartilokalen på Magasinsgatan kommer han säkert att få tillfälle att pryda flera av sina verk med detta lilla tecken på uppskattning.

Walk.

Konst

Ateljéexpo hos Modin

Karl-Otto Modin, som numera får räknas till de etablerade konstnärerna i Sala, har fått ateljé i gamla mejeriet och försöker — med premiär i söndags — att locka konstintresserad publik under några söndagstimmar en tid framöver.

Teckningar och oljor, som är resultatet av en aktiv period i vinter, visas och man konstaterar, än en gång att Modin framför allt har sin styrka i teckningarna. Han besitter ett gott medfött handlag, som han sedan utnyttjar i sin strävan att uttrycka sig symboliskt. Tecknandet bildar också underlag för hans sätt att måla. Han bygger upp en form, som ofta är ganska upplöst i avsikt att egga fantasin hos betraktaren, och applicerar därtill en kolorit, som naturligtvis är integrerad rent formellt, men som också avses ha en symbolisk innebörd, som står i direkt överensstämmelse med det formella motivet. Det förefinns en uppriktig strävan till en renodling av färgen.

Uppenbarligen ligger det tanke bakom vad han gör. Ibland kanske den kan vara en smula svårtydbar, även om det mestadels rör sig om nära mänskliga problem och attityder. Det finns under alla omständigheter en målmedveten och ärlig strävan mot ett personligt accentuerat måleri och även om man förstår att det inte är lätt att nå målet i en handvändning, så berättigar hans ambition och resultatet av denna hittills dags till ett besök på hans ateljéexpo.

Åkej.

Sala Konstnärer
6 juni 1964

Konst

12 salakonstnärer på Aguélimuseet - Vernissage söndag

Aguélimuseet i Sala, som under sommarmånader brukar vara ett turistmål, kommer sommaren 1964 att förutom den fribergsska samlingen kunna bjuda besökarna ett smakprov på vad de nu i stadens verksamma konstnärerna kan åstadkomma. På söndag kväll anordnas på muséet en vernissage kl. 19, som bildar upptakten för den sommarlånga utställningen av 11 salamålare och en keramiker. För att göra det hela litet extra festligt kommer vid vernissagen en blockflöjtsgrupp från musikskolan att medverka med musik.

Sala konstförening har inbjudit salakonstnärerna att delta med vardera två arbeten. På grund av utrymmesskäl har en begränsning till antalet måst ske. Men arbetena utgör prov på vars och ens färdigheter och inriktning. Möjlighet ges att under sommarens lopp byta tavlorna mot andra. Givetvis är det fråga om en försäljningsutställning.

De tolv som bidragit är nestorn bland salamålarna Edvard Cederling, en naturalist och intimist, som målat det mesta av idyllerna i staden, John Sköld, naturromantiker och naturalist, Olle tar med en olja och en torrnåls-Eriksson, som provat på de flesta tekniker och som här deltar med en olja och en torrnålsgravyr, Karl Otto Modin som är den yngste av dem och som debuterade med egen uppmärksam utställning i fjol, Gösta Södergren, debutant i år men som sysslat med måleri som hobby i många år, Lennart H. Lindberg f. d. konstfackelev, teckningslärare och konstnär med både måleri och skulptur, dock här endast representerad med ett par oljor, Folke Östlund med akvarell som specialitet, Bertil Widmark också en mångsidig natur som har fyra års konstfackstudier bakom sig, Stig Anå teckningslärare med konstnärliga ambitioner och öppen för nya strömningar inom måleriet, Sixten Engberg mångårig utövare som på senare tid experimenterat i mer spontan riktning och Bertil Svensson, som hade sin första utställning i vintras och som är påverkad av sentida inriktningar. Sist men inte minst deltar Bertil Andersson med en uppsättning av keramik.

Utställningen utgör ett intressant tvärsnitt av den i Sala verksamma konstnärskolonien, som man genom detta arrangemang hoppas skall vinna ökade kontakter både inom och utom staden.

FOLKBLADET • Torsdagen den 11 juni 1964

Utställning i Aguélimuseet avkonstn ärer från Sala

Några av Salas konstnärer har samlats för diskussion av sina konstverk i Aguélimuseets lilla rum. Fr v Bertil H Svensson, Lennart H Lindberg, Karl-Otto Modin samt Stig And

SALA (Folkbladet). Aguélimuseet kommer i sommar att förutom den fribergiska samlingen bjuda turisterna på ett smakprov av vad de i Sala verkamma konstnärerna kan åstadkomma. Utställningen inleddes i söndags med en vernissage, som bildade upptakten till den sommarlånga utställningen. Tolv konstnärer, varav elva är målare och en keramiker, ställer ut sina verk. Var och en deltar med två alster, vilka får utgöra en presentation av konstnären. Konstnärerna har även möjlighet att utbyta verken, varför det också finns möjlighet att köpa dessa.

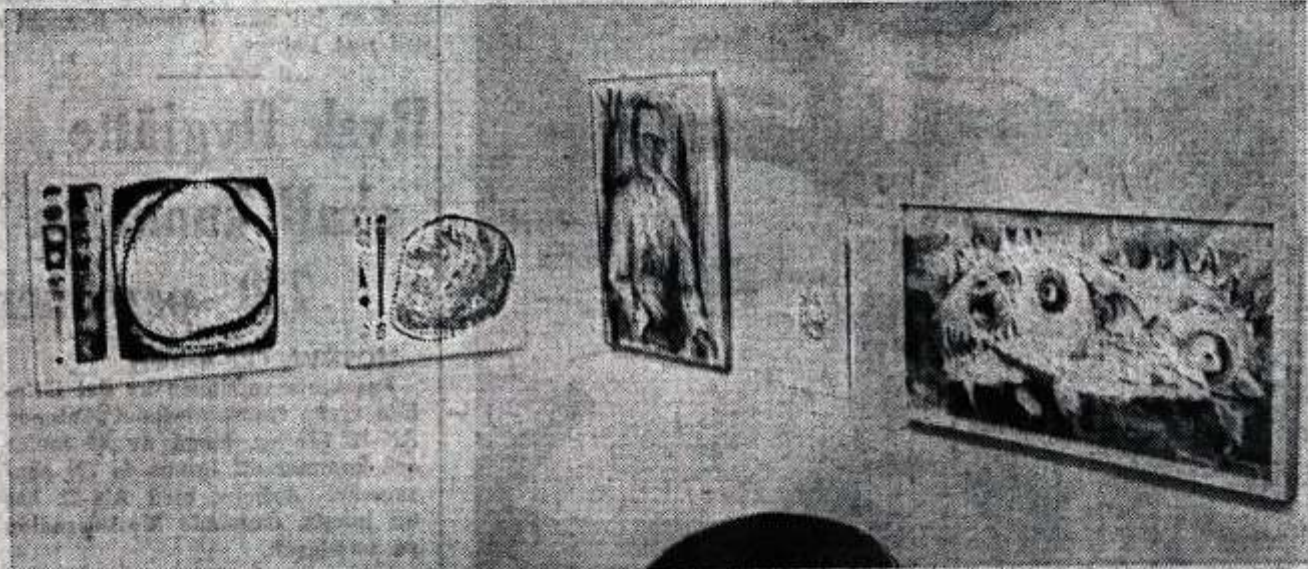
De utställande konstnärerna är: naturromantikern John Sköld, spontanisten Bertil Svensson, akvarellspecialisten Bertil Widmark, naturalisten Slatan Engberg, keramikern Bertil Andersson, Olle Eriksson, som är gruppens allsidiga konstnär, Karl-Otto Modin, som nyligen har debuterat med

en egen utställning, Gösta Södergren, vilken även han nyligen debuterat, akvarellspecialisten Fol-

ke Östlund, samt teckningslärarna Lennart H. Lindberg och Stig And.

Utställningen ger en intressant bild av vad salakonstnärerna kan åstadkomma och man hoppas att utställningen skall öka salabornas konstintresse.

Salamålarnas sommarsalong

MANGA TURISTER, som besöker Aguelimuseet sommartid, frågar också efter de nu verkssamma konstnärerna i staden. I föl anordnade Sala konstförening för första gången en liten sommarsalong i ett av museets rum, där besökarna kunde få ett smakprov på konst från Sala av idag. Det rönt en hel del intresse. En del verk sål-

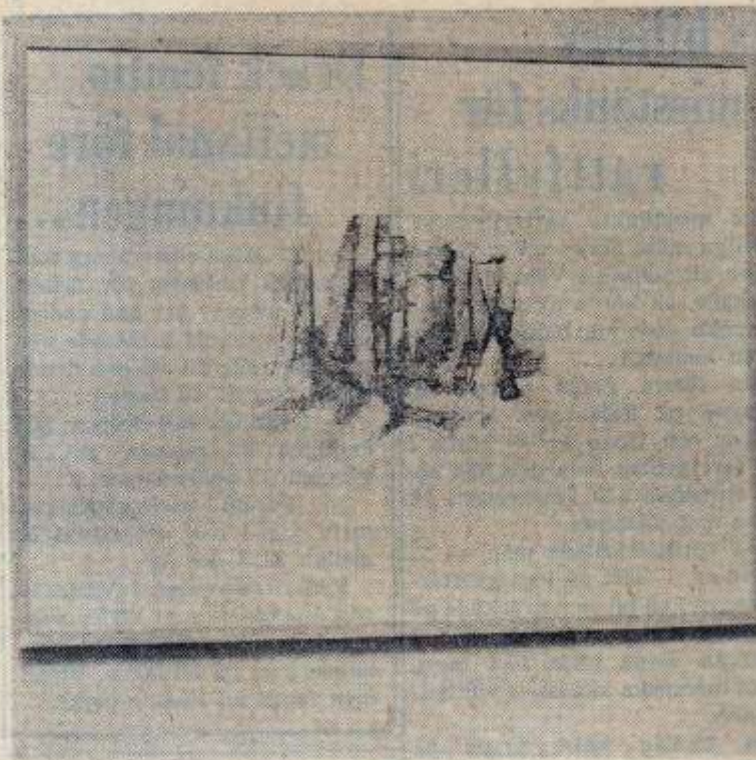
I år upprepas denna utställningsform och nio av de i staden verksamma konstnärerna har bidragit med några tavlor var, som nu hängts på Aguelimuseet. De är givetvis till salu. För att förmedla direkta kontakter med respektive konstnär finns också en adressförteckning utlämnad i utställningsrummet. De som delat med

arbeten är Lennart H. Lindberg, Sixten Engberg, Bertil Herlov Svensson, Olle Eriksson, Edvard Cederling, John Sköld, Folke Östlund, Stig Anå och Karl Otto Modin.

Bilden föreställer några tavlor ur expon av konstnärerna Bertil Herlov Svensson, Olle Eriksson och Lennart H. Lindberg.

*Soldu Olle Eriksson
d 7. Juli 1965*

V-T MÅNDAGEN DEN 4 OKT. 1965

Karl Otto Modin: Landskap, tuschteckning.

En Sala-konstnär på Kyrkbacksgården

I en tyvärr alltför mörk lokal på Kyrkbacksgården ställer Karl Otto Modin från Sala en vecka framåt ut en handfull målningar och teckningar.

Det starkaste intrycket gör Modin som tecknare. Hans blad, som stundom utmärks av distinkt streckverkan, stundom är mer måleriska (penselteckning med spruteffekter) är fäntsifulla och har betydande grafiska förtjänster i en välbalanserad svart-vit-verkan.

Som målare övertygar han mindre. Abstraktionerna, eller kanske snarare synteserna av landskap, är hållna i en kolorit, som åtminstone anmälaren finner allt för marsipansöt för att vara uttrycksbärande. Över hans målningar ligger en drömsk stämning, något av vision, som kan vara ganska medryckande, och exempelvis nr 3 "Landskap" kan inte fränkännas vissa förtjänster.

Det anspråkslösa framträdandet i en för ändamålet olämplig lokal gör ett sympatiskt intryck, med lite kärvare tag och mer expressivitet är Modins konst säkerligen utvecklingsbar.

L. A. L.

SÖRMLANDS STÖRSTA TIDNING

Lösnummer 30 öre

Tisdag den 19/4 1966

N:r 89 - Årgång 61

E

Karl-Otto Modin, som utställer oljemålningar och teckningar i Eskilstunas Strandgalleri, är utan tvivel konstnärligt begåvad, men jag får intrycket att de arbeten han visar inte ännu har fått den mognad som kan rättfärdiga en utställning inför publiken. Det skulle enligt min mening ha varit bättre om han hade väntat något

Konstrecension av Jan Mulder

med ett offentligt framträdande. Man kan, om man är allvarlig, inte jämföra honom med den stora mängden av så kallade konstnärer med affärmentalitet som kritiklöst utställer vad som helst i den mening att publiken inte kan skilja det goda från det dåliga. Och konsten är ingen lek, utan en allvarlig sak. En konstnär som respekterar sig själv, skall alltid ge akt på två saker: det är först och främst att utveckla sin självkritik, och för det andra skall han vara intressant eller betydelsefull för allmänheten. Att utställa är, och skall för en allvarlig konstnär vara en socialtisk handling. För konstnärskapet gäller det alltid att "noblesse oblige", eller adelskap förpliktar. Den konstintresserade publiken väntar innerst inne sådant av en varaktig konstnär, och har rätt till det.

Inte bara att Modins måleri är starkt personbetonat — det är inget fel på det om personen är av ett omfång som kan intressera andra — men känslorna och tankarna som ligger bakom hans arbete har bildmässigt ännu inte kommit till tillräcklig klarhet eller uttrycksfull form. Undantag härifrån är somliga teckningar och särskilt målningen som han, om jag minns riktigt, kallar "Prela-

ten". Den är ett uttryck av det världsligt kyrkliga, en intensiv sak, fastän man i koloristiskt avseende skulle kunna önska den något mer genomarbetad eller förenklad. Bäst är Modin utan tvivel i sina teckningar, men även dessa är till största delen mera illustrationer av tankar (eller känslor) än estetiska uttryck som är sig själva nog.

Den bästa vägen denna, i konstnärligt avseende ännu unge konstnär kan gå är, tror jag, att intensifiera och purifiera sina uttrycks-sätt. Som sagt: konsten är en allvarlig sak.

K-O Modin på Strandgalleriet

På lördag öppnas en ny utställning på Strandgalleriet i Eskilstuna. Det är Sala-konstnären Karl-Otto Modin, som ställer ut en

representativ samling av sina verk, såväl oljemålningar som teckningar. Han har varit representerad i separatutställning i hemstaden och tillhör en konstnärskrets, som gjort snabba framsteg. Utställningen pågår till 1 maj.

Herrkonfektionsman BLEV KONSTNÄR

Ett definitivt steg ut ur herrekiperingen i Sala där han varit föreståndare tog för inte så lång tid sedan Karl-Otto Modin, född 1929.

I stället skulle det nu bli utövande konstnärskap för hela slanten. Han har sedan dess hållit tre separatutställningar och på torsdagen hängde han sin fjärde — i Strandgalleriet i Eskilstuna. (Som nu f. ö. fått trevlig inredning ved vackra stolar och annat.)

Han presenterar 23 teckningar och tuschlaveringar samt 20 olje-

målningar. I sina tuschlaveringar har han haft en intim kontakt med naturen.

Självlärd — med modifikation. Har gått igenom alla brevkurser i konstnärligt skapande Hermoda haft och det har enligt egen uppgift tagit tre år!

"Men om det finns någon kvalitet", säger han blygsamt, "så har jag ändå tillskansat mig den själv."

Mycken symbolik i olja, vid sidan av de naturnära tuschlaveringarna. Detta kan vi beskåda nu t. o. m. den 1 maj.

TORSDAGEN DEN 28 APRIL 1966

*Karl Otto Modin från Sala framför en av sina oljemålningar:
"Tre stora och en liten."*

7.5.66.

Naturalist och symbolist

Två salakonstnärer utställer

I UTSTÄLLNINGSSÄSONGENS elfte timma dristar sig två salakonstnärer att ta upp kampen med den annalkande våren om salabornas gunst. Karl Otto Modin och Lasse Ljunggren hoppas kanske var och en på sitt håll, att vårpromenaden skall kunna kombineras med ett besök på folkpartilokalerna respektive i Gudmundstorp. Det faktum att de båda utställningarna kolliderar i tid behöver inte betyda så mycket den här gången. Man har en känsla av att deras sätt att uttrycka sig kanske ändå riktar sig till olika kategorier. Därmed intet ont sagt om någondra och inte heller om utställningspubliken.

Modin tillhör den yngre generationen utövare. Han har visserligen vid sidan av en borgerlig sysselsättning med viss framgång ägnat sig åt måleriet, men detta är första gången han framträder i Sala, sedan han för kort tid sedan helt övergick att helt ägna sig åt att måla. Utställningen på folkpartilokalerna, som har vernissage i dag är ett slag uppföljande av en debututställning nyligen i Eskilstuna. Ljunggren tillhör både fysiskt och konstnärligt en äldre generation än Modin. Han har inte visat sig för hemmapubliken på ett år och när han nu gör det, så sker det i hans gamla föräldrahem i Gudmundstorp, som han inrett till ett trivsamt hemmaviste även lämpat att visa tavlor i.

De båda utställarna har strängt taget ingen annan beröringspunkt än att de båda målar och försöker sälja för att uppehålla livhanken. De företräder vitt skilda riktningar, som båda har sitt existensberättigande och som säkerligen båda har sina förespråkare och beundrare även i Sala.

LASSE LJUNGGREN, som målat i drygt 20 år, har väl hela denna period troget hållit sig till naturalismen. Men det skall sägas att han tekniskt och även innehållsmässigt naturligtvis gjort stora framsteg. Han har en säker blick för skönhetsvärdena i naturen och med ett väl upplivat handlag lyckas han också fänga bilderna ur denna natur på sina dukar eller på pastellpapperet. Om man skulle våga sig på en jämförelse med kollegorna i Sala, kan man kanske säga att han på sätt och vis är en kombination av Edvard Cederling och helt nyligen framlidne John Sköld. Han har sålunda stilleben och blomstermotiv, som i sin detaljerade utformning och koloristiska känslighet påminner starkt om den förre. Men han har också i andra stunder både genom motivval och tekniskt utförande med palettknivens hjälp förevigat naturstämningar som starkt påminner om Sköld. Det är dock ingalunda frågan om ett konglomerat av dessa båda. Givetvis besitter Lasse Ljunggren en egen personlighet, som skiljer honom från jämförelseobjekten. Det är ett lättillgängligt måleri med bred anslagskraft, som alltså och kanske inte minst i den många gånger komplicerade, för att inte säga förvirrade, situation som konsten i dag befinner sig i, genom sin enkelhet och rätlinjighet kan verka som en lisa.

KARL OTTO MODIN har andra utgångspunkter och andra värderingar. Han har väl ännu inte slutligt funnit sin stil. Det vore väl mycket begärt. Men om

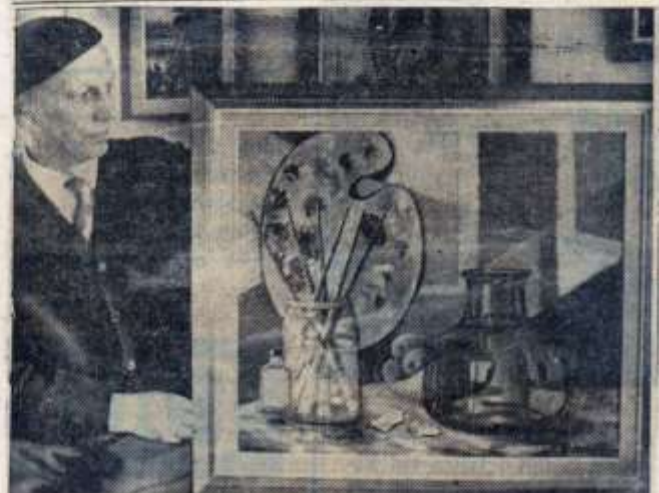
Karl Otto Modin: "Mösskrud".

man skall försöka placera honom i en fälla så kan man kanske påstå att han närmast är symbolist med ett väl utvecklat sinne för kolorit. Ett urval av laveringar i denna utställning avslöjar också att bakom ofta en smula avancerade attityder finns en tecknarbegåvning, som denna gång — förutom att den nyttjats för att direkt avbilda — också disponerats för ganska långtgående formförenklingar, när han velat uttrycka sig symboliskt.

Modin vill gärna att hans dukar och blad skall ha ett innehåll, som går utöver det rent bildmässiga. Vare sig det är frågan om någon form av protester mot de inhumana företeelser, som världen är full av eller bara lyriska utgjutelser inspirerade av saga eller kanske dikt. Han gör det alltså inte lätt för sig. Det ligger en tankemöda bakom det mesta, kanske inte alltid så mogen, men ändå intressant. Den-

na intellektuella eller kanske lika ofta känslomässiga anspänning kompletteras av en osedvanlig omsorg om det tekniska utförandet. Han vill rätteligen att både formen, färgen, ljuset, ytastrukturen skall harmoniera med verkets innersta mening. Avsikterna är naturligtvis uppriktiga och lovvärda. Det vore att skada honom själv att påstå att han är fullgånge. Men han har ovanliga talanger och rätt värdade bör de kunna föra honom mot framtiden. Även om det inte alla gånger är så lätt att följa hans intentioner, så kan en betraktare mycket väl glädjas åt hans formspråk och hans färgbehandling, som ofta sker i en komprimerad skala. Modin hör definitivt inte till dussinmålarna. Och det skall räknas honom till godo att han ingalunda söker några lättvunna segrar på konstens törnbeströdda stigar.

åke j.

Sala Allehanda 15 augusti 1966:

Sommar av arbetsglädje för konstnär utan semester

Snart är sommaren slut och man börjar redan snegla mot höstens kulturella begivenheter, som varit föremål för planering både bland organisationer och enskilda. Konstnärerna måste redan under andra människors lättjefulla semestertillvaro ofta förbereda sig för de utställningar, som skall

bidra till deras uppehålle. Så långt har fallet varit inte minst för salakonstnären Karl-Otto Modin, (37) Sala som för knappt ett år sedan slutade sitt borgerliga yrke och numera ägnar sig helt åt att teckna och måla.

— Det är faktiskt första sommaren, sedan jag började arbeta över huvud taget, som jag inte haft någon semester, berättar han. Så länge man är löntagare och har sitt jobb, så ser man på semestern som något naturligt och självklart. Ger man sig in på en bana, som trots allt är så vanskelig som konstnärens, är semestern inte längre ett axiom. Man måste se framåt och tänka på hösten och eventuella utställningar.

I sin ateljé i souterrängvåningen till en av fastigheterna på Akra-området har Karl-Otto Modin arbetat mer energiskt kanske men också mer inspirerat än på länge. Sommarhelan har på intet sätt varit besvärande i källarlokalens svalka och nu har han också färdigt för en första utställning, som eventuellt blir i Avesta. Meningen är väl också att följa upp med utställningar i Sala och Fagersta.

De, som följt Molins utövning under de senaste åren, har väl konstaterat att det är en konstnär, som tar sitt arbete på djupaste allvar. Detta har också återspeglats i hans produktion, där man i nästan allt skönjt en allvarlig psykologiserande underton. Framför allt har detta kanske varit fallet i hans måleri.

— Jag har blivit lättare till sinnes, konstaterar han nu. Och lekfullhet och humoristiska inslag är inte ovanliga i sommarens arbeten, som huvudsakligen är teckningar.

Nu är det så att Modin framför allt tycks äga en tecknarbegåvning. Det har han med full evidens bevisat tidigare. Och dessa medfödda gåvor har han i

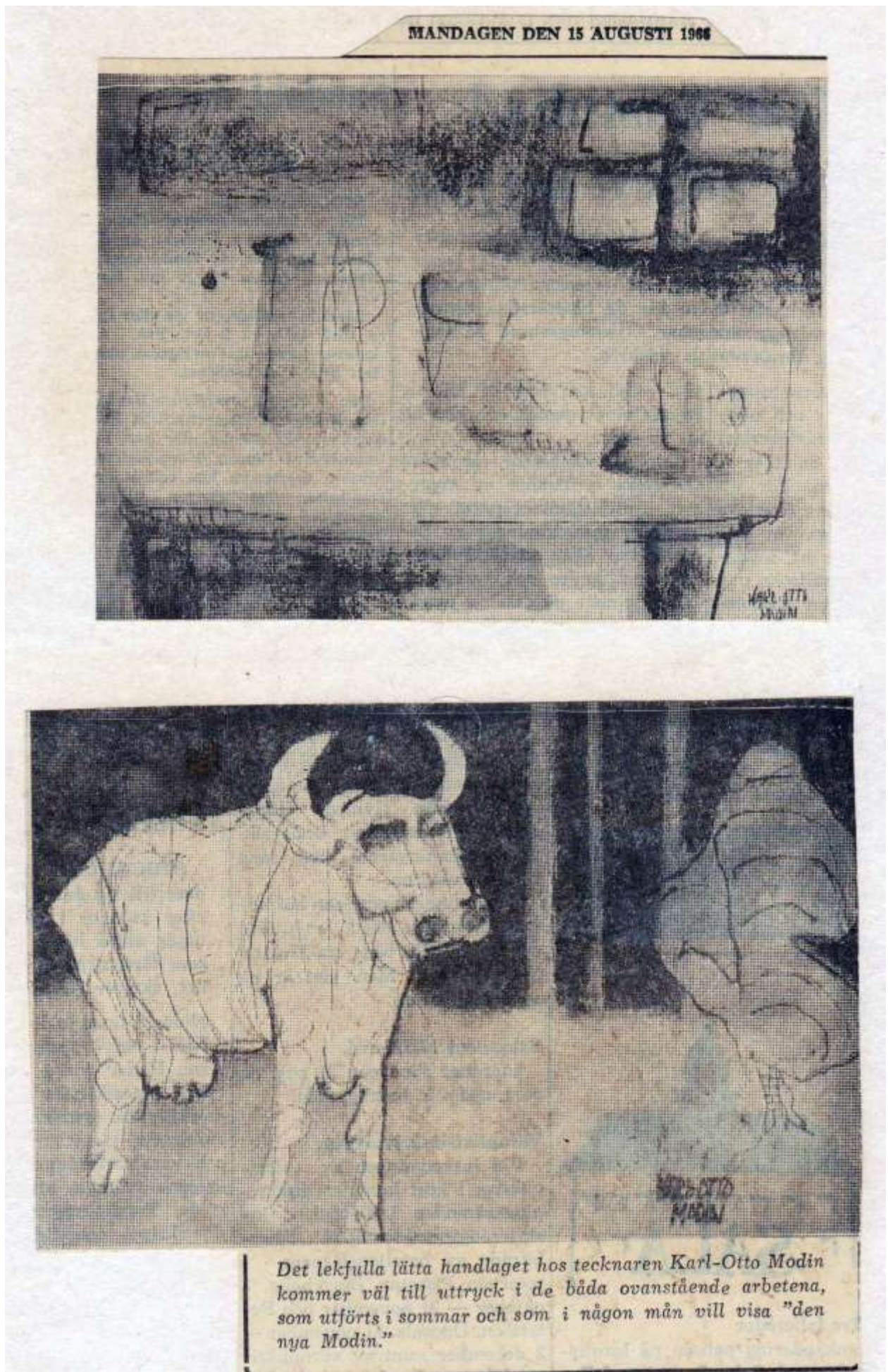
Konstnären Karl-Otto Modin Sala med ett par av sina flitigare verk.

sommar försökt att till fullo utnyttja. När humöret lättat i största allmänhet och en avspänning skett — ansvaret mot familj och sig själv inför ett så viktigt steg som det han tagit har varit betungande understundom, erkänner han — så har lekfullheten och den spontana utlevelse kommit och då har det varit enklast och mest fördelaktigt att producera sig i svart-vitt. Han har blivit mindre dramatisk och det märks faktiskt i det fyrtiotal teckningar han kan visa upp att han känt en glädje och tillfredsställelse i att teckna.

— Just nu trivs jag bättre

än någonsin, säger han också själv. Det stora allvaret har skapat spänningar och problem som det varit svårt att komma tillrätta med, fortsätter han. För att lösa upp mig själv en smula har jag t. o. m. gått så långt i mina förberedelser att jag börjat teckna barn, d. v. s. på det mest naiva sätt. Såvitt jag kan förstå har detta verksamt bidragit till att skapa ett leklynn och en harmoni, som jag tror skall återspegla sig i det jag kommer med till hösten, konstaterar han med en viss optimism.

Åke J

Salabo ställer ut i Västerås

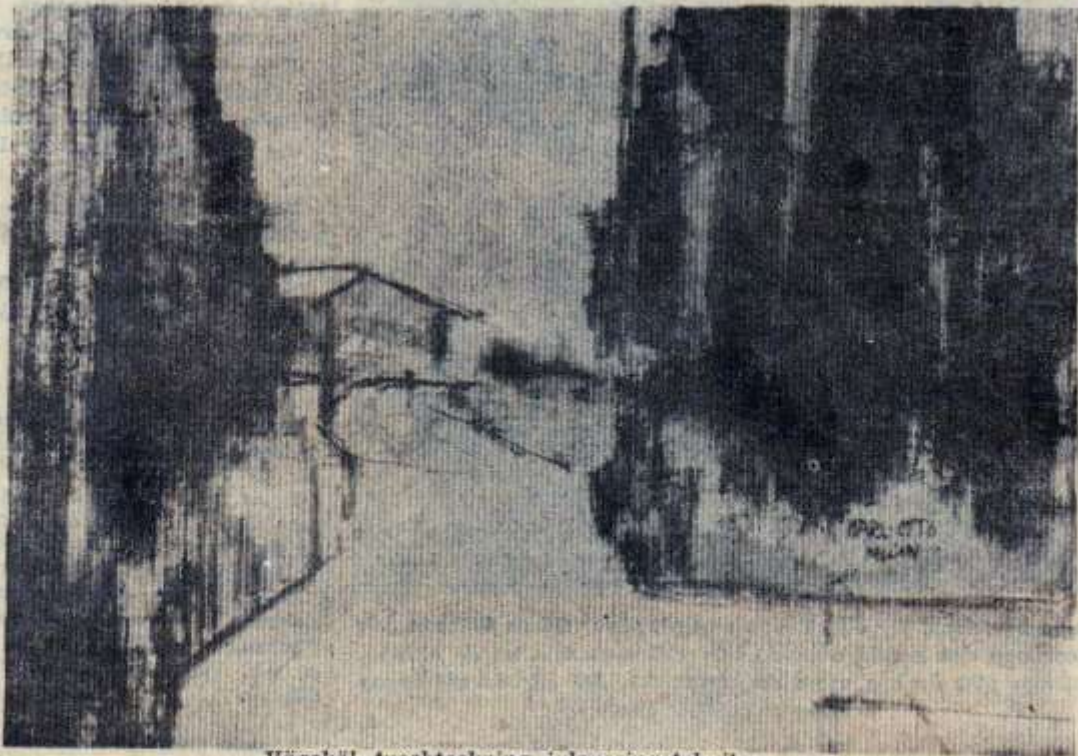
Salakonstnären Karl-Otto Modin kommer fr.o.m. fredag denna vecka att ställa ut teckningar och oljemålningar på Stora Hotellet i Västerås. Han har ganska nyligen övergått till att arbeta som konstnär på heltid, efter många års fritidsmålning.

Karl-Otto Modin ställer ut omkring 35 teckningar och 12 oljemålningar. Utställningen pågår från fredag t.o.m. tisdag.

En av bilderna på Karl-Otto Modins utställning på Stora Hotellet i Västerås.

Salakonstnär ställer ut i Västerås

Vägsbål, tuschteckning i laveringsteknik.

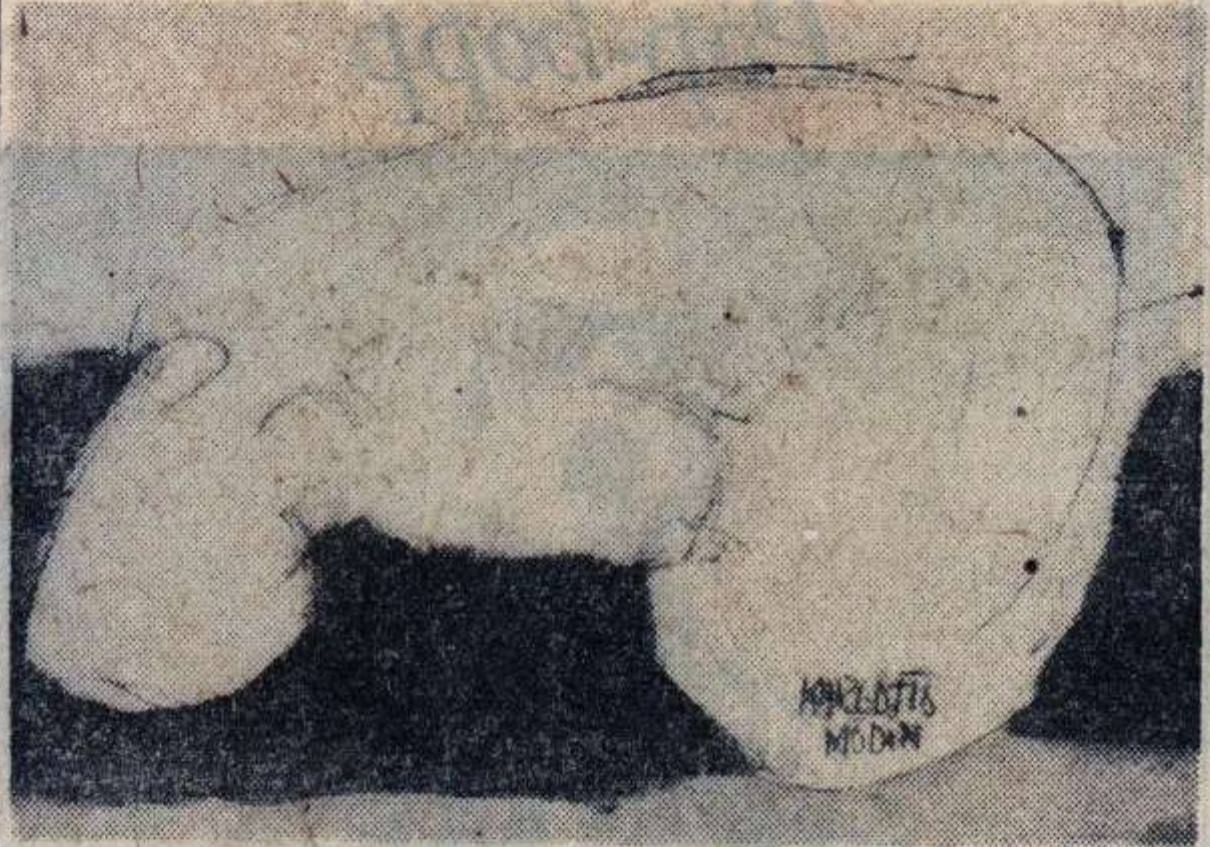
Salakonstnären Karl Otto Modin, 37, startar höstens visningar med en utställning i Västerås. Vernissagen blir på fredag i Stora hotellet och kollektionen denna gång består av ett 40-tal teckningar och laveringar samt en del dukar i olja.

Karl Otto Modin — en f.d landslagsman i simning — älskar auto-

didakternas skara. Tidigare visningar i Västerås och Eskilstuna har mötts välvilligt av kritiken och hans utveckling har betecknats som "intressant".

LÖRDAGEN DEN 10 SEPT. 1966

Karl Otto Modin ställer ut

Karl Otto Modin: Naket, tusch.

För något år sedan gjorde Karl Otto Modin från Sala ett sympatiskt men anspråkslöst framträdande inför västeråspubliken. Nu återkommer han på Stora Hotellet med en fylligare kollektion omfattande oljemålningar och laverade teckningar. Det intryck man förra gången fick, att han är intressantare som tecknare än målare, står kvar trots att han helt ändrat uttryckssätt i sitt måleri. Med klart avgränsade färgplan bygger han nu upp sina kompositioner vars motiv hämtas ur fantasin eller omtolkningar av verkliga objekt, hans färgskala är mollstämd, stundom oren och det

kanske allt för disciplinerade manéret inte särskilt engagerande.

Hans teckningar — eller kanske snarare målningar i svart-vitt (Karl Otto Modin arbetar med förkärlek vått i vått) verkar mer känsloladdade. Med sensibelt sinne för materialeffekter gör han mer eller mindre fantasifulla utflykter från ett naturalistiskt återgivande, hans motivkrets är här huvudsakligen stadslandskap och människor, på ett fint sätt varierande en levande och känslig linjeföring.

Utställningen pågår t.o.m. tisdagen.

L. A. L.

Lördagen den 19 november 1966

Talangfull salabo på Aguélimuseet

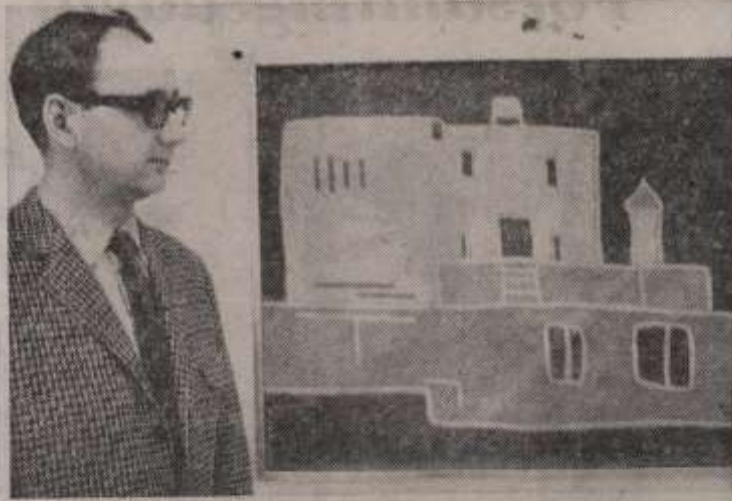

Sala-konstnären Karl Otto Modin utställer på Aguélimuseet i Sala konstförenings regi måleri och teckningar under tiden 20—30 nov. Vernissage på söndag kl. 14.

Modin har under många år varit en flitig och lovande utövare i det tysta, innan han för ett par år sedan trädde fram inför hemstadspubliken. Redan då insåg man, att han hade goda anlag och att han även bemödade sig om att utveckla dem på ett samvetsgrant sätt. Hans lust och ambition att måla och teckna har inte givit honom någon ro och för att få ägna sig helhjärtat åt måleriet lämnade han för någon tid sedan sin borgerliga sysselsättning. Sommaren 1966, då vi

alla badade och njöt av sol och värme, har han mestadels suttit i sin ateljé på Åkra och haft siktet inställt på en höstutställning, som han hoppas skall betyda något av ett genombrott. Han kan nu visa upp sammanlagt 55 arbeten, merparten teckningar, men också ettrepresentativt urval av oljor och akvareller. Talangen och ambitionen hos Modin är väl värda att denna utställning uppmärksammas av salaborna.

K. O. Modin på Aguélimuseet

Sala-konstnären Karl Otto Modin med en av sina oljor.

SALA-KONSTNÄREN Karl Otto Modin fick en lyckad upptakt med sin utställning på Aguélimuseet. Vernissagen på söndagseftermiddagen var mycket välbesökt och flera tavlor fick köpare.

Speciellt var det väl hans teckningar — eller rättar tuschlaveringar — som fängade intresset. Här arbetar han utifrån en medfödd talang utan att fördenskull göra det lätt för sig. Mödosammare har han det kanske med sina oljor och söker väl ännu ett personligt uttrycks-sätt. Men han har en god uppfattning om färg och arbetar med en relativt begränsad skala.

I allt vad han gör spårar man ett starkt personligt engagemang och det är honom fjärran att lämna något åt slumpen. Det faktum att man ofta i hans bilder skönjer en djupare symbolik vittnar väl också om att bakom det tekniska utförandet ligger en odlad tanke.

MODINS EXPERIMENTE-RANDE hänför sig i väsentlig utsträckning till hans formspråk. Det existerar uppenbarligen en metodik i hans sökande o. man finner lätt grupper av bilder, som har en gemensam nämnare.

Tidvis tenderar han åt ett slags formupplösning, tidvis åt en målmedveten strävan mot en nästan skulptural stränghet och förenkling. Bland oljorna är kanske nr. 7 "Landskap" och bland teckningarna "Lokstallar-

na" nr. 39 de bästa exemplen på hans försök till formupplösning. Här kommer hans lyriska talang väl till uttryck. Direkt formupplösta är hans akvareller, målade med flödighet och ett uttalat gott handlag med teknikens svårigheter. De är luftigt lyriska och tillhör utställningens bästa arbeten.

HANS MÅNGA nakenbilder är ofta goda exponenter för hans strävan mot formell stramhet och i flertalet oljor kompletteras formförenkligen av den samlade koloriten. Resultatet blir många gånger synnerligen dekorativt.

Efter dessa försök till analys skall man emellertid inte låta sig förledas tro att hans här uppvisade arbeten är extrema och svårbegripliga. Han har hela tiden lyckats bevara kontakten med naturen och det mänskliga.

Ja, han använder gärna naturen som utgångspunkt. Stundtals blir hans bildspråk direkt symboliskt, uttryck för sant mänskliga och helt vanliga tankar och föreställningar. Här finns också en del teckningar som i sitt talangfulla nästan reportagemässiga noterande torde gå hem hos envar.

Utställningen pågår t. o. m. den 30 nov. och ett besök rekommenderas.

åkej

FOLKET • Tisdagen den 22 nov. 1966

Intressant debututställning av Salabo på Aguélimuseet

Salakonstnären Karl Otto Modin utställer i Sala Konstförenings regi på Aguélimuseet i Sala under tiden 20–30 november. Söndagens vernissage väckte berättigt uppeende bland salaborna. Innan i timme gått hade över 100-talet besökare registrerats.

Karl Otto Modin slutade så sent som i våras sin anställning för att helt ägna sig åt bildkonsten. Efter en utställning i Eskilstuna började han i sin ateljé under sommaren planera för en höstutställning i Sala. På den visar han upp 55 arbeten.

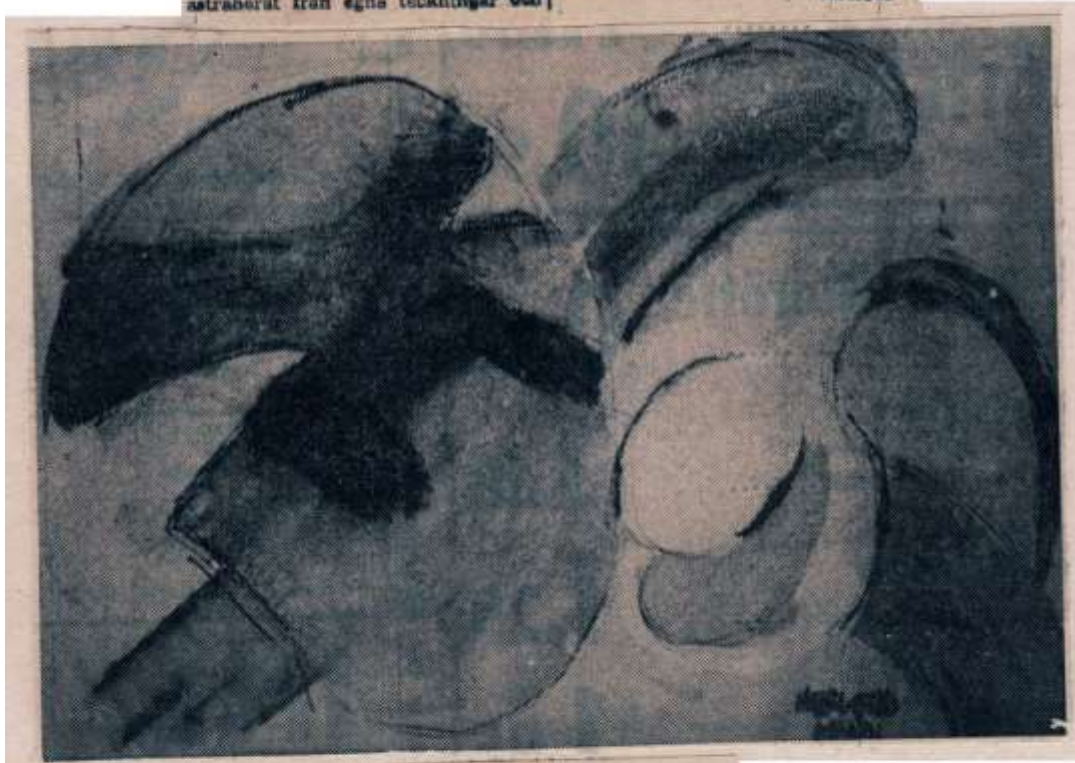
Ett tiotal arbeten är oljemålningar. Karl Otto Modins bästa återfinns dock inom tuchteckningarna och laveringarna. Särskilt intressant är hans landskaps- och nakenbilder. Han använder sig av ett bildspråk

sinnesbilder. Modins kritik mot sina egna verk och hans ambition att åstadkomma ett enkelt bildspråk har tydligt fört honom dit.

I hans laveringar, där tekniken ofta är okonventionell, finns stor mjukhet och djup i bilden. Oljemålningarna, som genomgående hölls i ganska dystra färger, förmedlade sinnesstämningar snarare än de var redovisningar av ett motiv. I några akvareller visade han också en känsla för färger.

Denna utställning innebär debut för Karl Otto Modin på hemmaplan. Hans arbete rönt stor uppmärksamhet och välvilja från publiken. I början av december kommer han också att utställa en vecka i Avesta. Karl Otto Modin är definitivt en konstnär stadd i en intressant utveckling, väl värd ett gott publikintresse.

Ahernas

K. O. Modins utställning fortsätter

Sala-konstnären Karl Otto Modins utställning på Aguélimuseet fortsätter t.o.m. söndag den 4 dec. med öppethållande 14–16 och 18–20 vardagar samt 14–20 söndag. Hittills har närmare tjugotalet tavlor funnit köpare och utställningen, som rönt god uppmärksamhet har hittills besökts av drygt 400 personer.

Namn i Sala:

Karl-Otto Modin aktuell konstnär

FOLKET

Måndagen den 28 nov. 1966

Karl-Otto Modin visar en av sina oljor, som han har med på sin utställning på Aguelimuseet. Oljemålningarna håller han genomgående i ganska dystra färger. De är mer förmedlare av sinnessstämmningar än redovisningar av motiv.

Karl-Otto Modin är den mest aktuella Salakonstnären just nu. Anledningen är den utställning han har på Aguelimuseet. Den har väckt stort uppmärksamhet bland Salaborna. Redan första dagen hade närmare 200 besökare registrerats, varav många gav honom sitt gillande genom ett inköp.

Karl-Otto Modin är självvärd i det mesta. Han har studerat andra konstnärer genom böcker och personliga kontakter. Från början var hans intresse endast ett teckna som hobby. Intresset fördjupades allt mer och Odin funderade över vad han höll på med.

Modin började "se" i sina teckningar och målningar. Det abstrakta överfördes till nya teckningar. Resultatet blev enkla linjer, där varje extra streck kunde förstöra totalintrycket. Enkelheten tycks vara genomgående för Karl-Otto Modin. Av hans verk att döma eftersträvar han inte det komplicerade och det med detaljer betygande. Genom detta får hans teckningar och laveringar ofta en fintonig understämma samtidigt som man kan ana sig till det oerhörda djup Modin går på lina över.

Särskilt i hans laveringar, där tekniken ofta är okonventionell, finns stor och skön mjukhet samtidigt som djupet bevarats i bilden.

Att Karl-Otto Modin eftersträvar det enkla betyder inte, att hans arbete är fullt så enkelt. Oftast är det enkla det svåraste att utföra. Bakom Modins arbeten finns stark medveten-

het om sitt yrke och det språk han talar med bildens hjälp. Medvetenheten sträcker sig till, att Modin med varje bild vill ha något sagt. Men inte längre. Från början av ett arbete med en teckning är han spontan. Möjligen är det därför han kan visa upp den variation och förnyelse han gör i sina utställda arbeten.

Någon revolutionär är Karl-Otto inte. Han eftersträvar det knappast heller, utan har valt att utveckla sitt bildspråk. Stundtals är han mycket okonventionell i både val av motiv och utförande. Karl-Otto Modin är stadd i en intressant utveckling värd att följa. Hans utställning på Aguelimuseet är öppen till den 30 november. Under en vecka kommer han sedan att gästa Avesta.

Salabo konstutställer Visar nyhet i konstväg

Salabon och konstnären Karl Otto Modin framför en del av sin nya konst. De s k "Förändringar på samma tema".

Salakonstnären Karl Otto Modin kommer i dag, lördag, att öppna en utställning i Agnelli-museet i Sala, där han skall visa en del av sina konstverk. Karl Otto Modin har tidigare i år haft stora utställningar i Västerås, Fagersta, Avesta och Eskilstuna. Vid samtliga utställningar har han fått en fin kritik.

Karl Otto Modin målar mest med akvarell. I sina verk använder han de varma och mjuka färgerna. I sina tavlor framhäver han rörelser och situationer. Han blandar ihop massa och ting. Man kan alltså inte kalla hr Modins konst för abstrakt. Den är ren och njutbar att uppleva.

Förändringar

Konstnär Modin gör också teckningar i svart och vitt, s k laveller. I en del verk har hr Modin gjort flera teckningar i en ram. Han kallar dessa verk för "Förändringar". D v s, på den första teckningen förekommer en man i ett instängt rum. På nästa teckning mjuknar väggarna och mannen liksom sjunker ihop. På den sista teckningen upplever man en slags ångest om man ser på mannens ansikte. Detta är något alldeles nytt i konst. Såvitt man vet förekommer inte några sådana teckningar i Sverige. Man kan också kalla dessa verk för "Förändringar på tema".

Framtidsmålningar

Konstnär Modin drar sig inte heller för att måla s k science fiction. På två verk har han på ett utomordentligt sätt demonstrerat rumsländarn. Bil-

derna är kalla och avstötande, men har samtidigt en viss dragningskraft. Man dras ofrivilligt mot föremålet.

Karl Otto Modin kommer så småningom att visa sina verk i större städer. Salaborna uppmanas emellertid att göra ett besök på Agnelli-museet på lördagen, om man vill uppleva något nytt i konstväg.

Karl-Otto Modin ställer ut

Sala-konstnären Karl-Otto Modin ställer ut den närmaste veckan på Agnelli-museet i hemstaden.

Sala-konstnären Karl-Otto Modin ställer under en vecka ut i hemstaden med vernissage i dag kl. 14. Utställningen blir i Agnelli-museet och Karl-Otto Modin visar ett 20-tal akvareller och ett 25-tal teckningar. Utställningen pågår t.o.m. den 17 september.

Konst

Teckning och akvarell av salakonstnär

SALAKONSTNÄREN Karl Otto Modin har tills vidare lagt objefärgerna åt sidan och under sommaren med ambition och icke utan framgång ägnat sig åt teckning och akvarell; tekniker, som i flera avseenden ligger väl till för honom. I varje fall bättre än ojan. Detta kan man lätt förvissa sig om genom ett besök på Agnelimuseet under innevarande vecka.

De tendenser mot ett mer upplost formspråk, som man kunde skönja i hans förra utställning, har han fullföljt och det finns på sätt och vis en minsta gemensam formell närmare i vad han nu visar. Tekniken är naturligtvis ett medel. Det kanske för en utomstående ibland kan vara svårt att skönja målet. Men man kan måhända ana sig till varthän han syftar.

Så långt är det dock inte svårt att följa honom som att han vid sidan om symbolismen i bilderna — den är kanske inte alltid så lättillgänglig — försöker fånga associationerna och känslorna. Modin är nämligen i sitt utövande ganska sensibel för att inte säga sensuell; en sensibilitet uttryckt med ett milt lyriskt anslag.

LIKAVÄL som en känsla är spontan, en association ofta diffus och kanske svår att konkretisera för någon annan än möjligen för den, som påkar ut för upplevelsen, så måste väl också gärna vid återgivandet i bild känslöstämningen bli konturlös, mer summarisk, fragmentarisk. Förenklingen, upplösningen, som oavsett ändamålet, dessutom har den verkan, att den kan sätta betraktarens fantasi i rörelse, är alltså förklarlig och försvarlig.

MED DETTA har ingalunda antytts, att Modin skulle vara eskapist eller mystiker, även om han själv kanske vill göra gällande att det finns ett inslag av mystik i hans saker. Han står hela tiden på ett fast verklighetsunderlag i och med att han utgår från naturen och vad som där finns, gärna kvinnokroppen och låter associationerna och känslorna få spelrum. I sina försök att fånga upp dessa i och för sig abstrakta fragment, menar jag, ligger tekniker som teckning och akvarell bäst till för att möjliggöra en spontan återgivning. Redan tidigare har Modin dokumenterat sig som en flyhänt och duktig tecknare också utrustad med ett gott handlag för akvarellmåleri. Han använder nu gärna båda teknikerna med samma manér, tecknarens.

Hans tavlor, som fyller museet, har ofta en flykt och luftighet, som anger, att han själv är road och entusiasmerad av att arbeta på det här sättet och som enstaka objekt för utställningsbesökarens ögon blir de många gånger till en positiv och angenäm upplevelse, inte minst akvarellerna, även om de till äventyrs skulle ha en djupt allvarlig symbolisk syftning och innebörd. Man har en bestämd känsla av att Modin har gett avkall en smula på symboliken och de intellektuella djupdykningarna till förmån för en mer spontan och äkta känsloutlevelse. Och det förefaller rätt och riktigt i hans fall.

Åke J

KARL-OTTO MODIN, som hade vernissage på sin utställning av teckningar och akvareller förra lördagen på Agnelimuseet, har hittills sålt sex saker. Utställ-

ningen fortsätter t.o.m. söndag. På bilden konstnären själv med en landskapsbild, som dock inte tillhör det senaste i hans produktion. Recension var införd i måndagens SA.

SILVERSMITT

● När hösten gör sitt intåg i Sverige med fallande löv och kalla vindar, utvecklas en intensiv aktivitet hos svenska folket. I stora skolor drar man till olika bildningsorganisationer för att öka på sitt vetande på olika områden.

Hösten är väl också i någon mån konstatutställningarnas tid. De konstatintresserade vill ha nya upplevelser efter en kultursö sommar.

Skaran av konstatintresserade blev förmodligen åtskilligt större än fört efter Multikonstinitiativet i våras. Människor som aldrig drömt om att gå och titta på konst, befann sig plötsligt stå inför en imponerande samling av modern konstatutövning av olika former.

● Nu är det dags för höstens första utställning i Agnelimuseet och för den svarar Salakonstnären Karl-Otto Modin. Att recensera denna utställning får bli experternas angelägenhet. Dessa rader är endast personliga reflexioner av en novis i konstens värld.

För en icke konstatexpert är det av underordnad betydelse vilken "ism" konstnären hänger sig åt. Man begriper i regel inte om det är neorealism, surrealism eller något annat. Det viktigaste är i alla fall vad man upplever eller får ut av utställningsbesöket.

Det vore överdrift att påstå att jag begriper allt Karl-Otto Modin har målat eller tecknat. En del saker — speciellt akvarellerna — lämnar mig ganska likgiltig. Några undantag finns dock där ögat fångas och man tvingas till någon form av ställningsstagande.

Däremot är Karl-Otto Modins teckningar något som ger behållning av utställningsbesöket. Det händer saker med teckningarna hela tiden. Även om man inte förstår vad konstnären själv vill ha sagt med dem, känner man att de betyder något. Att definiera sina känslor inför teckningarna är mycket svårt. Enklare är att säga att man gärna skulle vilja ha dem hemma på väggen.

Att gå på konstatutställning har väl av den stora allmänheten länge ansetts vara tråkigt. Men efter några besök kan man ha behållning av ett besök även om man inte tycker om vad som visas. Att man reagerar på något sätt inför konstaten motiverar bara det ett besök. Men visst finns det saker som framkallar en undran om vem som helst kan bli konstnär. Detta tillhör dock undantagen.

Det skojiga med en konstatutställning är att man kan ofta få träffa konstnärer och diskutera arbetet med honom. Kritisera och få förklaringar. Det är mer än man kan efter exempelvis en filmföreställning.

Flor

Konstnär i småstad *Landslagssimmare i Sala bytte kläder mo konsten*

— Säg farväl, lilla fjärril, till nöjen!, skulle man kunna sjunga om fjärrils- och rygg-simmaren och f. d. landslagsmannen Karl Otto ("Klotan") Modin i Sala. Konstnärens väg är törnbeströdd, men Modin tvekade inte att ta steget från manufakturhandelsföreståndarens trygga värld till yrkesartistens mera äventyrliga. Han tog steget i föl efter många års sökande och experimenterande som amatörmålare.

Enligt expertisen har han både talang och tåga. En f. d. elttimmare borde ligga bra till för akvareller och marinmålningar!

Nu skall ni inte tro att vi skämtar om allvarliga saker. Konst är inget skämt, allra minst för den som utövar den. Konst är allvar, grubbel, ambition, kondition, fantasi och ett evigt sökande. Det är besvikelser och glädjeämnen, det är livet självt...

Sala har blivit en liten oas i leröknen för konstnärer av skiftande kynne och ålder. Småstadsmiljön har alltid varit en bra grogrund för konstnärer. Närliggande exempel är Hedemora och Strängnäs. Sala kan bli något liknande i Västmanland. Stora lokala förebilder saknas inte. Agnell t.ex.

Nu släpper vi fram konstnären själv. Han talar så:

— Född 1929. Simmat i landslaget flera gånger. Ett 60-tal (!) västmanländska DM-tecken. Började en tecknarkurs på Hermöds 1955. Det blev tre år, akvarell, pastell och oljemålning. Sedan kunde jag allt, tyckte jag. Äldre utövare i Sala tyckte inte det samma.

— Konst är inte ett exakt återgivande av ett motiv. I varje fall inte alltid. Man bör försöka utveckla den till ett personligt språk, sade de vördade äldste.

Den föga vördade yngste följde expertisens råd. Debuterade

Sala-konstnären Karl Otto Modin har övergett klädförsäljandet och blivit konstnär på heltid. Här ses han ta sikte på en ny oljemålning.

Erotik, oljemålning av Karl Otto Modin.

1963 med en första separat utställning i Sala. Fick ny energi och har sedan dess haft sex separata utställningar. Deltagit i diverse samlingsutställningar. So-

nast med två teckningar på Julsalongen i Västerås.

Föresats och dröm:

— Att kunna fortsätta sökandet efter ett konstnärligt språk, som stämmer överens med mig själv och mitt eget förhållande till omvärlden.

— Gillar nästan alla konstriktningar och tar även sådant som jag inte haft tid och möjlighet att sätta mig in i ordentligt. Undantag: Diverse pop i dass- och hamburgerstilen!

— Jag tycker om människor som säger att dom tycker om banala hötorgsmålningar, om dom verkligen gör det. Tycker inte om intellektuellt snobberi.

— Tycker om Picasso därför att han inte bor i Sala. Tillräckligt med konstnärer ändå i vår lilla stad.

Det där sista var förstås inte så allvarligt menat. Att ounges av konstnärskollegor är mycket stimulerande, även om de ibland kan vara rätt beska i sin kritik. Men hör liksom till påsca-artisterna emellan.

En av Karl Otto Modins teckningar, kallad Pekande och utpekad.

LÖRDAGEN DEN 14 JAN. 1967

Fjäder

Fredagen den 10 febr. 1967

Multikonst-bestyr på Aguélimuseet

Utställningskommisarie Karl-Otto Modin och pensionären Erik Svärd, har just packat upp Sala-konstnären Bertil Herlov-Svenssons "Aluminium". Han är för övrigt den enda västmanländske representanten bland de utställande konstnärerna.

På torsdagen rådde febril verksamhet på Aguélimuseet i Sala. Då packade man nämligen upp och började arrangera utställningen "Multikonst". Det är den mångvaldiga utställningen. På 100 platser i landet säljs på lördag portarna upp för en visning som är exakt lika på alla dessa orter. Vilket naturligtvis också kommer att innebära att alla kända publikrekord för en utställning under en enda vecka kommer att ryka all världens väg.

Utställningskommisarie på Aguélimuseet är konstnären Karl-Otto Modin som hade fin hjälp i uppackningsbestyren av medlemmar i pensionärsföreningen. Kollektionen är så komplett att den inte endast innehåller själva konstverken utan även skärmar för hängning och fundament för skulpturdelen.

Att denna utställning kommer att tilldra sig stort intresse från allmänhetens sida under visningsdagarna vågar man förutspå. Ett beklagligt memento är att skolguldens sportlov sammanfaller med utställningen. De gruppbesök av elever och lärare som denna speciella expo säkert kunde ha räknat med uteblir alltså. Nu får man livligt hoppas att de unga på eget initiativ besöker museet. Där — i museet således — talas i dessa dagar ett språk, som den yngre generationen kanske har de största möjligheterna att uttolla.

Bensprattel i skidbackar och på isbanor i all ära — men visst kan det vara värt att vikanågon övningstid åt den andliga spänsten. Att åka slalom genom den nya estetikens portar och låta fantasin öppna sig mot nya högre sfärer, är lika förädlande.

Multikonst i Sala med lokalt inslag

Utställningskommisarien Karl-Otto Modin har det jobbigt med att ordna Multikonst-utställningen i Aguélimuseet.

Aguélimuseet i Sala erbjuder inte direkt någon prydlig anblick på torsdagen. Alla de ordinära konstverken var undanplockade och golvet var belamrat med konstverk av alla de slag och snickare arbetade med utställningsskärmar.

Oredan har dock sin förklaring. I morgon lördag börjar den omskrivna utställningen Multikonst på 100 platser i landet och det är konstverken som ingår i denna som skall ersätta den vanliga kollektionen ett tag framöver. Utställningskommisarien Karl-Otto Modin kladdade sig bekymrat i huvudet på torsdagen när han började få en överblick över situationen.

— Nog skall det bli klart till lördagens vernissage, sade han. Men det blir jobbigt att klara ut allt. Jag har fått papper i massor med anvisningar av alla de slag för att utställningen skall bli riktig.

För Salas del har utställningen speciellt intresse. Sala-konstnären Bertil Herlov Svensson är nämligen den enda konstnär som är verksam i Västmanland som är representerad i utställningen som räknar 66 olika alster.

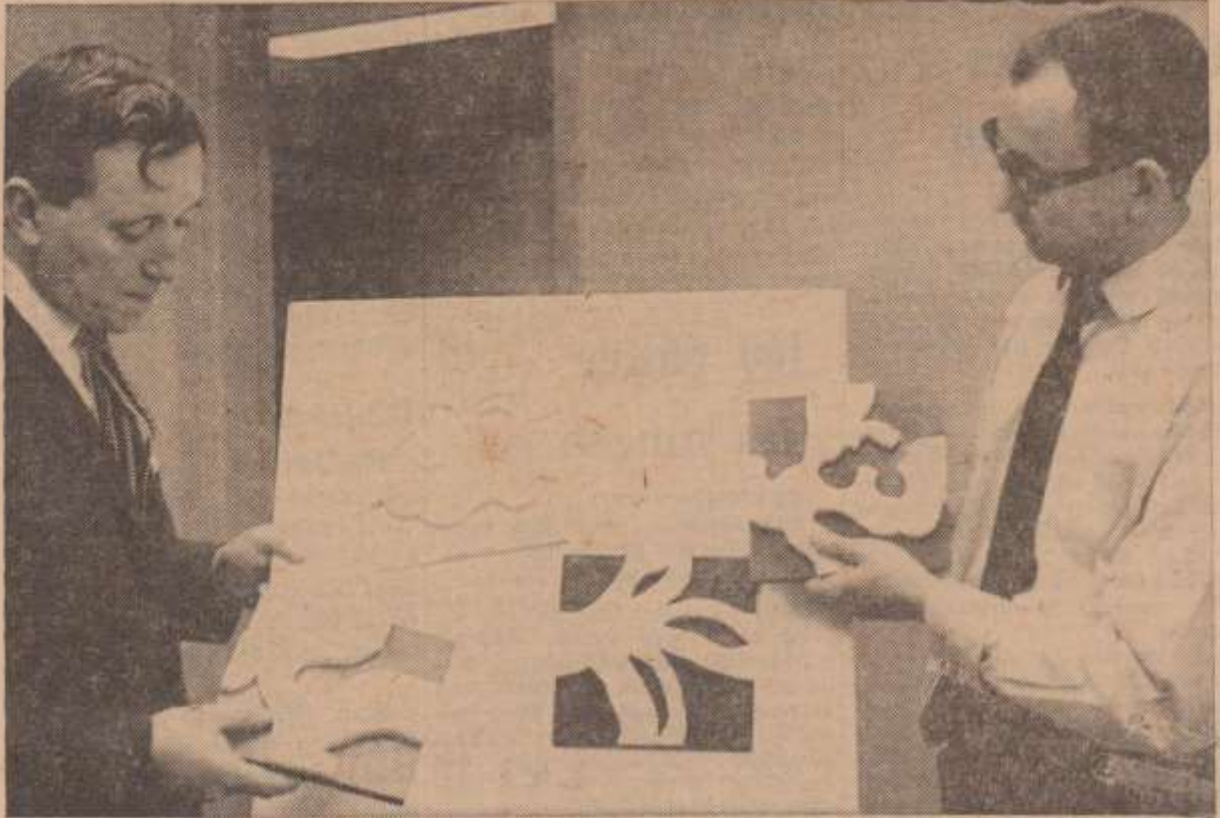
Aguelimuseet i Sala erbjöd inte direkt någon prydlig anblick på torsdagen. Alla de ordinarie konstverken var undanplockade och golvet var belamrat med konstverk av alla de slag och snickare arbetade med utställningsskärmar.

Oredan har dock sin förklaring. I morgon lördag börjar den omskrivna utställningen Multikonst på 100 platser i landet och det är konstverken som ingår i denna som skall ersätta den vanliga kollektionen ett tag framöver. Utställningskommissarien Karl-Otto Modin kände sig bekymrat i huvudet på torsdagen när han började få en överblick över situationen.

— Nog skall det bli klart till lördagens vernissage, sade han. Men det blir jobbigt att klara ut allt. Jag har fått papper i massor med anvisningar av alla de slag för att utställningen skall bli riktig.

För Salas del har utställningen speciellt intresse. Sala-konstnären Bertil Herlov Svensson är nämligen den enda konstnär som är verksam i Västmanland som är representerad i utställningen som räknar 66 olika alster.

Uppackningsbestyr.....

"Multikonst"-utställningen, som öppnar på Agnelli-museet på lördag med vernissåge kl. 14, började packas upp på torsdagen av utställningskommissarien, konstnären Karl-Otto Modin. Det var

en spännande sysselsättning och lika spännande bör det bli för utställningsbesökarna på lördag, då verk av 66 svenska konstnärer i skilda tekniker presenteras. Utställningen har vernissa-

ge med exakt samma innehåll på 100 platser i landet. På bilden Karl-Otto Modin (t. h.) och ABF-instruktören Ivan Wetterberg med Nicke Roséns "Pusselrelief".

V_T ONSDAGEN DEN 1 MARS 1967

Sala-konstnär ställer ut i Fagersta nästa vecka

Sala-konstnären Karl-Otto Modin ställer nästa vecka ut i Fagersta. Ett 25-tal teckningar och ett 10-tal oljemålningar ingår i kollektionen.

Karl-Otto Modin har utvecklat sin speciella stil när det gäller teckningar. De senaste ålstrén har fått en mer surrealistisk prägel än tidigare och kanske gett konstnären en ännu mer markant profil.

— Jag tycker om att teckna

människor, säger Karl-Otto Modin. Människor i groteska situationer, därför att jag tycker livet är groteskt. Ondskan är påtaglig i vår vardag och varför skall man undvika den.

— Bland teckningar som skall utställas i Fagersta hittar man några med sexuella motiv. Inte för att vara sensationslysten, utan därför att det ingår i mitt djupa intresse för människor och deras beteenden, slutar Karl-Otto Mo-

din.

MÅNDAGEN DEN 6 MARS 1967

Driven tecknare på Bruksgården

Överst konstnären Karl-Otto Modin, Sala, i arbetstagen och under ett resultat av hans tecknarmöda.

Salakonstnären Karl-Otto Modin ställer ut 25-talet teckningar och 10-talet oljor på Bruksgården i Fagersta under tiden 8-10 mars. Modin är en helt ny bekant-skap för fagerstaborna, även om han tidigare haft utställ-ningar i hemstaden, i Västerås och i Eskilstuna. Han var bl. a. representerad i julsalongen 1966 i Västerås.

Modin, som är född salabo för 29 år sedan, är självlärd men utrustad med goda naturliga för-utsättningar, som han målmed-vetet odlat och skolat från tidig ungdom. Nu är han framför allt en driven tecknare, vilket den-

na utställning i Fagersta lämnar vältaliga bevis för.

Han arbetar ofta med grafiska effekter, tecknar gärna i vått med tuschpennan, och fångar i stundom groteska, stundom ly-riskt luftiga bilder med en slags tredje, symbolisk dimen-sion, en verklighet som vi inte bara kan se utan också förnim-ma med våra känslor. Även om han inte, som annars är så po-pulärt, är direkt protesterande, så kan man väl påstå att han reflekterar över företeelser i ti-den. Mest vältalig är han som sagt i sina teckningar. Hans ol-jor knyter i maneret gärna an till teckningarna och är en smu-la visionära.

Karl-Otto Modin på Fagersta-expo

Karl-Otto Modin, den unge Sala-konstnären, arbetar i en liten källarateljé i ett nybyggt område.

Salakonstnären Karl-Otto Mo-din (f. 1929) ställer under några dagar ut på Bruksgården i Fa-gersta. Vernissagen blir idag. Minnesgoda sportentusiaster erin-rar sig kanske namnet och sam-mankopplar det då med svensk simning. Det har visserligen gått några år sedan Modin stod på mästarallen. Som etablerad konstnär känner man honom bäst som en utomordentligt fin teckna-re. Han räds inte chockerande motiv och uttryckssätt — hans bilder har ett drag av grotesk sensualism. Den kollektion som Fagersta nu får stifta bekant-skap med är också till största delen prov på hans tecknings- och lave-ringskunskande. 35 teckningar och ett tiotal oljemålningar är häng-da. Det är den lokala konstföre-ningen som inbjudit Karl-Otto Modin, och man hoppas nu att många skall ta tillfället i akt och besöka utställningen.

— Vad tror du, kommer den här teckningen att finna genklang hos konstpubliken? frågar konstnär Karl-Otto Modin sin hustru som fanns med vid vernissagen.

Salakonstnär visar fin teckningskonst

Jag strävar efter att vara tidsenlig, men det betyder inte att jag någonsin ger avkall på min personliga livssyn säger salakonstnären Karl-Otto Modin som på konstföreningens inbjudan håller utställning i Bruksgården under tiden 8—10 mars.

Det är en utställning vi utan tvekan vågar rekommendera fagerstborna. Konstnärens teckningar speglar en fin lyrisk känsla i vardagliga motiv, och fångar stundom genom en frisk sensualism. Där finns gatubilder som tillfredsställer den del av konstpubliken som föredrar det absolut föreställande, utan att stämningen förkvävts. Men också bisarra teckningar där konstnären förmedlar en känsla av drömtillstånd. Där finns några ansikten och människostudier som dröjer kvar i medvetandet långt sedan man lämnat utställningen.

Ett fåtal akvareller finns med och i utställningslokalens mindre rum hänger ett 10-tal oljor. Det är dock främst som tecknare Karl-Otto Modin övertygar. Och som sådan gör att man avårigen kan tänka sig att han först under våren 1966 blev konstnär på heltid.

Debututställningen kom i oktober 1962 och konstnären har fått genomgående god kritik då och vid senare visningar. Han

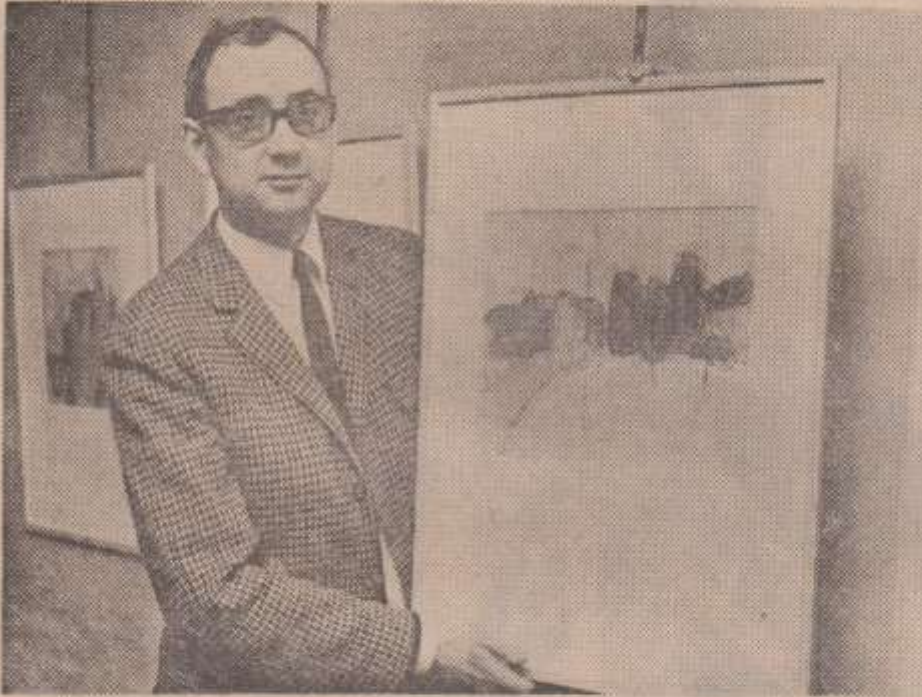
finns nu representerad på en utställning i Salas norska vänort Adalsnes och dessutom får Avesta tillfälle att inom den närmaste framtiden stifta bekantskap med hans konstverk.

Till sist god konst för överkonligt pris — kan man tänka sig en bättre investering?

TORSDAGEN DEN 9 MARS 1967

Karl-Otto Modin i Bruksgården

Sober utställning i Fagersta

Karl-Otto Modin hängde själv sina arbeten i Bruksgården i Fagersta på onsdagen.

Konstföreningen i Fagersta visar Karl-Otto Modin i Bruksgården. Det var vernissage på onsdagskvällen och utställningen är öppen till söndag. Modin visar drygt 30 arbeten, större delar teckningar av mycket hög valör.

Inre utställningsrummet har reserverats för oljor, ett tiotal. Ljustförhållandena är emellertid tyvärr inte de snällaste. Modins känsligt nyanserade skala kräver ett riktigt ljus för att gå ut, och den halvdager, understödd av el-ljus, som rådde då vi hälsade på, gjorde det svårt att särskilja nyanserna. Hans oljor är i allmänhet inte föreställande, de förmedlar stämningar, lockar till avspänd betraktelse, tillåter åskådaren att sjunka in i dem utan att det ställs krav på honom, får honom kanske att spinna på de trådar som sparsamt insatta och lätt antydda symboler ger honom.

I teckningarna, ett drygt 20-tal, arbetar Modin från en annan utgångspunkt. Där uppfattar man ett medvetet socialtiskt engagemang med arbeten i anknytning till aktuella problem. Till det finaste i den avdelningen vill vi gärna räkna hans erotik-svit om fem teckningar. Det etiska engagemanget har fört honom att fundera över brutalitet, raggarliv, främlingskap, att vara utpekad, över hatets bakgrund och funktion etc.

Hela kollektionen visar ett mycket väl behärskat sinne för form och en klar strävan efter fulländad förening mellan idé, motiv och form.

Man upplever också påtagbart hur stramt konstnären handlat i urvalet till utställningen. Det finns inget likgiltigt med, ingenting som faller utanför den medvetna ram han tydligen föresatt sig att hålla sin utställning inom.

Harry

Salakonstnär i Fagersta

Konstnären Karl-Otto Modin vid en av sina laveringar, kallad "Hat".

— Jag protesterar inte — jag bara iakttagar!

Replikken är Salakonstnären Karl Otto Modins och gäller hans konst som just nu ställs ut i Bruksgården i Fagersta.

Det är ett tjugotal laveringar och ett tiotal målningar i olja. Teckningarna fäster man sig vid — de är ofta expressiva i stilen, mjuka i linjerna och mörka i tonerna. Det är mycket människans situation och elände Modin skildrar men även glädje — som i exempelvis hans svit med samlagsbilder.

Hans målningar i olja är inte direkt föreställande måleri — det är stämningsskildringar och låter betraktaren själv finna det föreställande.

Karl Otto Modin håller en stram linje och har ett behärskat sinne för formen. Hans vernissage varar veckan ut och man kan nog säga att Modin är en av de intressantaste konstnärerna i länet just nu.

Salakonstnären Karl-Otto Modin, med fru, visar upp en av laveringarna i dagsljus utanför Konstföreningens salong på Fågelvägen.

”Äventyrlig” vårvernissage på Fågelvägen i Avesta

Perspektivisk underfundighet. Arbete med ytterligheter, ofta kombinerade. Det är vad som främst utmärker Folkare Konstförening gästställare, Olof

Göthe, 40, från Ludvika och Karl-Otto Modin, 38, från Sala. De båda har vernissage på Fågelvägen i Avesta denna vecka — en fin, egentligen inte särskilt

”svår” utställning, som betraktad i lugn och ro måste ha något att ge alla.

OLOF GÖTHE kommer ur-
Forts. på sista sid. spalt 3.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0
ÄVENTYRLIG . . .

0-0-0-0-0- Forts. fr. sid. 1.

sprungligen från By socken, har studerat på Valand, finns representerad på Nationalmuseum och Göteborgs museum och är egentligen mest känd som kontroversiell collage- och oljekonstnär. Här i Avesta får man se honom från en ny sida — han har nämligen sedan ungefär två år tillbaka börjat arbeta med grafik. En utställning med koppargrafik i Falun är just avslutad.

Perspektivisk underfundighet, ja, — detta att man överraskad finner sig satt i konstnärens ställe och från hans utsiktspunkt betraktar landskapet — en fascinerande och alldeles levande känsla. Fågel- eller grodperspektiv. Man står på bergets topp och väntar på hans "Bergsbestigare", man sitter i flygplanet och tittar på hur "Fallskärm I" singlar ned i staden eller man har själv lyckligen tagit mark, ligger hoptrasslad i fallskärmslinorna och ser "Fallskärm II" landa. Efter dessa äventyrligheter finner man sig liggande på en brygga en lat dag. Man kikar ned mellan springorna och skymtar ett "Sjunket föremål" någonstans därnere. Solkatter och vattenrörelse och det "Mystiska" Dags att resa. Någonstans. Det regnar och vattendropparna bildar mönster och rännor på den smutsiga tågrutan. Det är aldrig detsamma och ändå detsamma. Resan var tröttsam och man lägger sej på rygg i en skogsglänta och tittar uppåt. "Trädtoppar" och vindböljor, stillhet. "Katarina" sitter och drömmar. Det står en air av vemod kring henne.

Detta och mycket mer, ger Göthe, som verkligen lyckas med att förmedla sina impulser genom uttrycksfullhet som gör intryck. Ett varaktigt sådant.

INTRYCK GÖR AVEN
KARL-OTTO MODIN, som är självlärd, debuterade med en utställning i Sala förra året, har deltagit i Västeråssalongen och har dessutom haft en separatutställning i Fagersta. Han visar

här till största delen laveringar, men har också akvareller med.

Arbete med ytterligheter — en bild av Modin kan innehålla exempelvis både stillhet och rörelse, våldsamhet och ömhet. Modin verkar att arbeta snabbt, spontant och intensivt medan "andan faller på". Mjuka, bulliga former, snabba drag med penseln, mörka toner i laveringarna som i "Etrusker i samtal", kraftfullt. Mjukt och kraftfullt — det är ytterligare ett exempel på hur Modin får ytterligheterna eller motsatserna att komma överens. Till de senare arbetena hör "Förgängelse I, II, III" — i vänstra hörnet en pelare, statisk, vid sidan skymtar några figurer på väg att liksom dragas ihop o. sväva bort. Desperation. Akvarellen "Kvinna" är gjord i ljusa, varma, rusiga färger. Livsglädje, sensualism.

Vem har förresten sett ett par "Lyriska grisar"? Den akvarellen bevisar att vi har gått miste om den poesin. En häst är snabb, det går att få fram på bild. Men det går att få in ännu en dimension, snabbhetens. Som ett skimrande landskap. Ett luftdrag.

Känslan för dramatik och lyrik kommer utmärkt fint fram i synnerhet i Modins akvareller.

Ett har de båda konstnärerna gemensamt — de håller priserna på sina tavlor nere, vilket ger alla en fair chans. "Den som vill visa sin förträfflighet med höga priser har nog inte riktigt förstått sin uppgift — den att göra konsten tillgänglig för alla, som vill ha den på sina väggar", som Modin uttryckte det.

aaby

Utställare i Avesta den här veckan är salakonstnären Karl-Otto Modin, som på bilden visar upp en av sina teckningar, "Bilvrak" och i bakgrunden skymtar en annan lavering med pennteckning, kallad "Erotik".

Folkare konstförenings sista utställning i vår

AVESTA (DD). Folkare konstförenings utställningslokaler på Fågelvägen i Avesta är den här veckan utställningsplats för två konstnärer, Karl-Otto Modin från Sala och byborlige Olof Göthe från Ludvika. Modin är inne på sitt andra år som "heltidkonstnär" efter att tidigare ha varit flerstadig landslagsman i simning och herrekeppingsföreståndare.

Andå är det 18 år sedan han började måla. Han är född 1929, men det är först på de senare åren som längtan att helt ägna sig åt konsten blivit för stark. Den första utställningen kom i oktober 1962 hemma i Sala. Uppmuntrad av hygglig kritik har han fortsatt.

Modin är självlärd och har genomgått Hermods speciella konstkurser.

— Jag är väldigt intresserad av teknik och har försökt skaffa mig erfarenhet på olika områden, berättar han för DD. Jag arbetar aldrig nonfigurativt utan utgår alltid från

ett motiv jag hittar i fantasin, i naturen eller i någon händelse.

I Avesta ställer Modin ut ett 40-tal teckningar och akvareller. Har han hittat ett ämne stannar han tydligen vid detta och gör flera variationer på samma tema, något som är modernt just nu. Förgängelsen har han med i flera av laveringarna liksom erotiken, där han med olika hårdhet i skuggningen skildrar allt från våldet till den mera fina kärleken.

Olof Göthe, född 1927 i By socken, ställer ut koppargrafik i ett 30-tal blad. Nyligen har han haft en utställning på galleri Jan i Falun. I samband med utställningen där skrev DD att "han strävar envetet att utforska främst elementens spel. För honom är det riktiga uttrycket av större vikt än allsköns tekniska finter".

Den här utställningen, som är öppen till och med söndag, avslutar Folkare konstförenings vårsäsong.

Lyriska bilder på utställning hos salakonstnär

Karl-Otto Modin, konstnär i Sala, ställer ut i dag i sin ateljé i gamla mejeriet. Ett 40-tal konstverk som består av oljemålningar och laveringar.

I årets visning har Modin andra motiv än många av hans andra utställningar. Motiven är bl.a. hämtade från Spanien och Holland med lyriska landskap och blommor.

— Jag har inte förändrat mig, har min personlighet kvar — hoppas jag — men ändrat intresse, säger konstnären.

— Jag är inte ute för att avbilda någonting. Är motståndare till realism i måleri. Man skall använda sin personlighet, sin syn på tillvaron lära känna sig själv och använda den. Inte använda klyschor som andra fabrikerat.

— Kanske förvandlar jag omvärlden i mina motiv genom att vara lyrisk — kanske är det att fly — men man fortlevor i denna värld.

— Visst trivs jag i Sala, men jag skulle vilja ha möjlighet att se flera utställningar — åka till Stockholm t.ex. men ekonomin sätter krokben för det. Många av oss konstnärer i mindre städer hör ju till låglönegrupperna.

— Mycket som händer nu i konstsammanhang är negativt tycker jag. Kravet på ytterlighetsengagemang, det har kommit för mycket teori i det hela. Hjärtat skall vara med om konstnären vill uttrycka engagemang, om man har den känslan, är det inget fel att uttrycka den.

Karl-Otto Modin med ett av de verk han visar i gamla mejeriet.

Strängnäs Tidning Torsd. d. 21 Sept. 1967

Utställning i Väderkvarnen

Salakonstnären Karl Otto Molin som för närvarande utställer i Väderkvarnen i Strängnäs ses här framför en av sina akvareller.

■ Salakonstnären Karl Otto Modin utställer teckningar och akvareller i Strängnäs, varvid Väderkvarnen från torsdag till och med tisdag tjänstgör som utställningslokal.

■ Från en nyligen avslutad utställning i hemstaden heter det i en recension: "Hans tavlor har ofta en flykt och luftighet som anger, att han själv är road och en-

tusiasmerad. ... man har en känsla av att Modin gett en smula avkall på symboliken och de intellektuella djupdykningarna till förmån för en mer spontan och äkta känsloutlevelse. Och det förefaller rätt och riktigt i hans fall", heter det vidare.

■ Strängnäsborna har till och med tisdag själva möjlighet att bilda sig en uppfattning om konstnärens produktion.

Tiden. Folket fred. d. 22/9-67

Salakonstnär ställer ut i Strängnäs väderkvarn

Konstnär Karl-Otto Modin, Sala, framför ett av sina alster på utställningen i Strängnäs.

Karl-Otto Modin från Sala, ställer i o m tisdag ut sin konst i Strängnäs väderkvarn. Nu är inte lokalen idealisk för konstutställningar. Ljuset är allt för dåligt, isynnerhet för denna expo där mycket är teckningar. Det skadade inte heller om uthyraren, Strängnäs stad, lät ställa in några värmeelement, ty höstrusket tränger in genom de tunna väggarna.

Ett 30-tal konstverk ställs ut. ungefär lika många teckningar som akvareller. Större delen av akvarellerna har beteckningen "rörelser och förändringar", ett motiv som tydligen mycket intresserar konstnären, och där han får fram en rörelse genom att upplösa formen. Några av de bästa alstren är två akvareller "Science fiction" med för Mo-

din starka färger. Sommardans biter en annan akvarell där rörelse-momentet är mycket skickligt framställt.

Även i teckningarna, som mest består av laveringar, tar Modin upp rörelsetemat, hur verkligheten förändras. Konstnären är en mycket sökande själ och har förutsättningar att ge uttryck för vad han finner.

R E

Tiden. Folket lörd. 23/9-67

Regnet förstörde konst i Strängnäs

Salakonstnären Karl-Otto Modin öppnade på torsdagen en utställning i Strängnäs Väderkvarn. Som Folket tidigare framhållit var belysningen i svagaste laget och höstrusket trängde in genom de tränga väggarna. På fredagen förvärrades situationen. Då började det strida regnet åta sig in genom väggen och Karl-Otto Modin måste plocka ner sina akvareller och

teckningar från väggarna för att inte få dem alldeles förstörda. Hans utställning har trots den korta tid den varit öppen väckt intresse. För den skull stannar konstnären kvar till kl 16 på lördagen för att allmänheten skall få tillfälle att titta och köpa. Konstverken finns kvar i kvärnen i det vattentäta förrummet.

Trio valde Lucia-kvintett

SA. 23-11-67

Lucia-juryen bestod i år av fr.v. fru Franzi Hildebrand, ordf. i Röda Kors-kretsen, konstnären Karl-Otto Modin samt red.sekr. Erik Andersson, SA.

Ungefär en timme tog det för juryen att sälla ut de fem tjejer, som står i förgrunden för årets Lucia-arrangemang i Sala Allehandas och Röda Kors-kretsens regi Jämnheten bland de anmälda aspiranterna var påfallande. Den utvalda kvintetten presenteras för läsekretsen i lördagsnumret tillsammans med en röstkupong. Det är som bekant allmänheten, som utgör den slutliga juryen och genom

sitt val korar den flicka, som skall förlänas titeln "Sala-ortens Lucia 1967".

Röstningen på Lucia-kandidaterna pågår t.o.m. den 4 dec. Dessförinnan kommer de att presenteras flera gånger i såväl text som bild i SA och dessutom framträder de vid "juljippet" på Stora torget skyltsöndagen den 3 dec. Lucia-kröningen äger rum söndagen den 10 dec. i Kristina kyrka.

Vr ONSDAGEN DEN 8 MAJ 1968

Karl-Otto Modin söker variationer och rörelser i sitt måleri. En ensam man — se bilden — skildras i olika miljöer.

Utställning i arbetsmiljö ny giv för salakonstnär

Nu känner jag trivsel — miljön tilltalar mig. Konstnären Karl-Otto Modin i Sala har hytt lokaler och återfinns sedan två månader tillbaka i gamla mejeriet. Det är samma lokaler som konstnären Stig Anä tidigare hade

men han lämnar inom kort staden.

Karl-Otto Modin tänker nu ha utställning året runt. Det blir så att säga konstupställning i arbetsmiljö och för närvarande pågår hans "vårsöndagsateljéutställning". Den miljön hoppas Modin skall tilltala besökarna.

Det var två och ett halvt år sedan Karl-Otto Modin tog steget fullt ut och blev konstnär på heltid. Han har haft en hel del utställningar men den sista var i september förra året. Nu förbereder han utställningar på andra orter och det är för dessa

han just nu arbetar.

Rörelser tilltalar Karl-Otto Modin. Det finns inte någon tavla oavsett om den är tecknad eller målad, som saknar rörelse. Modin tecknar mycket för att få fram rörelsen, som han själv vill ha den. När han känner att det är riktigt för han oftast över teckningen i olja — för att få den definitiv. Även i ojan fortsätter han dock att söka sig fram.

— Måleri är som ett språk för mig. Men ibland har jag lust att skriva lyrik till tavlorna, säger Karl-Otto Modin.

Ateljéexpo hos Modin

SA 14.9.68

K. O. Modin: "Extas" (olja).

KONSTNÄREN Karl Otto Modin anordnar med början idag utställning i sin ateljé i gamla mejeriet Sala varje veckohelg under hösten. Avsikten är inte minst att försöka skapa en kontinuerlig kontakt med konstpubliken, ge den möjlighet att undan för undan följa konstnärens arbete och eventuella utveckling.

Till första utställningen idag och i morgon har han ordnat några prov på vad som under sommaren intresserat och engagerat honom och han har använt sig både av olja, akvarell och teckning, framför allt för att bearbeta ett motiv, som fascinerat honom och som på sitt sätt ligger i tiden. Det rör sig om människor i grupp alltifrån rådslag med ett

fåtal till demonstration en masse.

Det vore fel att påstå, att han ägnat sig åt vad man i dagligt tal menar med engagerad konst. Den som letar efter exempelvis ett politiskt engagemang, söker förgäves. Vad som uppenbarligen fångat honom och satt hans fantasi i rörelse är mängden eller den mindre gruppen som en gåtfull, ibland skrämmande, ibland bara estetisk komponent. Självt står han som en iakttagare.

Individerna är slukade i ett diffust kollektiv, som ibland rör sig mot bakgrunden av en antydd imposant arkitektur och han överlåter helt åt betraktaren att fångas i stämningar eller låta fantasien spela. Varianterna blir många genom de skilda teknikerna och de många nyanserna i färgskalan, som dock alltjämt är ganska dämpade, åtminstone i oljorna. Litet djärvare, blir koloriten i akvarellerna och i de svartvita teckningarna utnyttjar han verkningsfullt sitt tekniska kunnande i ett spel med ljuseffekter.

åkej.

MANDAGEN D. 10 MARS 1969

Från vernissagen på Nämndhuset i Enköping. Fr. v. enköpingskonstnären Lisette Schenström, Enköpings konstföreningsordförande adjunkt Sten Törnblom samt salakonstnären Karl Otto Modin samlade kring Lennart H. Lindbergs skulptur "Lejon".

Stort enköpingsintresse för Sala-konstnärerna

De tio salaortskonstnärer, som under innevarande vecka ställer ut i Enköpings konstförenings regi, fick ett mycket intresserat mottagande vid söndagens vernissage. Salaborna hade förmånen att få ställa ut i självaste stadsfullmäktiges sessionssal i Nämndhuset, där konstföreningens idoge ordförande adjunkt Sten

Törnblom och hans medarbetare ordnat det trivsamt inbjudande.

Hr. Törnblom riktade också ett välkommen till den talrika publiken och de många salakonstnärer, som personligen mött upp vid vernissagen och uttryckte en förhoppning om att det nu upptagna utbytet skall bli

till alla parter välsignelse. Meningen är nämligen att utställningen i Enköping under veckan 16—23 mars skall följas upp med en utställning å Aguéli-museet i Sala av Enköpingskonstnärer. Sala Konstförenings ordförande, red. Åke Johanson, presenterade sedan kortfattat de deltagande salakonstnärerna och redan under första timman kom det upp tre röda lap-par.

Följande konstnärer är representerade: Bo Adamsson måleri, Bengt Ander teckningar, Edvard Cederling måleri, Sixten Engberg måleri, Ian Hellström måleri och skulptur, Åge Lindbeck måleri, Lennart H. Lindberg skulptur, Karl Otto Modin måleri, Gösta Södergren måleri, Folke Östlund måleri och Torgny Östlund måleri.

De Enköpingskonstnärer, som salaborna får stifta bekantskap med fr.o.m. söndag är Bo Eriksson (f.d. salabo), Gösta Idås, Staffan Lind, Ture Lundquist, Greta Lysén, Gösta Rubenson, Lisette Schenström, Bo Wrenby, Mats Åkerblom, Folke Heybroek, Gun Hagstedt, Mieke Heybroek och Gabrielle Schenström.

Text: NETA
Foto: STIG NORLING

Konstnär Carl-Otto Modin mellan två elever, Ulla Enlund och Kerstin Andersson. Alla tre konstaterar att det vore trevligt med en föreläsningsserie.

Nedlagt mejeri kulturhus i Sala

Ett f.d. mejeri och en f.d. stadsteater har byggts ihop och blivit ett "kulturhus", ett hem för tre konstnärer.

Detta har hänt i Västmanlands Paris, d.v.s. Sala, där konstnärerna Karl-Otto Modin, Sixten Engberg och Bertil Herlov Svensson har var sin ateljé i "konstmejeriet". Närmaste granne är Agnelli-museet.

SIDAN 17.

BILDEN: Sixten Engberg, 62, Salas äldste konstnär, skapar litet musik bland sina många verk i ateljén.

Foto: Perle Holm

Elva Salakonstnärer i Enköping

Salakonstnärernas utställning i Nämndhuset i Enköping har blivit en klar framgång. Dels lockade redan vernissagen så mycket folk att det sågs fler ansikten samtidigt i den smått konstnärligt snedtaxinredda sessionssalen än på många

god dag. Dels har utställningen i sin helhet en god kvalitet. Den asönderfaller visserligen i två delar, en M/A och en M/Y. Men den äldre avdelningen bryter inte alls mot den yngre och naturligtvis radikalare och mer experimenterande

halvan. Ett tredje faktum är också att ansikten och profiler är så skiftande och personligt präglade, att det verkligen har blivit en rolig utställning. Sett från den synpunkten är expon ett imponerande bevis på kvalitet hos kulturarbetare i småstad.

En rundvandring börjar vi med solen efter dörren till inre rummet bakom sessionssalen och stannar då först vid Åge Lindbeck. Han har bara två oljor men de vittnar gott om hans sinne för rejäla linjer och enhetliga färger. »Utsikt från kajen» är tex en berättande och väl sammanhållen bild, och bra i färg.

Nästa man heter Gösta Södergren. Här finns en helt annan och anspråkslösare syn. Han skildrar, ungefär som ögat ser det, natur och hus i sin omgivning. Det är ett rejält gjort hantverk utan krusiduller.

Så kommer man åter till någonting annorlunda, och det är Sixten Engbergs två saker, dels en olja med namnet »Poeten», inte

särskilt lockande, och dels en relief som har titeln »Fossiler från Gotland». Den senare har en lockande och på något sätt förtorkad yta som man tycker är rolig.

Karl Otto Modin är granne med Engberg. Och här möter vi en av utställningens finaste inslag. Han visar tre akvareller som är eleganta, nästan till övermått. Mycket vackra och skickligt gjorda. Fyra lavingar som handlar om erotik präglas av samma känsla för linjernas klang. Men roligast i hans kollektion nr 48 »Fågel över havet».

Så stannar man inför Torgny Östlund. Två oljor har han, med mätliga »accessorier». Den ena (»Rop») tycker man är illustrativ i överkant, medan den andra (»Be-

traktar») ger ett dallrande och nervöst intryck. Den talar starkare till känslan.

Mustig kolorit

Bo Adamsson är vår nästa man. Han har en av utställningens större avdelningar. Och tillhör avdelningen M/Y. En mustig och smått mystisk kolorit präglar genomgående hans oljor av vilka många är pannår med trädringen i gott behåll. Denna medverkar i några av pannåerna till det samlade konstnärliga resultatet med sina linjer och schatteringar.

När man ser på Adamssons måleri kommer man att tänka på både barocktidens must och antikens poserande människor. Men också nutidens flyende människohöpar och elände tycker man sig skymta i hans bilder. Det är ingen tvekan om att Bo Adamsson är en av topparna i Sala-utställningen.

Apropå Bo Adamsson kan en sak rättas till. Det råkade stå i tisdagens artikel att han fortfarande studerade. Så är inte förhållandet, han har diverse akademier långt bakom sig. Och utställningar.

Bengt Ander fortsätter vi med. Och han bidrar enbart med teckningar. Han visar upp en mycket finslipad teknik som kan leka med i tex en torso eller i en bilflickgrupp-teckning.

Folke Östlund hör till utställningens deltagare som står troget på traditionens mark. Han har övervägande akvareller. Det är lugna, »normala» naturstämningar. Nr 34 »Ilektristaller» är kanske den tekniskt sett bästa. Men Östlund går inte in på analyser eller engagemang, och man får acceptera detta.

Samma andas barn är onekligen Edvard Cederling. Hans oljor med motiv från tex Sala sockenkyrka eller blommorna på marken är anspråkslösa exempel på ett provinsiellt måleri M/A. En pastell visar att han kanske borde ägna den tekniken större intresse. Här lever bilden betydligt mer, i vart fall.

»Assamblage»

En konstnär med skulptur och collage (assamblage) är vår sista man i rundvandringen kring det väggarna har att erbjuda. Ian

Hellström heter han, och han är samtidigt den som har de flesta konstverken att visa upp för Enköpingspubliken.

I sina »assamblage» leker han in dockhuvuden, billiga pärlor, glasbitar, oljetryck, kammar, alla möjliga slags plastleksaker, tygbitar odyll. Det blir intressanta resultat, höga i färgen, formellt rörliga och med känsloladdningar som man upplever i olika grader. Nr 31 »Hon dansade en sommar» ger åskådaren glädje, nr 32 »Det hände på E 4» förmedlar tragik, nr 35 »Poetisk »delse» har en flyktig essens, nr 38 »Till en god vän» ger — med sin överlastning — associationer till mexikansk renässanskonst.

Alla dessa »assamblage» har karaktärer alltså. Bäst tycks oss vara nr 33 »Angskorset», nr 34 »Tre fönster mot verkligheten» och nr 37 »Fin de siècle». Den senare speciellt samlad, och bra i färg.

Hans skulpturer uppvisar en annorlunda stil, de är handfasta och klara, till skillnad mot assamblagernas.

Skulptur finns det också mer av. Lennart Lindberg är den enda som enbart visat prov på denna konst. Han deltar med fyra roliga och fyndigt »redigerade» situationer — ett glupskt lejon, ett fisk-skelett som ser fasaväckande ut, en kvinna som har mildare uppsyn. En intressant formare i järn är han, i det lilla formatet. Och man kan säkert vänta sig en god fortsättning från hans verkstad.

Som sagt, en i sin helhet intresseväckande utställning som man går avspänd från.

Stig Lindman

Så här ser en »assamblage» ut. Och det är Ian Hellström som pillrar ihop sådana här intressanta ting. Namnet är Angskorset.

VLT 11 augusti 1969:

Parisiska Sala: *Konstnärstrio i teatermiljö* *Aguélimuseet närmaste granne*

Bertil Harlov Svensson tillsammans med en av sina spiralstrukturer.

Man bygger P- och varuhus bl.a. i Kallhäll, Västerås, Gränna, Köping och Västena. Snart är hela landet härligt likriktat, med parkeringsvänliga bensinstationer och kommunala skrytpalats. Men i Sala finns ännu en liten grej, eller ploy kanske ni hellre vill kalla den. Tre konstnärer bor under i stort sett samma tak (f.d. mejerilots och den därmed bopbyggda f.d. stadstexterna).

Detta blir definitivt ingen konsthistoria och heller inte några konsthistorier. Men vad säger ni om en konstnärsmejeriteater i ett samhälls-förvandling? Där boar vi i ett f.d. lönchrum och lottstallhall konstnären Karl Otto Modin, begiven på spontant lyriskt måleri. Född i Sala, med gottlundska påbrä, 40 år ung, 40 västmanländska sim-DM-titlar på rygg och frött olika distanser. Åker i dagarna till europeiska fastlandet för att studera hamnfullöjer...

Via bekakade korridorer vandrar vi vidare. Finns i ett f.d. tvättrum Rixten Engberg, 62, äldste utövande konstnären i Sala. Född i Hudiksvall. Har provat på allt mellan himmel och jord i sin strävan efter att uttrycka sin kärlek till färg, sol, glädje och psalm. Experimenterar just nu med relier, som han skapar på en bottas av fördäktligt inköpta lock till färgburkar, O, eviga ungdom!

Han spelar och sjunger Fern till gitarr i sin ateljé och drar igång med Gärdebylåten i fiol i ett högtakat f.d. mejeristrymme med en akustik, som skulle kunna en domkyrkoorganist att falla i hänsyn...

Nu bör vi en stund tala om Sala, staden bortom horisonten. Västmanslandets Paris, en tillflyktsort för konstnärer. Varför? Någon av Salas många konstnärer säger så här:

KONSTNÄRENA BEHÖVER SITT SALA!

— Det finns ateljéstrymmen. Sten har tid och råd att hålla sig med konstnärer. Vi får finnas i nedlagda skolor, testrar, ostmagasin, brottariolhalar och andra måkänslivsnära miljöer. Samtidigt är vi inte isolerade. Inom räckhåll finns tre av Sveriges fem största städer, målarstäderna Stockholm, Uppsala och Västerås (nämnande i bokstavsordning).

Låt oss träffa tredje mannen i konstnärskvarteret (bopbyggda teatern och mejeriet). Han heter Bertil Harlov Svensson, ansiktsäckande skugg som en rödblondad shejk eller Råde Örn och en

öbetinglig lust att uttrycka sig i aluminiumdetaljer. Född i Vaxtorp, Halland, ålder 40, bakgrund världsomspännande sjöfartar. Gör mobila spiraler. En geometriskt tänkande skald.

Låt oss använda några av våra ord & fikospråket: Parallellitetens mekanik, divergensens och konvergensens mekanik. Det låg svårt det där, men faktum är att resultatet av hans i hård kamp framvingade konstverk är mer gripbara och

engagerande än vad faktuttrycken låter ans.

Sådan är miljön och figureras i Salas säkerligen riksutskä konstnärshus, måkta boulevard och pariskt inseypt i de från Lillem. Närmaste granne till konstens bönung är Aguélimuseet.

Det, som nu redovisats, är halvsmått intryck från en siltför snabbt i en miljö, som det bör ligga i Salas intresse att så vakt om och utveckla.

Fjeder

Klotten Modin med 30 DM-tecken i skulptur. Ny synsler han med annat.

24.10 1969

Ateljéutställning hos K. O. Modin

Karl-Otto Modin: "Spansk byggnad"

AKTIVITETEN är stor på konstfronten denna höst i Sala. Utställningarna avlöser varandra i rask följd och närmast står en av stadens egna, Karl-Otto Modin, på tur. Fr.o.m. lördag en vecka framåt, visar han resultatet av senaste tidens idoga arbete i sin ateljé i gamla mejerifastigheten. Det är alltid intressant att ha möjligheten följa åtminstone "våra egna" utövare i deras utveckling.

Modin har sedan sist vi såg honom företagit en Spanienresa och tydligen disponerat sin tid på Mallorca även för annat än bad och förlustelser. Han har alltså varit utrustad med skissblock och såväl i mångfalden intima tuschlaveringar som i sina oljor har han utgått från intryck och impulser mottagna på sydliga breddgrader.

Han visar den här gången ett påfallande intresse för landskapet. Inte så att han blivit vad man annars menar med en typisk landskapsmålare. Men han säger själv, att landskapet som motiv ger honom stor frihet att odla en personlig stil.

VI VET sedan länge att han är en duktig tecknare. Det understryker han genom sina teckningar även nu och han fortsätter att arbeta mot en

formförenkling och en antydning i konturen, som förutsätter ett utvecklat sinne för väsentligheter. Den här summariska tekniken kommer också till användning i oljorna. Naturligtvis kommer färgen här in som en speciell komponent och som kolorist har Modin tvivelsutan tagit ett steg framåt. En tid målade han nästan puristiskt i avskilda fält, vilket naturligtvis inte i och för sig är något fel. Men han har, såvitt jag kan förstå, först nu på ett lyckligt sätt börjat samordna sina färdigheter som tecknare med den koloristiska utlevelsen och resultatet är mer homogena oljor, också de oftast i behändiga format.

Hans landskapsbilder eller miljöskildringar är samvetsgrant avskalade oväsentligheter och banaliteter. Han registrerar, gärna med ett lyriskt anslag, det spontana intryck en miljö präglar på hans näthinna och det är ingalunda liktydigt med att han åstadkommer fotografiska reproduktioner. Det rör sig om stämningar, om ljus, om rörelser.

Hans uppgift är att finna emotionell genklang hos betraktaren.

Han förefaller vara inne på rätta vägar.

åkej

Högbergsgatan 38
Södra 60
Tel. 43 00 20
Veckor: 12-17.30
Lördagar: 12-16
Söndagar: 12-16
Måndagar: stängt

KARL-OTTO MODIN

teckningar, målningar

4-17 april 1970

Juulij Gogol

Västmanlandsgatan 41, 23-17

Personlig tillfredsställelse viktigast för Sala-konstnär

Karl-Otto Modin har sin första separatutställning i Stockholm

— Från Länstidningen utsände medarbetare —

— Även om det är ekonomiskt djävligt ganska ofta, är det trots allt viktigast att man själv är nöjd med sitt resultat. Vad kritikerna säger och hur mycket mitt arbete ger i ekonomiskt utbyte betyder mindre.

Sala-konstnären Karl-Otto Modin — mer känd som "Klo-

— Chansen till ett så kallat genombrott är nog ganska minimal, säger Karl-Otto Modin. Det vimlar av gallerier i huvudstaden, så risken är att man drunknar i mängden. Men visst är jag oerhört glad att ha fått den här chansen.

För en konstnär som inte är etablerad så mycket att hans verk "säljer sig själva" är det ett vägspekt att ställa ut.

Det kan man lugnt säga. De här två veckorna i Stockholm kostar väl mig åtminstone 1.500 kronor i lokalhyra, reklam och dylikt. Det gäller att få sålt så mycket som möjligt om det ska gå ihop.

Karl-Otto Modin anser dock att det ekonomiska utbytet inte är det viktigaste för honom personligen.

Naturligtvis är det viktigt att tjäna pengar. Ingen människa kan leva utan. Inte ens en konstnär. Men är man inte nöjd med sina alster tar arbetsglädjen slut och därmed skapandet. Det gäller ju att skapa ett personligt konstspråk. När man gjort en tavla som ger personlig tillfredsställelse känns det så befriande skönt. Att skilja skönare än om man får sälja en tavla som man känner mindre för.

□ BORGERLIGT BOKSLUT

Karl-Otto Modin gjorde bokslut med allt borgerliga och trygga liv för drygt fyra år sedan. Till dess sålde han kläder till Sala-bor i alla åldrar. Ett yrke ganska fjärran från konstnärens osäkra tillvaro.

Jag har inte helt släppt kontakten med expeditivillvaron. Man måste, som jag sa tidigare, äta. Inte bara jag utan resten av familjen också. Därför jobbar jag på lördagar och kanske någon gång annars också. Tidigare arbetade jag extra som teckningslärare, men det stod jag inte ut med. Det är verkligen något som är hånmande för en konstnär utveckling. Ätminstone kände jag det så när jag hade en flock helt ointresserade elever framför mig. Att jag överhuvudtaget kan ägna mig åt konstnärskapet på heltid beror till stor del på min hustru Ingrid. Hon arbetar också och drar sitt strå till den ibland ganska magra familjekassan.

Sala-konstnären Karl-Otto Modin har nu sin första separatutställning i Stockholm. Under två veckor visas hans teckningar och målningar på Galleri Duvan.

Intresset för teckning och målning kom ganska sent hos Karl-Otto Modin. I den tidiga ungdomen fanns bara ett intresse egentligen — simning. Karl-Otto — eller "Kiotan" som han ofta kallades — tillhörde eliten här i landet. Deltog i landslaget flera gånger och samlade på sig ett 60-tal DM-tecken i Västmanland.

□ KURS I TECKNING

I 25-årsåldern tog han mest för skojs skull en Hermosa-kurs i teckning. Han byggde på den och under tre år studerade den förre elitsimnaren akvarell, pastell och oljemålning.

— Det är 15 år sedan. Konsten fångade mig allt mer och för om-

kring fyra år sedan blev jag konstnär på heltid. Kanske ingen lyckotillvaro ekonomiskt som sagt, men jag trivs. Speciellt sedan jag fått en ny ateljé på Bergsgatan hemma i Sala. Ljus och inspirerande. Kanske det verkar lite för ordentligt just nu. Jag har inte hunnit skapa tillräckligt med ord ännu.

□ ORDNINGSMÄNNISKA

Karl-Otto Modin skiljer sig kanske en smula från det gängse konstnärsmönstret just när det gäller ordning. Han har ett utpräglat ordningsinnehåll och det är ju knappt något som man förbinder med konstnärer i allmänhet. De ska ju helst vara skäggiga

och lite vårdslöst klädda.

Den konstnär som mötte på Galleri Duvan var precis så prydlig som en konstnär inte "ska vara". Kanske ett minne från de många åren som klädförsäljare. Ränderna går aldrig ur heter det ju och det kanske även gäller för konstnärer med dylikt förflutet.

Det var otäckligt med publik på vernissagedagen i lördags. Utställningen började också lyckligt då åtminstone en av tavlorna fick en trevlig röd lapp. Ja, det betyder att den är såld.

Fler sådana lappar och "Kiotans" första separatutställning i kungliga huvudstaden går ihop. Bröddföden är viktig även om den personliga tillfredsställelsen betyder allra mest.

Fler

Foto: Svante Remahagen

Konstnär Karl-Otto Modig från Sala hängde på tisdagen sina konstverk i samlingssalen på Sundby sjukhus. Här visar han tre stadslandskap, från Hamburg, Oslo och Las Palmas.

Konst på Sundby sjukhus

"För tidig debut" karaktäriserade FOLKETS konstanmälare Jan Mulder den utställning i Eskilstuna Strandgalleri som Karl-Otto Modin hade där 1966. Fyra år har gått sedan

dess och konstnären anser själv att han mognat.

— Mina motiv var förr oroliga, säger Karl-Otto Modin, men nu är de betydligt lugnare. Min utställning i Eskilstuna 1966 inträffade under en brytningstid. På senare år har jag målat mycket landskap och det skall vara intressant att se hur de tas upp.

Ett 15-tal av dessa oljemålningar finns med i den utställning som Karl-Otto Modin anordnar i Samlingssalen vid Sundby sjukhus onsdag-söndag. Ett 35-tal konstverk visas och därav OOöOnge fhrä visas och därav är ungefär hälften teckningar. Han är en driven tecknare.

Karl-Otto Modin är född i Sala och 40 år gammal. Han började som amatör och hade i många år teckning

och målnings som hobby. Men han förkovrade sig på fritiden. Man kan säga att han på det hela taget är självlärd.

Karl-Otto Modin har de senaste fyra åren varit konstnär på heltid. Han har haft flera utställningar som har fått god kritik — särskilt då vad hans teckningar beträffar.

Karl-Otto Modin har i ungdomen även haft andra strängar på sin bage. Under 40-talets sista år och i början av 50-talet tillhörde han svenska simeliten och var bl a flera gånger uttagen i Svenska landslaget.

Det är nu tredje gången han utställer i Sörmland och andra gången i Strängnäs. Det är tre år sedan sist i Strängnäs då han ställde ut i Väderkvarnen.

Onsdagen den 3 juni 1970

Salakonstnär i Strängnäs Regnhinder förra gången

Salakonstnären Karl-Otto Modin ställer denna vecka ut i festsalen på Sundby sjukhus, här vid en avancerad teckning och en stämningsbild med Mallorcamotiv.

Konstnär Karl-Otto Modin, 49, Sala — välkänd profil i silverstaden — utställer denna vecka 35 oljemålningar och teckningar i festsalen på Sundby Sjukhus. Han debuterade 1962 efter trägna självstudier och är nu mogen konstnär både tekniskt och innehållsmässigt. Med klart avgränsade färgplan bygger Karl-Otto Modin upp sina kompositioner, vars motiv hämtas

ur fantasin eller omtolkning av verkliga objekt. Det blir ofta lyriskt skimmer och musik både över landskap och figurer.

Modins teckningar utmärks av distinkt streckverkan och driven teknik. Laveringstekniken har han kombinerad med färg i några fall med lyckat resultat.

Detta är tredje gången Karl-Otto Modin utställer i Sörmland. 1966

hade han en utställning i Eskilstuna och följande år hade han en utställning i Väderkvarnen i Strängnäs. Höstregnet drog emellertid ett streck i räkningen — det regnade in i utställningslokalen — och han fick packa ihop under vernissagedagen. Den här gången behöver han dock inte avbryta på grund av regn. Festsalen på Sundby sjukhus är regnsäker.

Karl-Otto Modin i Morgongåva:

Man måste byta miljö ibland Klassamhälle hos konstnärer

Karl-Otto Modin i sin nya miljö — ateljé kombinerad med sovrum.

— Man måste byta miljö ibland för att finna nya infallsvinklar. För att få ny stimulans, något som kan väcka det där goda som finns bortom oss kreativa varelser, bortom där drömmen om att allt ska bli bättre finns.

Sala-konstnären Karl-Otto Modin bröt för några månader med sin gamla miljö i Sala. Han söker nu nya infallsvinklar i Morgon-

gåva, med bostad och ateljé några få meter från Axsjön. Om flyttningen från hemstaden betyder något för hans konstnärliga skapande vet han ännu ej. Men omgivningen har definitivt inte inverkat menligt på Karl-Otto Modins kunskapstörst. På sitt vanliga, kanske närmast försynta sätt har han åsikter om det mesta som rör sig i vår tillvaro.

— Jag trivs alldeles förträffligt här i Morgongåva, säger Karl-Otto Modin. Och det gör också min familj. Det är vackert och stillsamt, ja en helt ny miljö. Trots att vi bodde i en så liten stad som Sala kändes det så småningom trångt på något sätt.

Den nye Morgongåva-bon hade tidigare i år en separatutställning i kungliga huvudstaden. Kanske inte med helt lysande resultat rent ekonomiskt, men det "gick ihop". En utställning i Strängnäs har han också hunnit med sedan dess, men sedan har det mest blivit flyttningsbestyr och omplantering i den nya miljön.

□ KLASSAMHÄLLE

Det här med Stockholm och utställningar där, har Karl-Otto Modin en del synpunkter på.

— Det finns fortfarande ett klassamhälle bland konstnärer, menar han. Olika företeelser är finare än andra och räknas som meriter. Där kommer vi fram till Stockholm. Vid vissa tillfällen är det en merit att arbeta i Stockholm, ha utställning där. Ja, till och med att kunna ange Stockholm som födelseort kan vara en merit.

— Huvudsaken är att man säger någonting med sin konst.

— Har man gått på någon akademi, vistats i utlandet eller bara att vara medlem i KRO — konstnärernas riksorganisation — placerar konstnären en eller ett par pinnhål högre upp än kolleger som inte har motsvarande att peka på. Det är det jag menar med klassamhälle.

— Naturligtvis betyder exempelvis studier på en akademi ökade kunskaper, men inte nödvändigtvis ett bevis på att man är bättre som konstnär än den oskolade kollegan.

□ TRAPPSTEGSSYSTEM

Karl-Otto Modin vill inte klandra någon speciell för detta klassamhälle bland konstnärerna. Han konstaterar att det finns ett trappstegssystem, där man tittar ner på kolleger som inte kommit lika högt som man själv.

— Ibland kan man tro att det är ett nödvändigt och specifikt personlighetshandlande hos konstnärer. Det gäller framför allt att övertyga sig om den storhet som vid de flesta tillfällen ändå erkänns som enbart ett slags livbälte att kramas sig fast vid. Övertygad om att man kanske en gång kan finna detta sinnelugn som eftersträvas.

Efter utflykter till amerikansk inrikes- och utrikespolitik, nedsmutsningsproblemet och annat väsentligt, spårar samtalet tillbaka till konstnärerna och deras, i andra människors ögon, många gånger underliga beteende.

— En mycket sympatisk äldre konstnär i Sala sa till mig en gång vid samtal om en banal replik att "du förstår Karl-Otto att vi konstnärer är ju så känsliga människor. Man blir det av att syssla med sig själv. I analys kan det enklast ut-

— Vid vissa tillfällen är det en merit att arbeta i Stockholm.

tryckt hos någon spegla för mej något mycket allvarligt. För att inte tala om när det sägs elakheter. Kanske är inte alla konstnärer känsliga. En del är cyniska, självbelåtna strebers som tar tillvara alla tillfällen att sära och trampa på gelikar för att synas och höras. Detta tror jag är sant.

□ ENKLARE SPRÅK

Det så kallade fikonspråk som många konstnärer och experter på området använder sig av gillar inte Karl-Otto Modin. Ett enklare språk skulle säkerligen stimulera till ökat intresse för konst hos en bredare allmänhet. Nu skräms många av den otillgänglighet som skapats.

— Ibland har man lite lätt att se ner på en och annan företeelse inom konsten. Ibland har jag sagt att naivismen är inte mycket att ha. Samtidigt kan jag tycka mycket om de alster som mina smågrabbar presterar och vad är väl det om inte naivism.

— Huvudsaken är att man säger någonting med sin konst. Hur det sägs är nog av underordnad betydelse.

Text: FLOR

Foto: PELLE ARFVIDSON

EN MER AVSPÄND MODIN

Karl-Otto Modin med ett par av sina porträtt av sent datum, där han tar sig vissa koloristiska friheter.

KARL-OTTO MODIN har bytt bostadsort. Har lämnat Sala och slagit sig ned i Morgongåva, närmare bestämt vid Centralskolan och vid stranden av Axsjön. På sätt o. vis har han alltså kommit naturen närmare. Det är svårt att säga, om miljöbytet direkt påverkat hans måleri. Men något har hänt. Ett faktum är, att i den utställning han under höstens lördagar och söndagar inbjuder till i sitt hem, finns ett landskapsmåleri, som han inte förr visat motsvarighet till. Medvetet eller omedvetet har han närmat sig naturen och det är inte enbart en fråga om motiv utan också om sättet att uttrycka sig. Han förefaller idag mindre komplicerad och det lyriska

drag han alltid haft, har blivit mer uttalat, då han avstått från en långtgående abstrahering. Kort sagt, han har blivit mer tillgänglig, och han har inte förlorat på detta. Hans konst är mer avspänd och njutbar är tillförne.

Alltjämt beundrar man hans färdigheter att teckna, som han väl dokumenterar i en uppsättning utmärkta laveringar. När man säger, att han närmat sig naturen, innebär inte detta, att han blivit naturalist i ordets vedertagna bemärkelse. Han tecknar alltjämt landskapet summariskt och syntetiserar känslor och stämningar. Det sistnämnda kommer särskilt väl till uttryck i hans oljor.

Samtidigt som han har en viss bundenhet till naturen i sina landskaps- och stadsmotiv från både när och fjärran, söker han nya uttrycksformer i bl.a. en handfull porträtt, där han tar sig både formella och koloristiska friheter och låter spontaniteten verka. Här har han möjlighet att legitimt experimentera.

Modins ateljéutställningar i Sala har vi i friskt minne. Han fortsätter på den linjen, då det gäller att umgås med sin publik och hoppas givetvis, att hans gamla vänner från Sala skall ta sig till Morgongåva och att nya skall strömma till inte minst från den bygd han nu bösatt sig i.

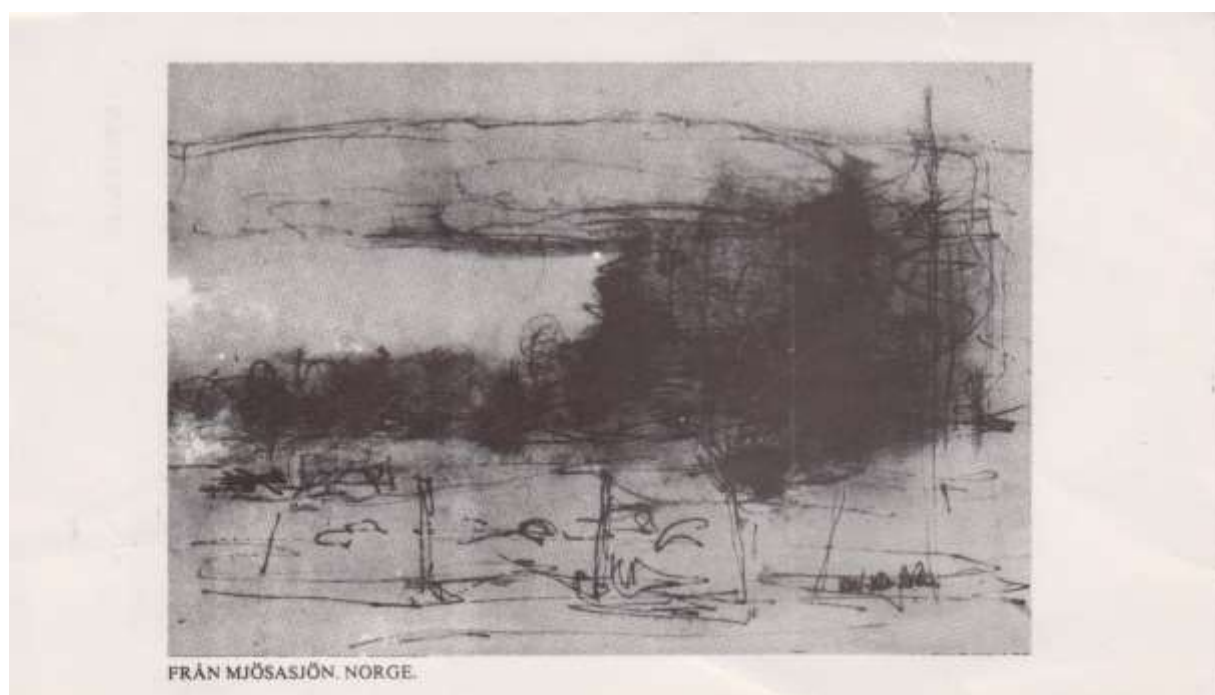
åkej

**AUGÉLIMUSEET
I SALA**
KARL-OTTO MODIN
teckningar och måleri
Vernissage sönd. 29 nov. kl.
13.
Utställningen öppen 29 nov.—
6 dec. Månd.—tisd. kl. 18–20,
onsd.—torsd.—fred. samt sönd.
kl. 13–16 och 18–20, lörd. kl.
12–15.
Sala konstförening

Konst
K. O. Modin
på Augélimuséet
Konstnären *Karl-Otto Mo-*
din, ställer under tiden 26 nov.
—6 dec. ut på Augélimuséet i
Sala konstförenings regi. Det
rör sig om teckningar och mål-
ningar. Vernissage på söndag.
Modin tillhör de redan väl-
kända konstnärerna på orten
och behöver knappast någon
närmare presentation.

På Augélimuséet i Sala
visar Sala konstförening
teckningar och måleri
av konstnären
Karl-Otto Modin, Morgongåva
och ber att få inbjudas till
Vernissage
söndagen den 29 nov. 1970 kl. 13.
Utställningen hålles öppen 29 nov.—6 dec.
Månd. o. tisd. kl. 18–20.
Onsd., torsd., fred. samt söndagar kl. 13–16 o. 18–20.
Lörd. kl. 12–15.
STYRELSEN

Vernissagekort, baksida och framsida

MODIN SOM KOLORIST

Karl Otto Modin med en av sina spanska bilder på Galleri Fortuna.

På Galleri Fortuna fortsätter man med utställning av Sala-konstnärer. Den här veckan ut, t.o.m. söndag, är det *Karl-Otto Modin*, som disponerar lokaliteterna och försöker konkurrera med en annalkande vår om publikintresset. Det vore skada om vårflanören inte gjorde en avstickare till Fortuna, dels därför att det var en tid sedan Modin hade någon utställning, dels och framför allt därför

att han uppenbarligen fortsätter att utvecklas och nu visar upp ett mer moget måleri. Han har på något sätt börjat hinna ifatt med koloriten. Att han tidigare varit en duktig tecknare är omvittnat.

Det är alltså framför allt som kolorist han är sevärd denna gång. Han har utvecklat en viss djärvhet, men lyckats bevara en sober färgskala, sysslar denna gång huvudsakligast med landskap i sina

oljor och har fångat bl.a. en rad spanska motiv med utnyttjande av sina tidigare färdigheter som tecknare och lyckats åstadkomma en friskhet i färgerna, som verksamt bidrar till att skapa den rätta stämningen. Det är ett fräscht måleri, bättre kanske än vad Modin visat tillförne. Utställningen kompletteras med laveringar.

åkej

Häng dom i lyktstolparna!

Karl Otto Modin: Orkester på villonägar, lavering

Uppsala är en av landets mest betydande konststäder med ett livligt och ganska omväxlande och avancerat utställningsliv. Men det är ändå bara en liten del av befolkningen, som berörs av denna verksamhet, intresserar sig för den, går på utställningarna, tittar på tavlorna. Jag har ingen aning om hur många Uppsalabor som regelbundet eller över huvud taget alla besöker stadens gallerier, men jag skulle tro att en av hundra vore att ta till i överkant.

◊ ANLEDNINGEN till att intresset är så matt i jämförelse med det som ägnas andra konstarter — film, litteratur tex — är hölj i dunkel. På något sätt omges ändå ett utställningsbesök av en nimbus av tråkighet, uppsträckthet, krångliga facktermer, och detta, kombinerat med den allmänt utbredda missuppfattningen att även privata gallerier avskräcker besökarna inträdesavgift, hindrar många potentiellt konstintresserade från mer än blyga gluttar genom skyltfönstren.

Psykologiskt hämmande verkar också föreställningen att ett galleri är att likna vid en butik, att "man måste köpa något" för att slippa ut igen — "så att förnäraren inte blir besviken". Ingenting kan ju vara felaktigare än att på detta vis förblanda ett konstgalleri med en konst- och romhandel. En gallerist vill, liksom en konstnär, i första hand att folk skall se vad han har att visa; vore han ute för att tjäna pengar, skulle han (liksom också konstnären) ha valt en annan levnadsbana.

Men fastän sådana föreställningar saknar täckning är de vitt spridda, med en ganska låg besöksfrekvens för gallerierna som resultat; den aktiva konstpubli-

ken är också ganska "smal" socialt sett, burgen och akademisk.

◊ DET HAR AR ETT BEKYM-MER för konstnärerna, som naturligt nog drömmer om att nå ut till alla, till "folket" eller "människorna" som det numera heter. Och kommer inte människorna till konsten, så får väl konsten komma till dem, har man resonerat i Konstnärsklubben och låtit ett tiotal konstnärer anonymt hänga sina verk på stadens affischtavlor i stället för i gemensam hyrd lokal.

Den motiveringen borde i alla fall vara tillräcklig utan att man, som skett, behöver dra in en massa fraktionskabbel om lokalfrågor. Ty vad har Västerbergens omlager med den här utställningsformen att göra; ingenting säger väl att konstpublikens sammansättning skulle förändras på minsta vis om man valde det utrymme framför Gillbergsska huset som konsthall.

◊ BEGRÄNSAR man blickfältet

till den utställning det nu är fråga om, så måste resultatet betecknas som överväldigande. Konst i vardagsmiljön är visserligen ingen nyhet. Vi har de groteska abstrakta stenbumlingar, de pinsamt diskreta cementreliefer och de sk lekfulla mosaiker, som går under namnet offentlig konst och som kännetecknas av att de smälter in i miljön så väl att de inte syns. Inte heller är politisk förkunnelse (som det här i stor utsträckning är fråga om) någonting ovanligt på affisch-plats.

Nej, det märkliga med den här utställningen är att den så klart uppvisar den moderna affischkonstens brister. Det finns ingen glättad klatschighet i dessa målningar, collage och grafiska blad, men en täthet, en spänning och ett allvar som gör dem till verkliga blickfång; några kommer man länge att minnas. Och när lade man väl märke till affischer, dessa valörfattiga och smakfördärvande konstititioner! Utställningen visar med eftertryck att "den tunga" konsten har större hemortsrätt på allmän mark än affischjätet. För en gångs skull vill man uppmana myndigheterna att hänga konstnärerna i lyktstolparna!

◊ JAG AMNAR här inte gå in på någon detaljerad bedömning av verken, inte heller ta del i den populära sporten att gissa vem som gjort vad; dels har jag inte varit i tillfälle att se på långt när alla de 120 bilderna, dels är det arrangemanget som är viktigt och oöverskat.

En av utställningens poänger är det slag den riktar mot konsten som kapitalvara. Här skall vi nu under en månads tid få se dessa dyrbara investeringsobjekt

T v Gunilla Wågströms bildvävnad Spögel, t h Stilleben med druvor, oljemålning av Ignacio Ortiz, 1970

Ett verk från utställningen 120 bilder — konstnären vill vara anonym

slitas sönder av pinande höststormar, nötas ner av regn och — vem vet, väderleksrapporterna är ganska oroande — kanske av snö och is. Kommer någonsin våra djupt rotade föreställningar om konstverk som oersättliga investeringsobjekt att hämta sig efter den chocken?

★

◇ KAN VAL en mera drastisk övergång tänkas från den bullersamma lyktstolpekonsten än att träda in i de svala salarna i Sparbankens huvudkontor vid Kungsgatan, där Ignacio Ortiz ställer ut tom 15 september? Och hans oljemålningar sedan: verserat eleganta, strömlinjeformat insmickrande, fluffiga och lättsmälta som gräddbakelser.

Jag har förut tillräckligt tyd-

ligt lagt i dagen min oförmåga till uppskattning av Ortiz' måleri. Jag kan emellertid inte låta bli att — ånyo — uppmana honom att vidareutveckla den mycket talande teckningssviten *Manen* och hans ensamhet; omarbetad till stora oljemålningar skulle den kanske ge ny ryggrad åt ett måleri, som blir allt banalare för varje utställning.

★

◇ INTE HELLER Gunilla Wågström finns det mycket att säga om, men det beror på materialets knapphet. Den enda slutsats, som kan göras på grundval av de två textila bilder hon visar i Handelsbankens huvudkontor vid Vaksalagatan, är väl att hon har fabuleringslust och vilja att klart kontrastera färgerna.

★

◇ SALAKONSTNÄREN Karl-Otto Modin, som tom 9 sept ställer ut i Fataburen, är enligt uppgift autodidakt men motsvarar inte på något sätt den bild man brukar göra sig av en sådan. Han är en ytterst driven tecknare med en graciös linjerenhet och en koncentration på väsentligheterna, som får en att tro att han med utbyte studerat någon gustaviansk tecknare. Och oljemålningarna har en innehållsrikedom och en sammansatt atmosfär, som gör att man vill kalla dem svårutslitliga. Det är mycket anspråkslösa små tavlor, men de har ett omiskännligt behag.

ULF LILJEDAHN.

Konst på lasarettet

Britta Dahl visar Lennart Lindbergs skulptur "Tecknad häst".

Sedan någon vecka visar en handfull salakonstnärer arbeten på lasarettet i Fagersta. Det är lasarettets idrottsförening som genom sin konstsektion står bakom och som lyckats förvandla personalmatsalarna till en i det närmaste permanent konstsalong sedan den i våras inledde med en första introduktionsutställning.

Fem målare, två skulptörer och en keramiker deltar och den senare, Bertil Andersson, lär inte behöva hämta tillbaka så värst mycket av det han forslat upp till Fagersta. När VLT på fredagen besökte utställningen var inte många av hans saker osålda. Det han visar är också ytterligt fint arbete i utsökt form och lyster, med varierande ytstruktur som ibland närmar sig alabasternas.

Sixten Engberg har en cementrelief med som han kallar "Fos-

silier från Gotland", ett levande och intressant arbete. Lennart Lindberg visar tre skulpturer, samtliga häststudier. De fem målarna är Olle Eriksson, Gösta Södergren, Dick Holmér, Torgny Östlund och Karl Otto Modin, som börjar bli välkänd bland besökarna eftersom arbeten av honom funnits med hela tiden sedan man gjorde den första utställningen. Han står också i särklass bland utställarna men får en icke oövertydlig konkurrens från Torgny Östlund, vars "Trilogi" med samlingsnamnet "Betraktar" skapar ett omedelbart behov av närmare bekantskap.

Det är roligt att få ge en blomma till idrottsföreningen och dess "konstintendent", Britta Dahl, för initiativet, som vi hoppas skall bli en åtminstone i det närmaste permanent företeelse.

UNT Onsdag 10 november 1971

Ny för året är denna torrnålsetning av Bengt Lindström

Konsthändelse i Enköping

Denna vecka kan man besöka en av de finaste utställningar, som visats i Enköping på år och dag. Det är stadens konstförening, som presenterar oljemålningar, gouacher och torrnålsetningar av Bengt Lindström.

Det finns nog ingen svensk konstnär, som har en så tät vuxen skog av eftersägare och imitatörer, och det är verkligen uppfriktande att då och då lyssna till mästarens egen stämma. Jag vill gärna tänka på Lindströms målningar som uppfattbara för hörseln, som galla skrin, obscena utrop, sväveldoftande besvärjelser.

◇ MAN HAR MENAT att det är färgerna, som skapat påtagligheten i hans konst: rätt stötande mot varandra, tumatjockt, påsmetade. Därför är det nu av särskilt intresse att se en serie svartvita etsningar. De lämnar inte rum för något tvivel: Lindströms föreställningsvärld har kvar sin hallucinatoriska styrka färgerna förutan. Den framträder bara klart i sin nattsvarta hemskhet så att säga. Människa är människans varg, lidelserna är låga och syndafallet outplånligt.

Jag vet inte vad Lindströms stora beundraskaror kommer att säga. Det finns många som aldrig lagt märke till att varelserna i målningarna inte lever i den bästa av världar. Jag tycker det är djärvt av konstnären att så utan omskrivningar blottlägga sin pessimism genom att vända från den kolorit hans publik älskar.

◇ DET ÄR NATURLIGTVIS ingen mening att använda samma höga måttstock för de två Österlenkonstnärer som t o m 19 nov ställer ut i Galleri Trekanten i Sigtuna. Om man skruvar ner pretentionerna en smula tror jag

emellertid man kan få nöje av att besöka den nya konstlokalen.

◇ OSVALD LARSSON kan till och med förefalla nästan frivolt lustig och lättviktig, när han målar sina polkagrisar eller förälskade paraplyer. Men det finns ett slags system i allt det bisarra och en dyster glöd i färgerna, som

höjer detta måleri över bagatelernas nivå. Vid en jämförelse framstår Helge Lundström som en ytterligt gedigen och allvarstygnd yrkesman. Ensamma kubistiska träd fryser på den skånska slätten. Breda ladugårdar hukar i det fuktiga diset. "Besken" blir den livgivande symbolen.

*

◇ ROBERT BRUNKE, som haft en innehållsrik men kortvarig utställning i Gula skolan i Sigtuna, karaktäriserar man enklast med en klyscha som "duktig i teckning". Han ritar precist, känsligt och med en nostalgisk förkärlek för genuina avkrokar och orörda hörn av naturen. Det är inte särskilt personligt men mycket angenämt. Brunkes målningar är inte riktigt lika bra.

*

◇ SALAKONSTNÄREN Karl-Otto Modin, som ställer ut i Gamla apoteket i Upplands Väsby t o m 14 nov, är också han en driven tecknare, men han har någonting utöver rena skickligheten, nämligen stil. Den lätta elegansen i teckningarna kontrasterar på sätt och vis mot de ofta storstadshullriga motiven.

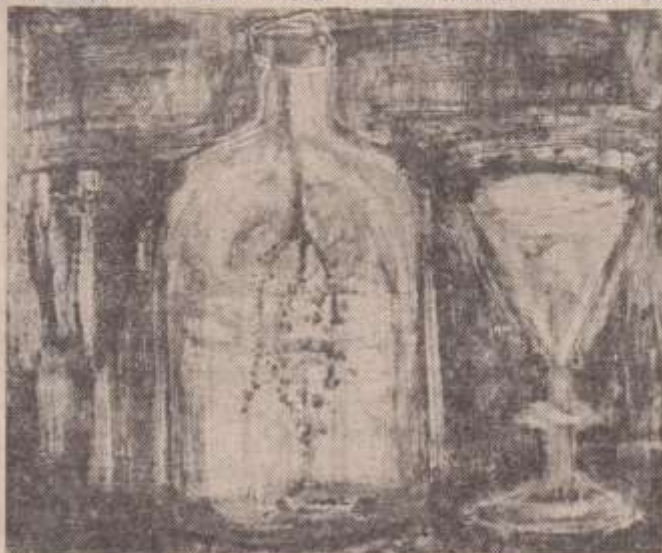
Samma är förhållandet med målningarna: trafikljus och bilar i ett dis à la Monet eller en parad i nästan kylbergskt glödande färger. Modin har lyckats smälta om inflytelser från många på ett självständigt sätt, och det finns inte mycket av amatörism hos honom, så autodidakt han är.

*

◇ DEN KONSTUTSTÄLLNING, som Lions Club anordnat i Knivsta över allhelgonahelgen, var snarare en folkfest med dukade kaffebord och lotterier än en regelrätt utställning och bör väl helst inte bedömas som en sådan. Massor av konsthantverk visades i de välbesökta salarna i Thunmanskolan men även teckningar av Eric Forsberg, emaljtaflor av Bertel Ölander, grusmålningar av Tage Lundström-Björn och vanliga simpla oljor av bl a Agne Söderberg och Axel Lind.

Särskilt den sistnämndes särregna mariner efterlämnade säkert starka intryck hos många besökare: bara en våg som — spökligt verklig — rusar mot åskådaren med fruktansvärd kraft. Man håller sig på respektfullt avstånd.

ELISABETH LILJEDAHL

Helge Lundström: "Besken", oljemålning

En oljemålning av Axel Lind

Stadslandskap, oljemålning av Karl-Otto Modin

4/11 - 7/11
VI VÄSBYNYTT

Något franskt Något trolskt

Efter en period då man exponerat konst i skinn, glas, textil och andra material har det gamla hederliga oljemåleriet åter fått en plats i Gamla Apotekets utställningslokal. Det är Salakonstnären Karl-Otto Modin som visar oljor och teckningar plus en ensam akvarell som heter — "Två".

Enligt konstnärens egen utsago är han autodidakt. Under många långa år var han biträde i en beklädnadsaffär hemma i Sala och jobbade med måleriet vid sidan om. Karl-Otto Modin ställde ut flera gånger innan han för några år sedan lade av expeditjobbet och ägnade sig åt konstnärskapet på heltid.

Det är något "franskt" över Karl-Otto Modins oljemålningar. De är ganska anspråkslösa till formaten men man frapperas av hans sätt att återge ljus i olika dagrar och framför allt det svåraste — luft. Det vilar ett trolskt skimmer över hans tavlor, som alla bär en mogen konstnärs prägel.

Teckningarna är utförda med en speciell teknik. Karl-Otto Modin tecknar med pensel och åstadkommer något som ger en förnimmelse av "kineseri" men i västerländsk tappning. Teckningarna har mer en dragning till det abstrakta än hans måleri men är ändå besläktade med detta.
N. W.

Karl-Otto i sällskap^{30/11 7/1} med unga konstnärer

Den här veckan är det utställning i Konsthallen i Fagersta (ingång från gården vid stadsbiblioteket). Salakonstnären Karl-Otto Modin delar lokal med en grupp ungdomar, som kallar sig Göteborgsgruppen och som bl. a. innehåller fagerstaflickan Ulla Forsman.

Ungdomarna arbetar samtliga i huvudsak i textil och man fäster sig speciellt vid två av dem, Maria Monsen och Gunnel Carlsson. Den senare har en liten sak i trasmatteteknik som hon kallat "Solen som går ner?" och som vi speciellt fäste oss vid — kanske för enkelhetens skull, kanske för materialets och teknikens. I andra av hennes arbeten finner man en stark likhet med Maria Monsen — i teknik och i motivsyn.

Karl-Otto Modin håller sig med förkärlek till de små formaten

— han har arbetat länge nu med små tuschmålningar i svart, i en enkel och lättillgänglig form. Han har även den här gången en del sådana med vid sidan om ett tjugotal oljor med en frisk och levande kolorit. Det finns en fint avvägd behärskning av färgen och formen i de dukar han visar, och en spontanitet, som måste ha med arbetsglädje att göra.

Utställningen är öppen till och med söndag, så än finns det tid att titta in.

HARRY

Ateljéexpo hos Modin

Karl Otto Modin: "Stadsbild".

KARL OTTO MODIN, vars person numera knappast tarvar någon presentation, ställer en tid framöver ut på sin ateljé Fredsgatan 26. Det är en delvis annan Modin som man möter, en kolorist, som spänner över ett vidare register och som framför allt torde vinna allmän uppskattning i några landskapsbilder från Spanien samt intima naturstudier från hemtrakten. Han har här gjort ett avsteg från det spontana, till formen summariska, måleri, som är så närbesläktat med hans teckningar och laveringar, som vi tidigare lärt känna och som också återfinns i utställningen och närmast sig naturalismen. Naturligtvis utan att för den skull förfalla till ett fotografiskt återgivande. I framför allt ett blomstermotiv och en interiör i motljus från Bråsta backe, varav den senare har en utomordentlig lyskraft, bevisar han sin koloristiska färdighet, som numera är odiskutabel. Tidigare har man kanske varit benägen att i alltför hög grad understryka hans tecknartalang.

Ett tag var man kanske litet rädd för att Modin skulle fastna i en fälla i sina bemödanden att finna en linje. Han är avgjort mera frigjord och avspänd nu och arbetar framgångsrik och inspirerat utefter nya linjer. En nyhet helt och hållet är hans emaljer som än så länge knyter an till hans laveringsteknik, men som säkert i takt med att han tillägnar sig den svåra emaljtekni-

ken kan bli ett värdefullt tillskott i hans vid det här laget stora mångsidighet.

åkej

UPLANDSBANKENS permanenta konstutställning räknar fr.o.m. måndag och till mitten av januari salakonstnären Karl Otto Modin som utställare. Han visar ett 20-tal oljor ur den kollektion han för en tid sedan ställde ut på sin ateljé och som då recenserades i SA.

Smakprovet ovan har motiv från en höstlig skogsbacke.

ARBETARBLADET Tisdagen den 24 oktober 1972

TVÅ MÅLARE I HOFORS

FÖRENINGEN Konstintresse — denna tappert kämpande ideella förening i Hofors med ett levande intresse för konst, oegennyttigt uppfyllt av uppgiften att bereda intresserade hoforsbor en möjlighet att få se aktuell konst på nära håll — har inlett

Sigge Lindwall

sin höstsäsong med en utställning av två målare från grannlandskapet Västmanland: Karl Otto Modin från Sala och Yngve Östberg från Heby.

Trots att Modin rör sig med det påfallande mindre formatet är det tveklöst han som dominerar utställningslokalen, Hagaskolans vestibul. Med i det närmaste 30-talet oljemålningar, tioalet teckningar och något fler emaljmalningar delar han frikostigt och av fullaste hjärta med sig av sina till synes enbart positiva intryck av omvärlden, sådan han upplevt den i sin hemstad eller under sina resor till sydligare länder, företrädesvis Grekland och Spanien. Det är landskap och stadsbilder och någon gång också livet i dessa miljöer i hastigt nedsummerade minnesbilder han liksom strör

Odlaren — målning av Yngve Östberg

omkring sig, impulsivt och spontant, de flesta i en omedelbar och livsglad friskhet som verkligen känns stimulerande. Helst stannar jag dock kanske framför några små landskapsmålningar,

konst

enkla och meditativa små stämningbilder som rymmer innerlighet och ett djupt allvar.

YNGVE ÖSTBERG däremot har tillägnat sig den bildsyn som ligger helt i tiden. Dagens unga realister — Ola Billgren et consortes — synes vara de eftersträfvandvärda förebilderna i hans förtök att som de fånga verkligheten inträngande och naturtroget avbildande. Det finns dock i Yngve Östbergs målningar något ofyllgånget tekniskt och till synes omedvetet oskönt som hos en helt aningslös naiv målare som endast är sig själv nog. Hans bidrag kontrasterar starkt mot medutställarens små, intima bilder, där man anar en vaken blick och ett öppet sinne för motivens väsentligheter eller för måleriets finstämda uttrycksmedel. Den antydande till vekhet och begrundande stillhet som stundtals kan skönjas i Yngve Östbergs målningar spolieras helt genom den skoningslösa materialbehandlingen. Jag upplever därför hans målningar som stumma utropstecken utan egentligt innehåll och utan det självupplevdas intimitet och speciella egenvärde.

Stads- och landskapsbilder — strör Karl-Otto Modin kring sig, i en omedelbar och livsglad friskhet, säger Sigge Lindwall i sin anmälan.

Karl-Otto Modin på Abrahamsgården

Spanien och Grekland har fått bestå motiven till de flesta av salakonstnären Karl-Otto Modins oljor och teckningar som han under ett par veckor framställer ut i Abrahamsgården i Norberg. Han har varit en rätt flitig utställare i norra länsdelen de senaste åren och många har lärt känna honom och hans konst. Genomgående har man väl inte svårt att känna igen sig nu heller, även om det finns vissa antydningar om att han håller på att söka sig nya vägar i måleriet.

Genomgående kan man fortfarande konstatera att han främst är tecknare även när han arbetar i olja, men i en handfull arbeten som finns med på den här utställningen har han börjat lösa upp konturteckningen för att i stället arbeta med färgen som form och volym.

Genomgående håller han sig också fortfarande kvar vid de små formaten som emellertid bryts i flera av de arbeten där koloriten får växa ut från sin tidigare mer underordnade uppgift.

Det skymtar också en luftigare och ibland till och med humoristisk stämning i hans måleri som bildar fin kontrast till de mörkare och mer allvarstyllda formerna i hans tuschlevringar.

Det är skickligt måleri Karl-Otto Modin står för. Han har en fin formkänsla och hans färg-

val är sobert och väl avvägt. Men ibland skulle man vilja märka en hetare puls som partner till skickligheten.

HARRY

Karl-OOTTO Modin visar emailmålningen gatubild och oljemålningen Ronda när han tillsammans med Yngve Österberg står vid dennes tavla Ensam med Gud.

Konstutställning i Hofors

I Hagaskolan i Hofors var det på söndagen vernissage för en konstutställning ordnad av Hofors konstintresse. Karl-Otto Modin, Sala, och Yngve Österberg, Heby, är de utställande konstnärerna. Utställningskommisarie är Signhild Hernlund. Modin visar 29 tavlor i olja, tio teckningar och ett antal emailmålningar. Österbergs alster, som är i större format är 10 oljemålningar av vilka sex är utförda som reliefmålningar. Utställningen pågår tom den 29 oktober och är öppen vardagar kl 18-19 lördag-söndag kl 16-18.

Karl-Otto Modin med några gatubilder.

Reseberättare på Katten

KARL-OTTO MODIN heter årets förste utställare på Svarta Katten. Han kommer från Sala, där han till för en sju-åtta år sedan förde en helt normal sk

Sigge Lindwall

borgerlig tillvaro som försäljare i en herrekipering. Han är född 1929 och har tillägnat sig måleriets hantverksmässiga nödvändigheter genom självstudier. Han är alltså som det heter — autodidakt — men har därvid haft utomordentligt god hjälp av en tydlig fallenhet för de konstnärliga uttrycksmedel som oljemålningen och tuschteckningen innebär. Det är nämligen sådana han visar på den aktuella ut-

ställningen på Svarta Katten. En påtaglig känsla för färgens uttrycksmöjligheter och en god blick för väsentligheterna i motivet har dessutom varit honom till stor nytta i det konstnärliga skapandet. Karl-Otto Modin ställde i höstas ut på Hagaskolan i Hofors och det positiva intryck jag då fick av honom har ytterligare förstärkts i och med den här visningen på Svarta Katten.

I huvudsak är det reseminnen från sydligare nejder han redovisar i sina bilder. Sydfrankrike, Spanien och Grekland har varit hans mål i en ständig strävan att finna nya motiv för sin bildhunger. Men Modin är egentligen en boren iakttagare och finner i själva verket motiv, var han än går. Det må vara på en

söndagspromenad på Blasieholmen i Stockholm eller på en tur i skogarna kring hemstaden Sala. Ibland gör han snabbkisser av sina iakttagelser — visar upp

konst

hastigt nertecknade intryck av det han sett. Det kan vara gatubilder, enkla turistmotiv som dock inte tagit fasta på det populariserade, insmickrande. Det kan också vara bakgatesbilder som betänksamt avslöjar den oromantiska vardagen som är ortbefolkningens verklighet, fjärran från turistbroshyrernas glättade semestervyer.

Det må vara att hans oljemålningar egentligen ger ett ganska splittrat intryck, innan man kommer underfund om hans strävan att finna sig själv, hans ovilja att slutgiltigt låsa sig fast vid något speciellt manér. Han kan ge oss bilden av en spansk by som uppklädd på en sluttning i ett fast formuppbyggande helt i Cezannes anda. Men han kan också helt hänfört ge oss de allra friskaste förstahandsintrycken av gatulivets för oss nordbor så övervåldigande exotism och omedelbara öppenhet. Och det är väl egentligen här som jag finner Modin mest till sin fördel.

DET FINNS faktiskt en tredje kategori också, en konturerad, smält överbelastad och överarbetad kategori av målningar som stannat inför arkitektoniska utsknitt i stadsbilderna, kända byggnader o.d. Det friska, omedelbara eller det stämningsfullt meditativa, som är Modins styrka, finner man ingenting av i dessa bilder. Därför blir de också enligt mitt sätt att se mer opersonliga och som en följd därav inte lika allmängiltiga och intressanta.

SIGGE LINDWALL

konstronden

REVOLUTIONS-
BILDER

● Den politiska affischen är ett mycket vanligt och samtidigt mycket effektivt propagandainstrument. Grova överdrifter, generaliseringar, storslagna löften och svartmålningar av motståndarsidan är "finesser" beställarna av plakaten ofta använder sig av för att lättare kunna "förföra" de grupper de riktar sig till. De konstnärliga aspekterna får i regel underordna sig innehållet.

På en, för denna speciella "konstform" relativt hög konstnärlig nivå står dock de ryska revolutionsplakat, tillkomna mellan åren 1917–1924, som dr. Hans Eklund, Stockholms Stadsmuseum, samlat. Ett urval av dessa visas nu på Stadsbiblioteket i Gävle.

Affischerna har ett bildspråk som är mycket lättläst. Dr. Eklund har därför träffande kallat dem "fattigmansbibel". För att ytterligare förstärka plakatens alagkraft har de försetts med texter — ofta drastiskt utformade.

En hänsynslös dualism karaktäriserar plakatet. Några mellanlägen existerar inte — bara ett absolut gott och ett absolut ont. Tsaren och vad han representerade, kapitalism, utsugning, förtryck etc., personifierar det onda. Han utmålas tex som ett penninghungrigt monster med giriga gripklor, ett svart moln på kommunismens röda himmel. Hur den förhatlige och hans anhang tillintetgörs är ett huvudmotiv i de affischer biblioteket visar. I en av dessa symboliseras han av en skräckinjagande drake, som "Den röde ryttaren", kommunismens representant, hugger ned — en variant av S:t Göranslegenden.

● Uppbyggnaden av det kommunistiska samhället är ett annat tema. Först måste dock resterna av det gamla systemet, rensas bort och borgarbrackorna förjagas. Detta sker i mycket konkreta och åskådliga bilder. I en sopar tex kamrat Lenin med kvast jordklotet rent från det "kapitalistiska otyget".

Den stabila arbetaren, som svingar sin väldiga slägga, är ett återkommande motiv, symboliserande det fredliga framtidskridandet och arbetets välsignelse. Vid värvning av soldater till "Röda armén" hade plakatet en viktig funktion att fylla, liksom då det gällde att få in kvinnorna i den kommunistiska

kampen. Exempel därpå ges också i den nu pågående utställningen.

För internationell gemenskap, en proletariats sammanslutning över gränserna, propageras i flammande appeller. Arbetarrörelsens internationalisering var en mycket aktuell fråga vid den tidpunkt affischerna tillkom. Den tredje internationalen, hade ju ganska nyligen bildats.

Revolutionsplakatet har en kraftfull och dynamisk utformning, som suger åskådarens uppmärksamhet till sig. Ett mjukare anslag har dock någon enstaka

— och
landskaps-
måleri

affisch tex den som bär titeln "I maj. Leve alla länders och proletärnes stora fest" med en flicka, som strör ut röda rosor. Den har en poetisk ton, som kontrasterar mot det grovhuggna och kantiga, som karaktäriserar flertalet av de övriga.

● Salakonstnären Karl-Otto Modin presenterar sig den här veckan för Gävleborna med en utställning på Svarta Katten om-

fattande sammanlagt ett 40-tal arbeten. Man har svårt att tänka sig att det går att pressa in så många verk i den lilla utställningslokalen utan att behöva stapla dem ovanpå varandra. Men genom att konstnären använder sig av ett så litet format, har faktiskt samtliga alster, 25 oljor och 15 teckningar, fått plats utan att behöva trängas alltför mycket.

För att ge inskriptionen en liten puff har Modin, som så många andra konstnärer, gjort resor söderut till Medelhavsländerna. Det är framför allt intryck från Spanien och Grekland han nu visar på "Katten". Det kan tex vara en vitkalkad by på Rhodos, ett stycke brunbränt Spanien, en färgflödande strandvy eller ett landskap med palmer.

En del av bilderna är stillerade, i andra är former och konturer upplösta i flyktiga impressioner. Modin är en säker kolorist. Känsligt fångar han stämningsslägen, nyanser, och skiftningar i landskapet. Han försöker tom — och inte utan framgång — måla något så svärgripbart som luft. Tex den solmättade grekiska eller den kyligt klara svenska en vacker höstdag.

Konstnären är också en skicklig tecknare. Hans laveringar har en frisk rytm och ger ett samlat och fint helhetsintryck.

□ INGEMAR FRANSSON

Karl-Otto Modin: Spanskt landskap. Olja

TRE SALAKONSTNÄRER PÅ BANKUTSTÄLLNING

Karl-Otto Modin (t.v.) och Bo Svärd hängde på söndagen upp sina tavlor i sparbanken. Här med en av Karl Ottos Dubrovnik-oljor.

Jugoslavienvistelsen i somras har tydligen inspirerat Karl-Otto Modin mycket. Av de tretton tavlor han ställer ut på Sala sparbank tre veckor framöver har dussinet jämt motiv hämtade från den jugoslaviska staden Dubrovnik. Samtliga är oljor av mindre format med mjuka färgskalor. Formaten Dubrovnik-tavlorna finns i två storlekar, är mycket fint anpassade efter motiven.

Karl-Otto ställer inte ut ensam på sparbanken. Med på utställningen, som öppnar idag, måndag, är också salakonstnärerna Bo

Svärd och Lennart Lindberg. Bo Svärd som är mest känd för sina tuschteckningar av den gamla salabebyggelsen, ställer inte ut ett enda hus. Utställningsmotiven är ett par landskap och fascinerande fantasier.

Lennart Lindberg ställer ut ett tiotal mindre metallskulpturer, en liten yppig kvinna, några fantasiinsekter och djur. Ett stiliserat vikingaskepp utgör sockel till ett vikingahuvud vilket är den intressantaste skulpturen på denna utställning, som kommer att pågå i tre veckor.

grit

8/10-73

KARL-OTTO MODIN:

Sofistikerat sköna bilder från Dubrovnik allra bäst

Sin första stora utställning i Sala på tre år har Karl-Otto Modin just hängt i utställningslokalerna på Drottninggatan. Mest är det det senaste årets produktion, ett 50-tal oljemålningar och några laveringar.

Och bäst är minnena från Dubrovnik: en svit oljor, ganska små, med Dubrovnik i olika dagar. Dubrovnik vid brunnen på torget. Dubrovniks gator i drömmande

färger. Dubrovnik i grått, i blått och i aftonsolens varma ljus. Dubrovnik med ornament och krusiduller, med folk-liv och bulliga torn, med kyttriga, gyttriga tak i rött och brunt på de vita husen.

Dubrovnik sofistikerat fångat, som vyerna i en fransk film, med väldigt mycket stämning i.

Där finns annat också. Till exempel några skogslandskap, som man först tycker är alldeles för läckra, för pastellfärgade. Så råkar man titta till åt det hållet från andra ändan av rummet, och märker att skogen inte längre är sockersöt. Där är precis luften, diset, ljuset mellan stammarna.

Några målningar känns väl-

digt äkta impressionistiska, som till exempel de två varianterna av "Gata", som ger stämningen direkt — man känner hur det är att gå på gatan under lövvalven, luften, solen som strilar in genom lövverket, till och med trottoarens beskaffenhet.

Annat känns bara bjärt,

som till exempel det gamla fruktträdet.

Bilderna från Mostar i Jugoslavien är också fina. Litet livligare, mer färgklickar, mer "utländskt".

Ett dyster-skönt spanskt landskap i soft grönt, milt orange, rödbrunt och gräddgult hänger bredvid rena vita-

mininjektionen — "Utsiktspunkt" i fräckt turkos med ett ilsket rött segel mitt på vattnet.

Några laveringar finns också med, som sagt. Det kan han gott göra fler av. Han verkar ha sinne för linjer — också, Karl-Otto Modin.

Egl

LÖRDAGEN DEN 15 MARS 1975

CARL-OTTO MODIN:

Venedigstämning på Esplanad

Karl-Otto Modin framför delar av sin nya kollektion. Tavlorna han håller i handen är ett av många exempel på ljusa, lätta färger som det hänger fullt av på väggarna.

Vår på Galleri Esplanad. Ja, det är en nästan given beteckning på Sala-konstnären Karl-Otto Modins utställning, med vernissage

idag. Det är inte första gången som Modin lyckas förmedla en så genomgripande stämning, men det är inte desto mindre angenämt.

Det är ganska exakt ett år sedan han hade sin senaste utställning. Då med Dubrovnik som tema. Variation på det temat återfinns också på denna utställning, som nästan uteslutande består av nya verk.

Sedan sist har han besökt Venedig och självfallet återfinns det så tacksamma moti-

vet på flera av hans tavlor. Det är landskap och stadsmiljöer som presenteras i ljusa, lätta färger.

Det blir ibland så romantiskt, att man nästan får känslan, att någon börjar rista sitt namn i barken på ett av värträden som är motiv.

Karl-Otto Modins nästa

resmål blir Kreta, men först skall alltså denna utställning på Galleri Esplanad, mitt emot posten i Sala, avverkas. I första hand visas tavlorna idag, i morgon och även nästa helg. Sedan kanske det också blir utställning under påskveckan.

neta

Fem salabor ställer ut i Norberg

Fem salakonstnärer ställer just nu ut på Abrahamsgården i Norberg. Och det har blivit en överraskande jämn och fin utställning. Bertil Andersson visar oljemålningar. Det är landskapsmotiv i litet format. Ljuset spelar stor roll i hans måleri. Kompositionen är säker.

Kåge Bergman har med akvareller, de flesta landskap. Det är en duktig akvarellmålare vi får se. Hans bilder är friska måleriska och stämningsfyllda.

Lennart H Lindberg är skulptören i sällskapet. Också han är en intressant bekantkap med god förmåga att uttrycka sig.

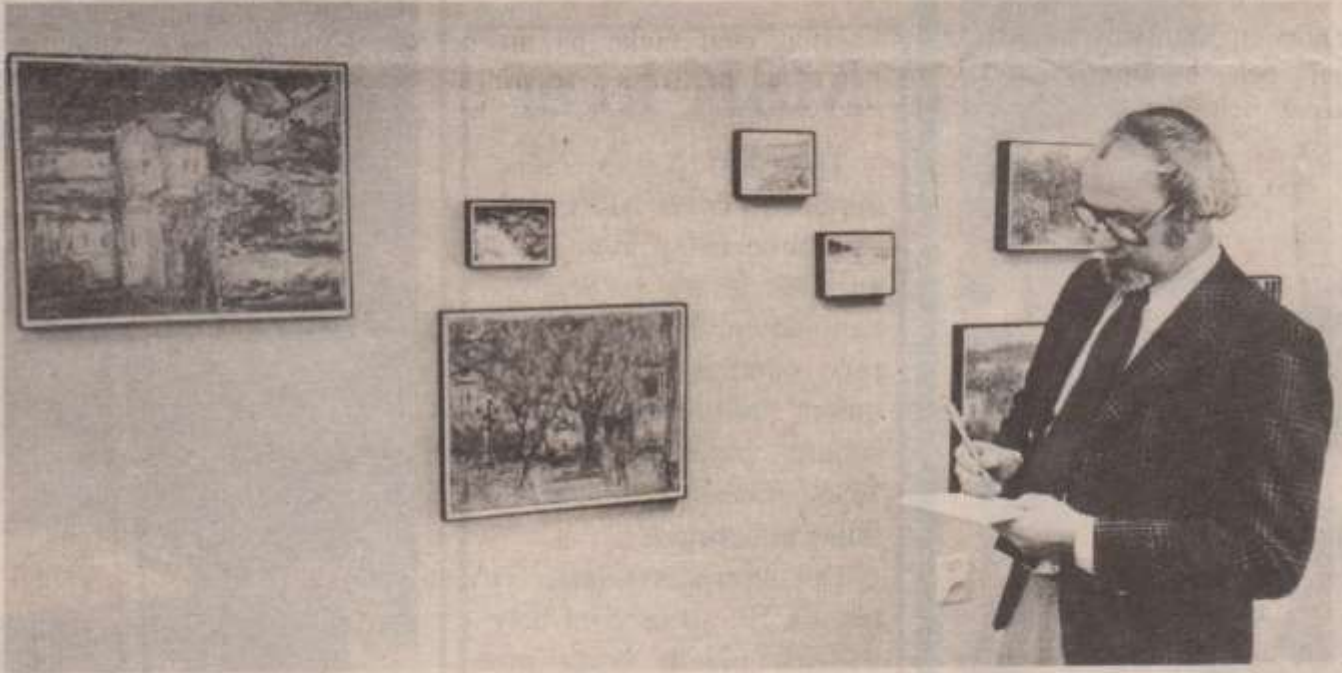
Karl-Otto Modin är kanske den intressantaste av alla. Han visar ett expressionistiskt måleri. Det är liv och rörelse i bilden. De ibland dramatiska motiven understryker rörelsen och spänningen.

Också Karl-Olov Petterssons målningsar är det något visst med. Det är naturbilder, men naturen är besjälad och får uttrycka känslor av olika slag.

O. E.

Salakonstnär på Galleri Esplanad

Karl-Otto Modin öppnar idag sin utställning på Galleri Esplanad och det är ett produktivt år som ligger bakom honom.

Vykort från Italien, men ostämplade sådana finns sedan i fredags på Galleri Esplanad i Sala. Det är konstnären Karl-Otto Modin som använt vykortets storlek för att fånga miljöer och intryck från besök i nordöstra Italien. Framförallt är det Veronas pittoreska blandning av medeltids- och renässansarkitektur som fascinerat honom. Inte alltid i det mindre formatet, även om det alldeles uppenbart lockat ho-

nom.

Miniatyrer finns det också i några laveringar som är synnerligen intressanta i den teknik som är hans alldeles egen. Impressionistiska inslag förekommer nu som tidigare i en del verk.

Olja och tempera i en blandning som Rembrandt skulle ha gillat, eftersom han använde tekniken själv, gör att man vill känna på tavlorna. Fast det är bara tekniken som är gemen-

sam med den store renässansmålaren.

Karl-Otto Modin tycks inte bara ha förkärlek för att fånga de mörka prängen, han studerar också naturens växelspel i form och färg.

Överhuvudtaget är det en intressant utställning som kommer att vara öppen lör- och söndagar framöver med början klockan 13 idag.

neta

FREDAGEN DEN 21 MAJ 1976

Salakonstnärerna Karl Otto Modin, Bertil Andersson och Lennart H. Lindberg ses här framför den senares skulptur "Hästhuvud".

Fem salakonstnärer på Abrahamsgården

□ På Abrahamsgården i Norberg ställer t.o.m. nästa veckas utgång fem salakonstnärer ut ett urval av sina arbeten. Det är Lennart H. Lindberg, som visar skulptur samt Karl Otto Modin, Bertil Andersson, Kåge Bergman och Carl-Olof Pettersson, måleri. En intres-

sant konstellation, där var och en företräder skilda inriktningar och där mångårigt erfarna tagit med en relativ nybörjare i sin krets, Carl-Olof Pettersson.

Lennart H. Lindberg, som ju haft i uppdrag att smycka många offentliga miljöer —

avestaborna känner honom kanske från teaterfoajén i Domarhagsskolan, där han förra året gjorde en väggutsmyckning — har här föredragit att exponera något intimare skulpturer, alla utsökta prov på hans färdighet i svetsning genom vilken han skapar sköna strukturer och effektfulla nyanser i ett hårt material. Han företräder dessutom en fantasifull formgivning så som i den pampiga "Tuppen" och i "Tjurhuvud" och "Hästhuvud", som dessutom är högst personligt präglade djuravbildningar.

Karl Otto Modins måleri har på senare tid fått en mer dramatisk prägel. Han har på sistone gjort en del teaterdekor och tillämpar även i många av

sina tavlor i Norbergsutställningen en teknik och ett formmönster avsett att skapa teatralisk effekt. Det gäller framför allt "Dramatisk scen 1 och 2". Efter en tid av förkärlek för landskap och stadsmiljöer har han återgått till figuralt måleri och tycks dessutom vara en smula påverkad av science fiction-litteraturen. En "Framtidsvision" tyder åtminstone på detta. Modin har tidigare ställt upp på Abrahamsgården.

Bertil Andersson, som är en mångsidig man — tyvärr, kanske man skall säga, saknas i denna utställning hans keramik — har valt några mindre format i olja, som väl dokumenterar hans känsla för både färg och komposition. Det gäller främst hans Ölandsbilder, som i mjuka, avgränsade färgfält skildrar ölandskapets i olika dagar. Ett prydligt måleri.

Kåge Bergman, som under många år ägnat sin fritid — ehuru begränsad — åt framför allt akvarellmåleri har utvecklats till en fin landskapsskildrare med motiv från speciellt Sala-omgivningarna. "Höstfärger Arnebo" är ett litet lysande färgskådespel, återgivet med den flödighet som är teknikens signum och med säker blick för nyanser.

Carl-Olof Pettersson slutligen har väl ännu inte hunnit finna sin stil. Han har under många år ägnat sig åt naturfotografering och hans intresse för landskapet och dess innehåll har fortsatt när han tillgripit målarutensilierna. Naturlyriska med ett stänk av mystik kanske man kan karaktisera hans bidrag som i Norberg.

åkej

Henry Benneth:

När folk är glada —är också vi glada!

Iklädda 1800-talskläder, gamla klänningar, hattar, kostymer och toppmoderna jeans mötte folk upp i en sallig röra vid Abrahamsgården i Norberg i helgen. Eftersom folk "kom och gick" är det i det närmaste hopplöst att försöka gissa hur många som besökte bygdegarna, men en gissning på ett par tu-

sen slår nog inte alldeles fel. Ett strålande väder mötte besökarna som kunde roa sig på många olika sätt. Många tog tillfället i akt och köpte av hantverkarna. Andra nöjde sig med att bara gå och titta på varann, prata och ha trevligt i största allmänhet.

Det var för sjätte året i rad som makarna Lillian och Henry Benneth ordnade byggedagar i Norberg.

— Vi är mer än nöjda. Det har varit väldigt mycket folk här, bland annat två busslastar från Västerås, berättade Henry då det hela lugnat ned sig lite på lördagskvällen. Om några minuter skulle man då gå till kyrkan för att bevista en vacker konsert.

Under de två dagarna fick besökarna stifta närmare bekantskap med ett 20-tal olika hantverk. Hantverkare från både Jämtland och Härjedalen hade kommit till Norberg där folk ing-

alunda vände ryggen åt deras arbeten. En hel del lokala förmågor var också representerade. Från Fagersta kom Birgitta Kaitajärvi och Annelie Haapala. De tillverkade band i en bandvävstol samt i en bandgrind. Många besökare stannade upp för att ta sig en titt på de fingerfärdiga flickorna.

Andra som lockade intresse var herrskapet Modin från Sala. Karl-Otto Modin är välbekant konstnär med flera utställningar i Norberg bakom sig. Tillsammans med hustrun Ingrid och dottern Sara vandrade de runt i 1800-talskläder till övriga gästers stora förtjusning.

En annan herre som folk tittade lite extra på var teaterledaren i Fagersta, Björn Lättorin. Påhittige Björn hade klätt ut sig till Charlie Chaplin. I stillenliga

stora skor, mustasch och byxor gick han omkring och hem framför allt hos de yngre bygdebekarna.

De yngsta fick även vara med om lekar på lördagseftermiddagen.

Övriga programpunkter var folkdansuppvisning, friluftsgudstjänst samt nyckelharpspel av den duktige Hans Björkrot från Avesta.

De två byggedagarna blev synnerligen lyckade i alla avseenden. Idel glada miner syntes i vimlet.

— Ett sådant här arrangemang går ju inte ihop ekonomiskt men det ger förhoppningsvis fin PR åt bygden här, förklarade en nöjd Henry Benneth, och tillade: När folk är glada då är också vi glada!

OLA W.

Konstnären Karl-Otto Modin, Sara med hustru och dotter lockade folks intressen genom att klä sig i vackra 1800-talskläder med tillhörande barnvagn.

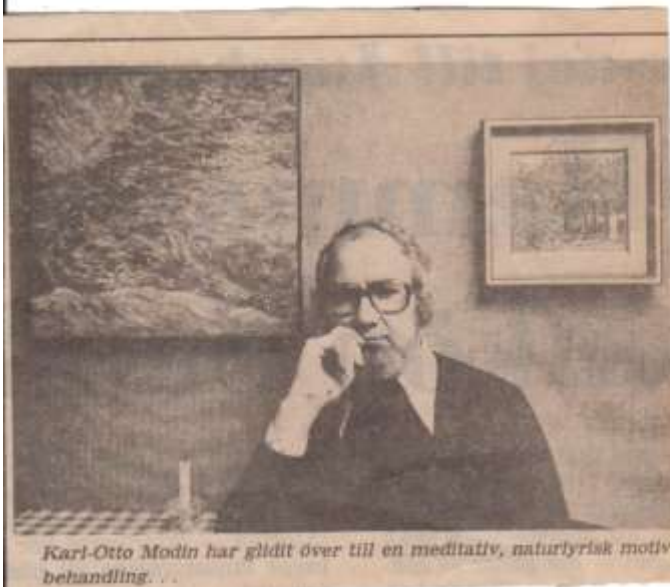

Karl-Otto Modin på Uplandsbanken

Salakonstnären Karl-Otto Modin har arrangerat en julutställning på Uplandsbanken. Den kommer att pågå några veckor framöver. De flesta av motiven är hämtade från resor — i Spanien, Grekland, Italien. Sammanlagt omfattar utställningen 15

bilder, samtliga i olja. Formatet varierar, där finns bl.a. ett par naturintryck i miniformat.

De utställda oljorna är lätta och luftiga, målade i den impressionistiska stil, som kännetecknar Modins konst.

Karl-Otto Modin har glidit över till en meditativ, naturlyrisk motivbehandling.

Sala-konstnär i Konstifiket

Salakonstnären Karl Otto Modin har blivit uppmärksammas av skåningarna. Genom Euroc:s konstförening i Malmö har han inbjudits att under tiden 13 dec.—8 januari hålla en separatutställning i Konstifiket i Malmö. Omedelbart efter detta flyttar Modin över utställningen till apoteket Gripen, också i Malmö. Han kommer att representera med 30-talet konstverk under dessa utställningar i Skåne.

Christina Gustavsson fastnade för den här gruppen laveringar, bakom henne skymtar ett av skogsmotiven i olja.

Salakonst i Kolsva

Karl-Otto Modin är en Salakonstnär, som just nu har en del av sina verk utställda i Bruksboden i Kolsva. Sedan tio år är han konstnär på heltid, och han kombinerar sitt skapande med att undervisa i kvällskurser.

I bruksboden finns 21 verk i olja och lavering att beundra. Han rör

sigt med en mild men klar färgskala, och man märker genast att han hämtat de flesta motiven från Italien. Bland oljemålningarna finns även en del naturskildringar, och där är det olika skogsmotiv som är tongivande. Utställningen pågår till och med den 17 oktober.

Christina

MÅNDAGEN DEN 25 APRIL 1977

Konstnären själv, Karl-Otto Modin, framför några av sina målningar. Närmast kameran "Skogslandskap".

Blandning av expressionism och impressionism på Norrby

Sedan veckan före påsk visar salakonstnären Karl-Otto Modin ett axplock av sina verk på Norrby teater.

Det är olje- och temperamålningar. De flesta motiven är hämtade från länderna runt Medelhavet – Spanien, Italien och Grekland.

Konstnären "bjussar" på tavlor med tjocka lager färg och generösa penseldrag, men han visar också en del av sina miniatyrer, en dryg kvadratdecimeter stora.

Karl-Otto Modin vill själv inte sätta någon stilstämpel på sig, men hans tavlor utstrålar mycket av både expressionism och impressionism.

Det är mycket ljus över tavlorna, stadsbild från Verona till exempel låter konstnären eftermiddagssolen flöda över en byggnad. Tavlorna är mjuka, inga vassa hörn eller skarpa kanter.

Utställningen pågår till och med 1 maj. **Britta Johansson**

"Vinterlandskap"

19 okt 1977

EP Måndagen

Sydländsk färg och värme i tavlorna

Från det gråkalla höstvädret kan man kliva rakt in i medelhavsmiljö i Medborgarskolans lokaler. Där möter sydländsk värme och färg.

Karl-Otto Modin är en konstnär som gärna låter sig inspireras av resor till fjärran land, med förkärlek Italien och Spanien.

Karl-Otto Modin är bördig från Sala och har haft ett flertal separatutställningar i mellansverige. Han har inte gått några konstskolor utan är självlärd.

Nästan alla hans tavlor, i mju-ka varma färger, har motiv från medelhavsländerna. Här finns både byggnader och landskap.

— Jag brukar göra tre—fyra resor om året, berättar Karl-Otto Modin. Men numera har de blivit mycket kortare, det är ju så dyrt att resa. En del tavlor målar jag på platsen, men i de flesta fall tar

Karl-Otto Modin målar gärna byggnader och har förmågan att omvandla stelheten till något poetiskt. Motivet på tavlan till vänster kommer från Dubrovnik. Det andra motivet är hämtat på Ibiza.

Foto: Björn Lundberg

jag med skisser och inspiration hem till ateljén.

Om en liten stämningsfull bild berättar Karl-Otto Modin:

— Det är en gatubild från Palermo. Människorna stod mitt i gatan och lagade mat och ett

stort rökmoln steg mot skyn. Alla hade mycket allvarliga ansikten och atmosfären var otäck. Överhuvudtaget är stämningen spänd i södra Italien, någonting kommer att hända där snart. Det politiska klimatet är oroligt och det

kokar under ytan.

Närmast siktar Karl-Otto Modin på att komma iväg till någon storstad i sydeuropa, gärna Rom. — Vart jag kommer beror på hur jag får säljs här i Enköping, säger han.

Eva Granbeck

SALA-MAPPEN

Bo Svärd

Karl-Otto Modin

Bo Svärd

Karl-Otto Modin

Sala-konstnärerna Karl-Otto Modin och Bo Svärd har tillsammans med Sala Simsällskap färdigställt en mapp innehållande två Sala-motiv av vardera. (Modins i färg, Svärds i svart/vitt.) Konstverken finns utställda i ICA-center, Tempo och Handelsbanken, Sala. Upplagan begränsad till 100 st. Pris pr. mapp 950:—. Beställning kan göras pr. tel. 0224/104 62, 105 12 eller 154 20.

Sala-motiv för 950 kr — drive för SSS-ungdom

Motiv från centrala Sala, gruvan och Stensjön finns i en mapp, kallad "Sala-mappen", som Sala simsällskap skall ge ut tillsammans med salakonstnärerna Bo Svärd och Karl Otto Modin. Mapparna, som innehåller fyra seriegrafier — två av Bo Svärd och två av Karl Otto Modin — finns i endast 100 exemplar och skall säljas för 950 kr per styck.

— Pengarna som vi får in går till allra största delen till SSS' ungdomsverksamhet. Konstnärerna har varit mycket generösa och tar i stort sett bara vad som täcker kostnaderna, säger ordf. i SSS Stenowe Nyström.

Bo Svärds tecknade motiv är hämtade från Magasinsgatan med Kristina kyrka i bakgrunden samt från bakgårdar i centrumkvarten.

På Karl Otto Modins seriegrafier i färg finns Christina-schaktet samt ett motiv från ett skogsparti vid Stensjön. Det är sannolikt första gången som två konstnärer med salaanknytning svarar för en samlad utgåva.

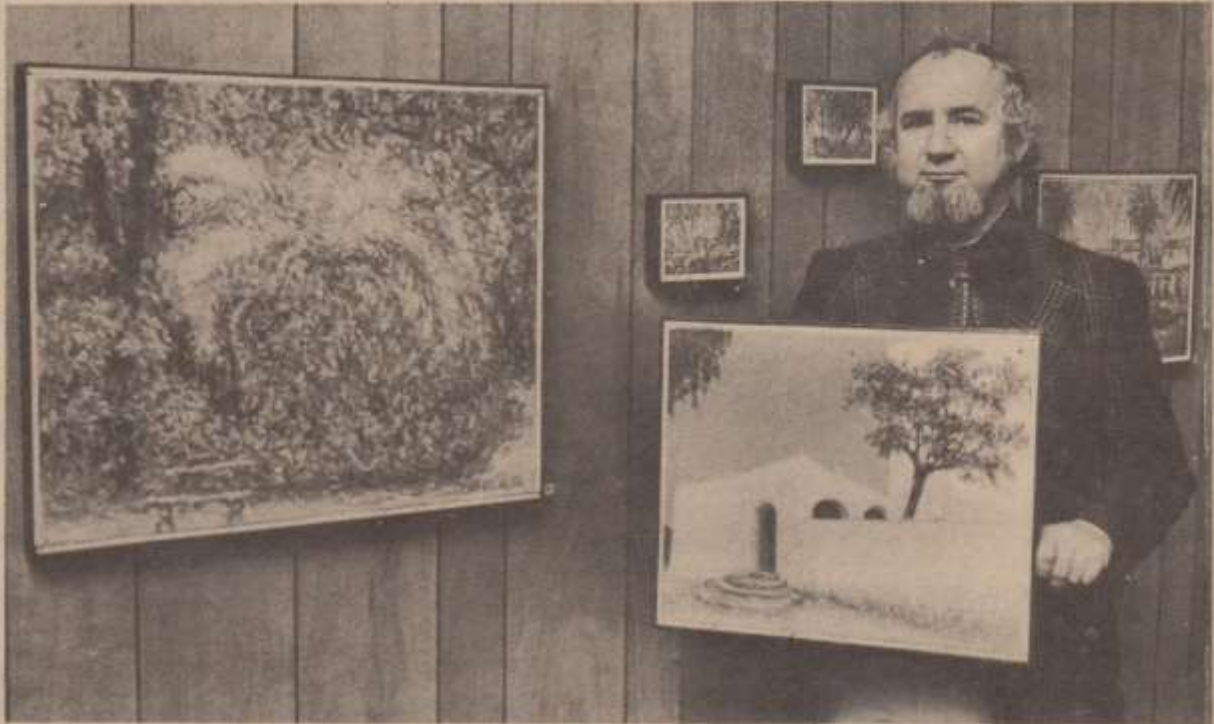
— Det här är en ny giv som vi hoppas mycket på, säger Stenowe Nyström.

De fyra bladen kommer fr. o. m. i dag att ställas ut i Svenska Handelsbanken, Tempo och ICA-center i Sala.

SSS-ordf. Stenowe Nyström med "Sala-mappen" och de fyra serieografierna.

Sala Allehanda 1 april 1978:

På fredagen hängde Karl-Otto Modin sin traditionella vårutställning.

ETT VÄRTECKEN...

Karl-Otto Modin ställer ut

Idag öppnar salakonstnären Karl-Otto Modin sin traditionella vårutställning i Folkets hus B-sal.

— Jag tror det är femte året i följd som jag har utställning vid den här tidpunkten, säger Modin, som på fredagen hängde sin utställning.

Här finns 48 målningar, alla i olja. Många har motiv från resor kring Medelhavet, men det finns också motiv hämtade från Sala med omgivningar.

Det är lätt att tycka om de modinska miniatyr-målningarna i klara färger.

— Egentligen är miniatyrerna förarbeten till större målningar, berättar Karl-Otto Modin.

Utställningen är öppen de tre följande veckosluten.

Ett vintrigt motiv från salatrakten.

Karl-Otto i ateljén i mejeriet. Med simmedaljer.

Rättframt och ärligt naturmåleri

Konstutställningarna följer nu slag i slag. Lokalt antingen i konsthallen i Fagersta eller Abrahamsgården i Norberg. Som utställningslokal är den senare att föredra. Där får tavlorna så att säga hänga i boendemiljö. Ifråga om de stora gallerierna råder det ju delade meningar. Vi är nog betjänta av både stora och små utställningslokaler.

Alltså drogs stegen den här gången till Abrahamsgården. Där presenterar den sedan tjugo år tillbaka etablerade konstnären Karl-Otto Modin, Sala, en kollektion av de senaste årens naturmålerier.

Någon som följt Modins utveckling som konstnär vore måhända bättre skickad att göra några utlåtanden. Vägen till den nu uppnådda positionen har säkerligen inte varit beströdd med enbart superlativer. Möter man emellertid Modin ovetande om hans eventuella "belastning" stannar man tveklöst upp.

Det rör sig om ett rättframt och ärligt naturalistiskt måleri. Den värme hans tavlor utstrålar talar om att han slutligt kommit fram till ett måner som står i samklang med det egna jaget. Allt vittnar om att han befinner sig i en mycket harmonisk period.

En och annan letar kanske efter en avsakad landskapsbild. "Sådana har vi ju alltid in på oss" tycks Molin vilja säga och förmedlar synintryck från ett flertal europeiska länder.

Karl Otto Modin visar oljemålningar i Norberg

Karl Otto Modin har samma fina penseldrag i de stora som små tavlorna. Här är några av hans arbeten som finns utställda på Abrahamsgården i Norberg.

På Abrahamsgården i Norberg ställer för närvarande salakonstnären Karl Otto Modin ut ett urval av sina arbeten. Det är inte första gången norbergsborna får stifta kontakt med Modin. Senast han besökte Norberg var 1974 då han tillsammans med fyra andra salakonstnärer visade tavlor på Abrahamsgården.

Modin är vid det här laget ganska känd i dessa trakter. Förutom Norberg har han

varit i Fagersta vid ett par tillfällen.

Nästa år blir Karl Otto femtio år och han har lärt sig konsten att måla bl.a. i Holland och Italien. Hans första utställning ägde rum i Eskilstuna och året var 1966. Sedan dess har Modin förutom Fagersta och Norberg haft utställningar i Sala, Stockholm, Uppsala, Hofors och Gävle. Även Schweiz har fått ta del av Modins målningar.

De oljemålningar Karl Otto Modin visar på Abrahamsgården består till största delen av motiv hämtade ur naturen. Han har lyckats med att få samma temperament i de stora tavlorna som de små. Några av hans tavlor i Abrahamsgården är knappt decimeterstora.

I den gemytliga lokalen Abrahamsgården bjuder på smälter Modins tavlor in, och de är värda mer än ett besök.

V.L.T. 5 DEC. 1978

Vernissage i Nykvarn

Sex konstnärer i Sala-Heby-området svarar för decemberutställningen i det stämningsfulla galleriet i Nykvarns hantverk.

A. C. Danell har bara med en bild, en stor aktstudie, där han övergett sitt tidigare expressonistiska formspråk och den högt uppdrivna färgskalan för att

konst

med lätta färgtonförskjutningar fånga hudens skimrande lyster. Trots formatet ett lågmålt och intimt måleri.

Också Karl Otto Modin har förändrat sitt uttryckssätt. Nu visar han inga figurbilder och i hans landskap har det visionära och drömska fått vika för en mer realistisk återgivning. Med en djup och mättad kolorit skildrar han övertygande engeliska landskap och med monumental förenkling och god djupverkan har han gjort en fin bild av klippformationerna i Formentor.

Bo Eriksson har fascinerats av gamla vykort med fantasiegående, exotiska poststämplat. I sina bilder, kombinationer av blyertsteckning och akvarell, återger han med omsorg anhopningen av stämplat som inspirerat honom till friska och spontant uppmålade havsmotiv och seglare. Sin skicklighet som akvarellist visar han också i ett par bilder utan text bland vilka

framför allt den mustiga "Vinterbild II" kan framhållas.

Tecknaren Bo Svärd är välkänd för VLT:s läsare. Han ställer ut ett antal serigrafier efter tuschteckningar av landskap, där trädkronornas gracila grenverk bildar ett sprött mönster över bildytan i kontrast till stammarnas mörka tyngd. Han visar också några stora blyertsteckningar, som vi visserligen sett förut men som tål att ses igen. Med oändligt tålamod har han exempelvis i en blomsteräng fyllt varje kvadratcentimeter med en mångfald gråtoner och noga registrerade detaljer, som nästan kräver förstöringsglas för att rätt kunna uppskattas.

Också Rolf Paulsson är en realistisk konstnär som väl tar tillvara ett motivs alla detaljer. I sin målning "Porträtt av franskt hus" bygger han upp bilden med kontraster mellan kantiga gattstenar, sprucket och väderbitet trävirke och flagnande puts till en subjektiv dokumentation av vad han sett. Och i ett gårdshörn från Sala har han gett bildytan formal spänning genom varierande linjeriktningar och fint fångad belysning. Ett par stora kattbilder kompletterar hans kollektion.

Sonja Pettersson håller sig troget till mopsar som modell för sina skulpturer. Här förekommer de i många storlekar, lätt karikerade men med karaktär, smått groteska i sin svällande rundhet. Trots de flytande övergångarna mellan formerna lyckas hon ge sina mopsar spänst och fasthet. De är sensuella och de släta ytorna inbjuder till beröring — till att upplevas med mer än synsinnet. Mopsarna har på senare tid fått konkurrera med en bullterrier om intresset. Den annorlunda, litet kantigare och aggressivare, formkaraktär han representerar har Sonja Pettersson gett sig i kast med i ett par större arbeten i lera och brons.

LASS LASSEN

LÖRDAGEN DEN 14 APRIL 1979

Våren har kommit — Modin ställer ut

Karl-Otto Modins vårutställningar i Sala har blivit en tradition.

Karl-Otto Modins vårutställningar i Sala har blivit en tradition. Det är nu dags för en ny vårvisning — för sjätte året i följd. Liksom ifjol är det Folkets hus, som är utställningslokal.

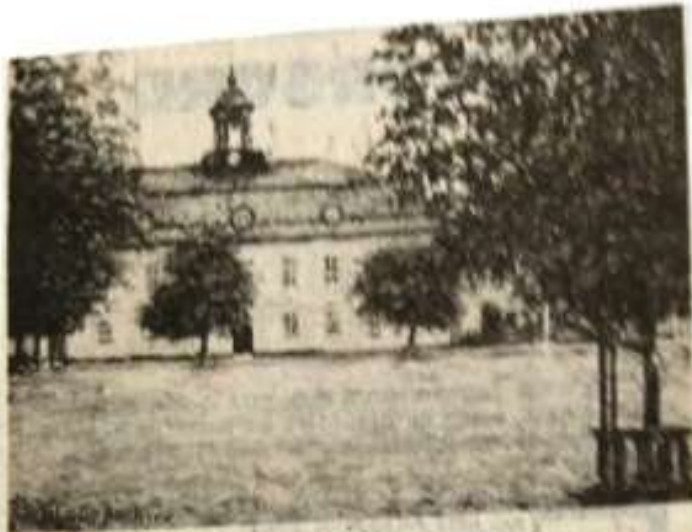
Utställningen är en redovisning av det gångna årets arbete. "Bokslutet" omfattar ett 50-tal oljemålningar. Bl.a. ett antal miniatyrer, som Modin karakteriserar som skisser till de större verken.

Tavlorna har genomgående landskapsmotiv och omspänner samtliga årstider. Där finns naturintryck från Kanarieöarna i söder till Härjedals-fjällen i norr. Det är det mjukt böljande engelska landskapet och havet, som omsluter de branta klipporna på Teneriffas kust.

Modins måleri av i dag är ett måleri utan stora åthävor, lågmält — men intensivt. Det är ljuset, som sveper över landskapet och bestämmer färgtonerna. Det är de exakta färgackordens måleri.

Modin är nu uppe i sammanlagt 16 Sala-utställningar, sedan premiärutställningen 1962. Visningen på Folkets hus pågår under påskhelgen samt nästkommande helg.

Ingemar Fransson

Säkert vårtecken: 80 03 22 Karl-Otto Modin ställer ut i Sala

Sala-konstnären Karl-Otto Modins traditionella utställning i Folkets hus har betecknats som ett säkert vårtecken. Regelbundet varje år vid den här tiden visar han sin produktion för Salaborna. Det har han gjort sedan 1962.

Årets version är en ljus och glad utställning med mycket sommar i. Ofta redovisar Modin reseminnen från andra länder, men den här gången har han stannat kvar i Sala-trakten. Kring Långforsen, gruvan och parkerna inne i sta'n. Där finns också sockenkyrkan och rådhuset i sommarinramning. För de "internationella utblickarna" svarar bl.a. ett kustmotiv från England och en stadsvy från Rhodos.

I Modins tavlor spelar ljuset en viktig roll. Det bryter genom lövverket i sommargrönskan och skapar rörelse och djup i bilderna. Färgerna är klara och rena — anslaget lätt, impressionistiskt. Det är ett vänligt och mjukt måleri.

Allt som allt omfattar utställningen ett 50-tal bilder, de flesta oljemålningar, men där finns också några grafiska blad och ett antal miniatyrer. I dag, lördag, öppnas utställningen, som sedan pågår denna och nästkommande helg, samt under hela påsken.

Ingemar Fransson

ONSDAGEN DEN 2 OKTOBER 1985

Mastermästare Modin myser över medaljerna

Karl-Otto "Klotan" Modin tog två guld och ett silver vid masters tävlingar i Västtyskland.

Många Sala-bor kommer säkert ihåg Karl-Otto "Klotan" Modins framfart i simbassängerna på 1940- och 1950-talet. Förra året gjorde han comeback i tävlingssammanhang i Svenska Masters i Falun genom att vinna 800 meter frisim.

Nyligen slog han till igen nu vid de internationella masterstävlingarna i Västtyskland. Två guld och ett silver blev "Klotans" facit.

Även om detta är en lättare form av tävling än när den yngre eliten tävlar, så finns tävlingsnerven där. Vinnarinstinkten och viljan att göra sitt bästa verkar inte avta med åren. Allvaret kan jämföras med vilken stor tävling som helst.

I 300 deltagare tävlade i 20 grenar denna veckoända. Ett imponerande arrangemang.

Första sträckan för "Klotan" var 100 meter frisim. Där form-ligen glad han förbi sina jämnåriga konkurrenter och tog sin första guldmedalj.

— Nu har jag i alla fall vunnit en medalj och kan slappna av i de resterande loppen, säger Karl-Otto Modin i en kommentar direkt efter loppet.

Senare på kvällen blev det också guld på 200 meter frisim, med drygt en halv längd till godo på tvåan.

Nästa dag var det dags för sista sträckan, 50 meter frisim. Där fick "Klotan" se sig besegrad med en hårsman.

— Man kan inte vinna jämnt, menar han. Jag gjorde mitt bästa. Två guld och ett silver på tre starter gör dock att jag är mycket nöjd med helgens tävlingar. Trots att det är jobbigt med en så här lång resa och att det onekligen kostar en hel del pengar, så kommer jag att göra om det nästa år, avslutar Karl-Otto Modin.

Text: Ulf Modin
Foto: Mikael Lindström

FREDAGEN DEN 4 JUNI 1993

MED MERA

Inspirerade av naturen

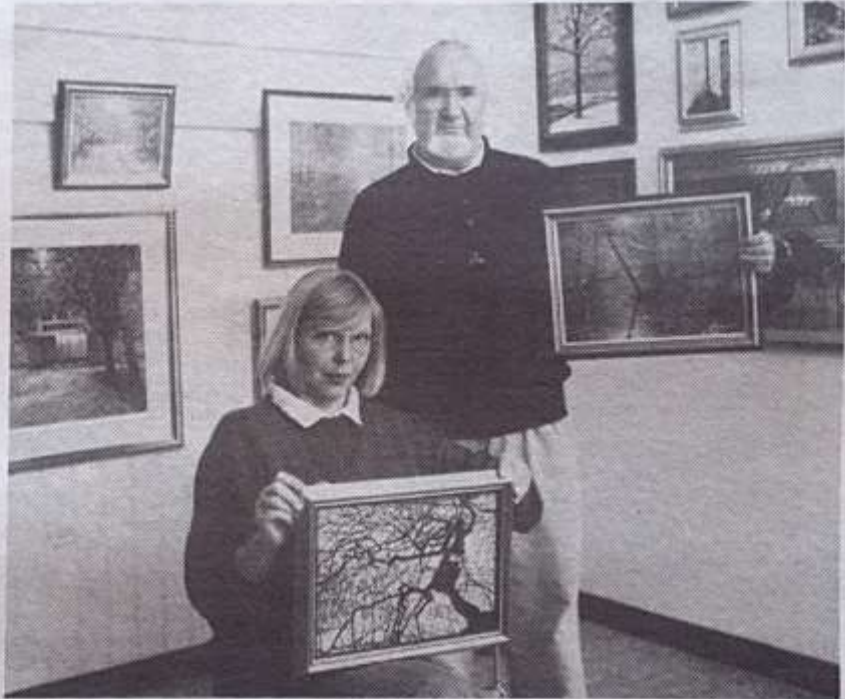
Två salakonstnärer ställer ut under samma tak i Norrmanska gården under sommaren. Det är Birgitta Lindström och Karl-Otto Modin, som i morgon lördag öppnar en gemensam utställning i Lindströms konstlya.

Båda inspireras av naturen.

— Man kan väl säga att det är naturlyriska studier, inte så mycket landskap utan mer detaljer, som vi visar, säger Birgitta Lindström.

Hennes målningar i acryl visar ofta trä och trästrukturer, träd och glas.

— Ljus och skugga, kontras-

*Birgitta Lindström och Karl-Otto Modin ställer ut tillsammans under sommaren på Lindströms konstlya i Norrmanska gården.
FOTO: PETER WALDÉN*

Konst

terna, är viktiga för mig, liksom träets yta. Och träden, de är som människorna — strävar uppåt, blir litet krokiga ibland, men strävar vidare uppåt, säger hon.

Impressionisten Modin

Karl-Otto Modins måleri har

med åren blivit allt mer impressionistiskt. På utställningen finns bland annat både stads- och naturmotiv, där ögonblicket och aningarna är viktigare än realismen. En strävan efter större frihet gentemot motiven har fått

Modin att tänja gränserna mot abstraktionen.

Utställningen i Lindströms konstlya öppnas alltså på lördag och är sedan öppen onsdag — lördag framöver.

INGALILL FORSS NORBERG

Konstutställning:
Karl-Otto Modin
10-22 november på FöretagsKontoret
(Gillelgatan vid Domus-parkerlingen)
Vernissage
söndagen den 10/11 kl 12 - 16. Välkommen!

SALA SPARBANK
FöretagsKontoret
Öppet varje dag, måndag-fredag, 9⁰⁰-16⁰⁰

Sala Allehanda 8 november 1996:

Karl-Otto Modin i det lilla formatet

SALA
Salakonstnären Karl-Otto Modin öppnar nu på söndag sin höstutställning. Det sker på Sala sparbanks företagskontor vid Gillelgatan. Modin visar där ett 50-tal målningar.

Ställer ut. Karl-Otto Modin ställer ut många små och en del större målningar när det på söndag är vernissage hos Sala sparbank på Gillelgatan.

FOTO: MADELENE ERIKSSON

Karl-Otto Modin har på senare tid målat en hel del i det lilla formatet. Det är små impressionistiska målningar, natur- och stadsmotiv, med skimrande ljus och luftighet. Han har också botaniserat i sommarens parkrabatter, vilket resulterat i närtu-

dier av blommor i en färgskala som inte är särskilt "modinsk" men icke desto mindre tilltalande.

En och annan målning i större format finns också med på utställningen, bland annat ett höstligt motiv föreställande gamla gruvmuseet vid Sala silvergruva. Vidare finns en del motiv från Uppsala och Väst-kusten med.

Utställningen har vernissage på söndag och pågår till och med den 22 november.

INGA LILL FORSS NORBERG
0224-561 69

FREDAGEN DEN 15 NOVEMBER 1996

SALA ALLEHANDA

Kulturstipendiat. En glad Karl-Otto Modin har just fått beskedet att han utsetts till årets kulturstipendiat i Sala kommun, bland annat för att han i sitt måleri dokumenterat Salamiljöer.

FOTO: MADELENE ERIKSSON

Årets kulturstipendiat

SALA

Salakonstnären Karl-Otto Modin är årets kulturstipendiat i Sala kommun. Enligt kultur- och fritidsnämndens motivering får han stipendiet bland annat för att han "hela tiden utvecklas som konstnär".

– Ojoj, jag trodde jag blivit för gammal för att få stipendium, säger en glad och överraskad Karl-Otto Modin.

När SA ringer upp den nyblivne kulturstipendiaten har han ännu inte nåtts av beskedet från

kultur- och fritidsnämnden. Han blir både överraskad och mycket glad.

– I fjol sökte jag faktiskt stipendiet, efter viss övertalning. Men i år hade jag inte ens sökt, säger han och fortsätter:

– Det är det första stipendium jag någonsin fått. Inte trodde jag det var möjligt vid min ålder. Men det är väldigt roligt.

Karl-Otto Modin är 67 år. Han är född i Sala och var under många år en framgångsrik tävlingssimmare. Sin konstnärskarriär började han med en rad Hermodsstudier på 1950-talet.

– Jag var sjuk i ett helt år och

kunde inte tävlingssimma, så jag behövde något annat att syssla med. Konstintresset fanns med från mitt föräldrahem och jag hade en farbror, Henning Modin, som var känd konstnär i Stockholm, berättar Karl-Otto Modin.

Sin första separatutställning hade han 1962 och just nu visas hans verk på Sala sparbanks företagskontor vid Gillegatan.

Genom alla år har Salamotiven följt Karl-Otto Modin, även om de aldrig tagit överhanden. Men han säger att stadsmotiv, inte bara från Sala, mer och mer kommit att intressera honom.

Kulturstipendiet är på 6000 kronor. Kanske blir det en resa just till någon stad.

– Någon gammal fin stad med intressanta byggnader. Jag har tidigare målat i Dubrovnik och på olika platser i Italien. Det vore roligt att göra något liknande igen, säger Karl-Otto Modin.

Kultur- och fritidsnämndens hela motivering till valet av Karl-Otto Modin lyder: "I... för att han hela tiden utvecklas som konstnär och för att han med sina Salamotiv har bevarat många miljöer och utfört en stor kultur-gärning".

INGALILL FORSS NORBERG

Sala Allehanda 11 april 1997:

Stämningsfullt på Modin-utställning

Höstlandskap. Naturens skiftningar och stämningar upphör aldrig att fascinera Salakonstnären Karl-Otto Modin, som i detta höstliga motiv.

SALA

Salakonstnären Karl-Otto Modin öppnar i dag sin vårutställning.

Den här gången finns han och hans konst på Rådmansgatan 6, den lokal som förr inrymde Hallenbergs blomsteraffär.

I höstas fick Karl-Otto Modin Sala kommuns kulturstipendium, bland annat för att han genom åren med målarpenseln förevigat många Salamiljöer.

- Det har gjort att jag på den här utställningen tagit med ovanligt många Salamotiv. Men jag visar också en del annat, säger han och tillägger:

- I och för sig målar jag ju vare sig stadsmiljöer eller natur för att direkt avbilda. Det jag vill är

fånga stämningar och stämningen är ju beroende av så mycket - årstiden, vädret, ljuset...

Karl-Otto Modin har mer och mer gått över till det lilla formatet.

- Det är spontanare, snabbare. Jag har kanske blivit mer otålig och rädd för att överarbeta en målning, säger han.

Tre veckoslut framöver - fredag till och med söndag - är utställningen öppen.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-561 69

HEMMA HOS MODIN's

FREDSGATAN 26, SALA

KARL-OTTO's

MÅLNINGAR

ÖPPET: 29 NOVEMBER - 20 DECEMBER

LÖRDAGAR o. SÖNDAGAR 12.00 - 18.00

ÖVRIGA TIDER RING: 0229-10116

VÄLKOMNA

Fredag 23 mars 2001

Fortfarande kan Karl-Otto simma fort

Simning. Än kan gubben! 72-årige Karl-Otto Modin, Sala är fortfarande snabb i bassängen. Vid master-SM, svenska mästerskapet för veteraner, vann han två individuella guld och två i lagkamp.

Många medaljer för Sala-bon Karl-Otto Modin blev det vid master-SM.

– Det gick överraskande bra, berättar Karl-Otto.

Örebro var platsen för svenska mästerskapen och Karl-Otto, som tävlar för Hellas Stockholm, var med och slog Europarekord i lagkappen 50 meter fritt.

I medleylagkappen blev det dessutom svenskt rekord. Mest överraskad var Karl-Otto dock över sina insatser i de individuella loppen.

SM-guld och svenskt rekord på 800 meter fritt med tiden 6,41. Dessutom seger i 400 meter fritt.

– På 100 blev jag trea och på 50 fyra, berättar Karl-Otto.

Han tränar åtta gånger i veckan, men trodde ändå inte att det skulle gå så bra.

– Jag har inte tävlat på ett tag och i fjol hade jag en axelskada. Med tanke på det gick det över förväntan.

Nu funderar han på att delta i EM på Mallorca i sommar.

– Vi får se hur det blir. Närmast ska jag dock delta i en tävling i Linköping i slutet av april, säger Karl-Otto som har en lång och framgångsrik simmarkarriär bakom sig.

– Jag lärde mig simma som 12-åring. Egentligen ganska sent, men sedan var

Många medaljer. Karl-Otto Modin inledde sin karriär som mastersimmare 1984 – och många medaljer har det blivit. FOTO: NICLAS BERGWALL

jag fast och tränade hårt under många år, berättar han.

Karriären som mastersimmare inledes 1984, året efter tävlingsformen startade i Sverige.

– Masters är mycket stort i Japan och USA, men det finns även många duktiga simmare i Sverige, berättar Karl-Otto Modin.

NICLAS BERGWALL

Jubilaren Modin fortsätter pröva sig fram

JUBILÄR. Karl-Otto Modin fyller snart 80 år och firar med en utställning i kulturkvartret Täljstenen. FOTO: INGALILL FORSS NORRBERG

SALA. Snart 80-årsjubilerande Salakonstnären Karl-Otto Modin ställer ut i Täljstenen med början i morgon.

Tro du inte att det är någon kavaljád över 80 (nästan...) års konstnärskap som visas i galleriet i Täljstenens hantverkstäljånga.

– Det mesta är gjort de senaste två åren. Några äldre målningar, karaktärstio år, finns med, men det känns bäst, att visa det som är nytt, säger Karl-Otto Modin.

ALLRA NYAST är några dukar där färg och fantasi flöt över framför motiv.

– Jag har sökt mig fram, målat en bakgrund och sedan bara lä-

tit fantasin få utrymme, säger han och tillägger med ett leende:

– Det går ju inte att hela tiden hitta nya vinklar på Christin-schaktet.

KARL-OTTO MODIN är född i Sala och har förblivit sin stad trogen genom åren. Motiv att måla har han aldrig saknat.

– Platsen i sig är inte så viktig. För mig handlar det mycket om naturen och dess skiftningar.

Fortfarande arbetar han varje dag ett par-tre timmar i ateljén. Då ljuder jazz ur högtalarna.

Musik blir det också på verniss-sagen i morgon, då Bo Lund med-verkar.

Utställningen pågår till och med den 27 september.

INGALILL FORSS NORRBERG

SENASTE. Ett par av Karl-Otto Modins senaste målningar. "Jag söker mig fram", säger han.

Måndag 27 september 2004

Målandet är viktigast. Karl-Otto Modin målar varje dag i veckan. För att må ännu bättre simmar han.

FOTO: BIRGITTA ALENIUS

Karl-Otto Modin, konstnär och simmare, fyller 75 år

Sala. Simning och konstnärskap, går det ihop? Ja i alla fall för **Karl-Otto Modin**, salakonstnär och snart inskriven i Svensk konstnärslexikon. Idag fyller han 75 år, men kommer att fira annorstädes.

Vår igen när Modin ställer ut

SALA. I snart 50 år har Salakonstnären Karl-Otto Modin ställt ut. På lördag öppnar årets utställning, som fått den hoppningivande titeln Vår igen. Den visas i Gallerian i kulturkvarteret Täljstenen.

–Det är äldre och nytt måleri blandat, mycket vår och sommar men också några vinterbilder, berättar konstnären själv, som är 81 år fyllda.

Några är riktigt, riktigt små, dryga decimetern bara. Små skissartade, spontana ögonblicksbilder ur fantasin.

Utställningen pågår till och med den 16 april.

INGALILL FORSS NORBERG

KONSTNESTOR.

Karl-Otto Modin närmar sig ett halvt sekel av utställande. I morgon välkomnar han våren med en ny utställning i kvarteret Täljstenen.

FOTO: INGALILL FORSS NORBERG

Min älskade Make
Vår käre Far och Farfar

**Karl-Otto
Modin**

* 28 september 1929
har idag stilla insomnat.
Sörjd och saknad.
Sala 19 augusti 2014

INGRID
Ulf och Anders
med familjer

Övrig släkt och vänner

*Jag satt invid din säng
Den var en kaj för sista
resan ut
Du tömdes egendomligt tyst
och långsamt, och där du låg
blev du allt mindre kvar*

*Något pågick ofattbart, och
sista andetagets vindstöt
sände iväg, som i en flotta,
alla miljontals frakter av
minnen,
tankar, bilder, oändligt små
partiklar, det vars
summa varit
du*

*Minsta vinden
Fyller minnets segel,
alltid*

Per Helge

Begravningen äger rum
i Kristina kyrka fredagen
den 12/9 kl. 10.30.
Efter akten inbjudes till
minnesstund på
Mikaelsgården.
Osa. senast den 8/9 till
Fonus tel 122 01 eller
sala@fonus.se

KOSKI ♦ PASI.HIIRIKOSKI@VLT.SE
ALAALLEHANDA.COM ♦ 0224-561 52

SALA ALLEHANDA
ONSDAG 27 AUGUSTI 2014

Framgångsrik simmare

Karl-Otto Modin var en av Salas främsta idrottare

Han var den första att ta emot Silverskölden. Karl-Otto Modin tog också flera SM-medaljer.

I förra veckan avled Karl-Otto efter en längre tids sjukdom. Han blev 84 år.

Karl-Otto Modin.

Foto: Ingallil Forss Norberg

SPORT. En av Salas största simmare och idrottare genom tiderna är ett betyg som kan sättas på Karl-Otto Modin. Han tog två silver och ett brons vid SM för seniorer. Distansen var 100 meter rygg.

Karl-Otto Modin växte upp på Brunnsgatan i Sala och blev staden trogen. Han lärde sig simma 1941, som tolvåring, och bara några år senare kom framgångarna.

I juni 1946 fick den då 16-årige Karl-Otto Modin en plats i simlandslaget till en landskamp i Holland.

Modin fick även representera Sverige i en landskamp mot Österrike i Kalmar och då slutade han på andraplats. Totalt tog han ett 50-tal DM-guld och som 15-åring vann han tre guld inom loppet av fem minuter.

För insatsen 1947 fick

Modin ta emot den allra första upplagan av Silverskölden, priset till ortens främsta idrottare. Då delades utmärkelsen ut av Sala Posten.

Karl-Otto vann en uttagning till OS i London 1948, men sedan beslutades det att ingen ryggsimmare skulle få vara med på OS.

Modin fortsatte sedan att simma och blev på äldre dagar en mycket framgångsrik mastersimmare, det vill säga tävlingar för äldre simmare. Bland annat tog han ett silver vid EM i England.

För många Salabor är Karl-Otto Modin en mycket duktig och framgångsrik konstnär, en karriär han inledde 1957 och som han sedan 1966 sysslade med på heltid.

NICLAS BERGWALL

12 **Helg**

SA 2015-04-17

Minnen av en konstnärsgigant

UPPSKATTAD KONST. I nästan femtio år ställde Karl-Otto Modin ut sina tavlor med Salamotiv. Nu hyllas han av Jan Törndahl i en minnesutställning på Täljstenen.

Foto: Kurtis Einar

Karl-Otto Modin hyllas med minnesutställning

I nästan femtio år ställde Salakonstnären ut sin konst för beskådning. Nu hyllas Karl-Otto Modin genom en minnesutställning på Täljstenen.

SALA. Karl-Otto Modin växte upp på Brunnsgatan i Sala. Vid sin död bodde han ett stenkast därifrån, på Fredsgatan. Han var sin stad trogen genom hela livet och nu vill galleriägaren och vännen, Jan Törndahl, hylla

Täljstenen Lördag

Salas konstnärsgigant.

– Jag är väldigt glad att jag får ha en minnesutställning över honom, säger Jan Törndahl, Galleri Jan.

Bildkonstnären Karl-Otto Modin hade många strängar på sin lyra, han var tecknare och färgkompositör och målade allt från landskap

och natur, till stadsmotiv. 1996 erhöll han Sala kommuns kulturstipendium.

– Han blev väldigt förvånad för han hade inte ens ansökt om stipendiet det året, minns Jan Törndahl.

Under sin uppväxt omgavs Salakonstnären av ramar, tavlor och konst, då hans far var trähandlare och konstintresserad. Men Karl-Otto Modin var mer intresserad av simning och kläder. Det

var inte förrän år 1963, vid 33 års ålder, som Salakonstnären hade sin första utställning. Tre år senare, 1966, sade han upp sig från sin anställning på Elkans herr-ekiperings och blev konstnär på heltid. Efter det var Karl-Otto Modin verksam konstnär i 48 år.

– Vi har både äldre verk och nyare verk på utställningen. Han var aktiv in i det sista, säger Jan Törndahl.

SOFIA FURS

Han blev väldigt förvånad för han hade inte ens ansökt om Sala kommuns kulturstipendium.

Jan Törndahl

Foton från minnesutställningen i Galleri Jan i april 2015

Heby Tegelbruksmuseum öppnar för säsongen den 1 maj

MODIN-MÅLNING. ÅC Danell visar en målning av Karl-Otto Modin. Målningen visar en ung Karl-Otto Modin som passerar en orange Crescent när han promenerar med en barnvagn i centrala Sala. När Tegelbruksmuseet öppnar för säsongen är det första gången som tavlor av Salakonstnären visas i Heby. Foto: Mikael Stenkvist

Dubbelvernissage på Tegelbruksmuseet

Karl-Otto Modins tavlor visas för första gången i Heby

Den första maj inleds årets säsong på Heby Tegelbruksmuseum. Målningar av Karl-Otto Modin och Bo Norell visas inledningsvis.

HEBY. Traditionenligt öppnar kulturhuset Heby Tegelbruksmuseum för säsongen den 1 maj.

I utställningslokalen på bottenvåningen visas målningar av Karl-Otto Modin, som gick bort vid 84-års ålder i augusti 2014.

- Det är skamligt att en så känd Salaprofils målningar inte har visats i Heby tidigare, säger ÅC Danell, som till utställningen har valt ut 24 tavlor.

- Bilden av en duktig impressionist framträder. Karl-Otto var i sina bästa stunder en mycket bra målare.

På utställningen visas både gammalt och nytt av Salakonstnären.

- Ljuset var det viktiga för honom. Han varierade samma motiv med ljus och färg,

det är inte så mycket teckningar, säger ÅC Danell.

På övervåningen i Tegelbruksmuseet visas samtidigt tavlor av Bo Norell. Han är sommarboende i Gysinge.

- Det är personlighet i hans bilder, säger ÅC Danell. De båda utställningarna

visas fram till någon vecka innan Fest i Heby.

Heby Tegelbruksmuseum håller öppet lördagar och söndagar till och med första veckan i oktober. Under juli är det även öppet på onsdagar.

MIKAEL STENKVIST
mikael.stenkvist@salakonstnaren.se
0224 540 51

Foton från utställningen i Heby Konsthall/Tegelbruksmuseet 1 maj – 19 juni 2016

”Sista vernissagen – en hyllning till Karl-Otto Modin”

La Galerie du Sacre Bleu, Uppsala 5-6 oktober 2019:

Karl-Otto Modin, akvarell 1957, 21 x 15 cm, Tillhör Avlidna Salakonstnärer Sällskap.

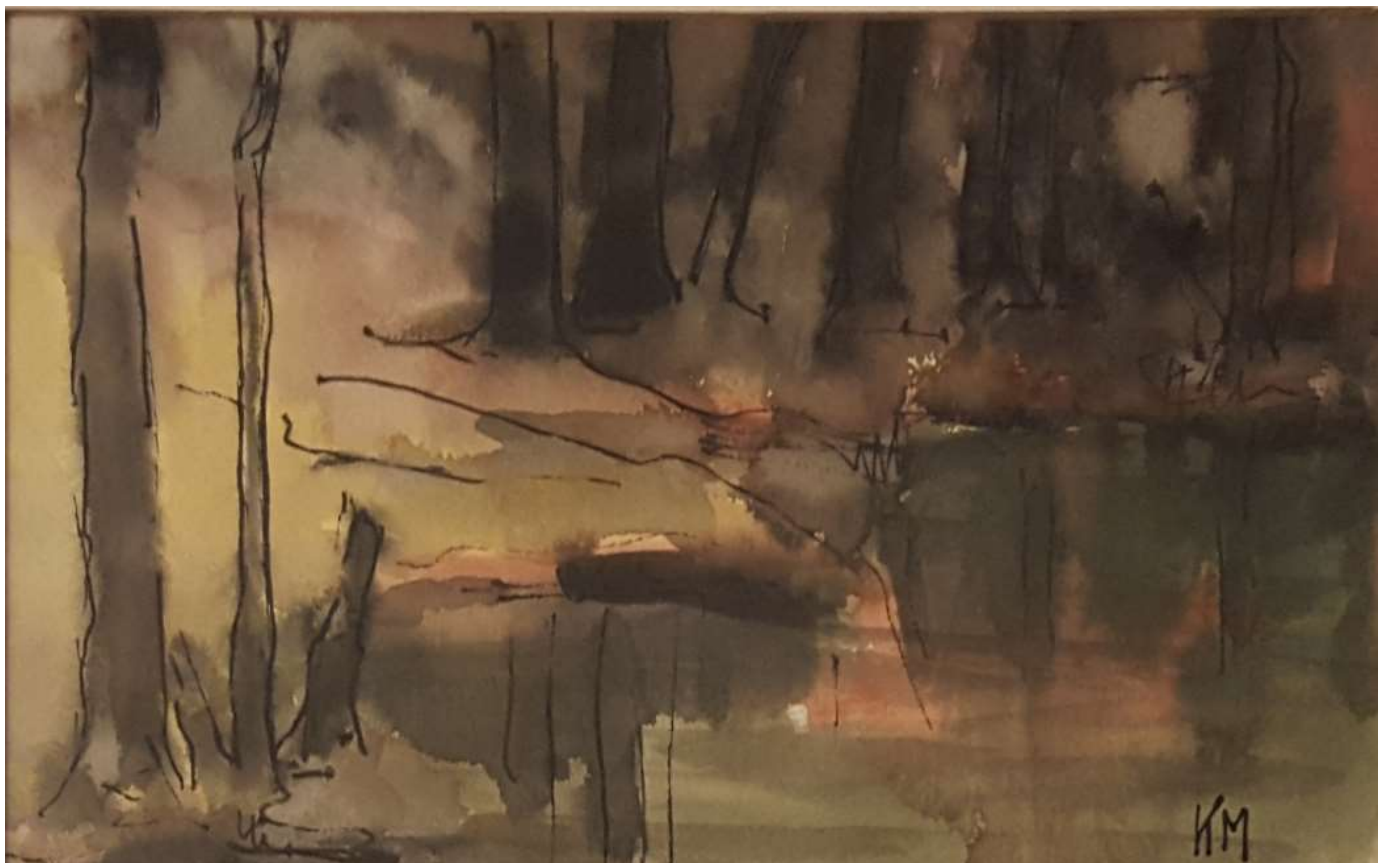
Karl-Otto Modin, akvarell 1958, 18 x 13 cm. Tillhör Avlidna Salakonstnärer Sällskap.

Karl-Otto Modin, *Brunnsgatan*, olja 1960.

Karl-Otto Modin, *Nordins smedja*, akvarell 15 x 21 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Karl-Otto Modin, tusch-akvarell 13 x 22 cm.

Karl Otto Modin, oljemålning på pannå 54 x 65 cm.

Ingrid Modin: Den här målningen har Karl-Otto gjort från mitt barndomshem vid Nykolningen, i närheten av Järndammen. Det är fönsterna på ett uthus.

Karl-Otto Modin, *Nykolningen, Järndammen*, opd 33x40,

Kerstin Svedberg, Kvartsgatan 7, Sala, den 15 maj 2015: Det här är från Nykolningen. Det var mitt barndomshem åren 19xx – 19xx. Det ska ha varit Drottning Kristinas jaktstuga en gång i tiden.

Karl-Otto Modin, olja 31 x 35 cm.

Karl-Otto Modin, olja 40 x 46 cm.

Karl-Otto Modin, olja 46 x 60 cm.

Karl-Otto Modin, olja 22 x 30 cm.

Karl-Otto Modin, olja 49 x 54 cm.

Karl-Otto Modin, olja 10 x 25 cm.

Karl-Otto Modin, olja 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, olja 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, olja 27 x 42 cm.

Karl-Otto Modin, olja 27 x 29 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Karl-Otto Modin, *Kristina kyrka och Nordins smedja*, olja 27 x 41 cm.

Karl-Otto Modin, *Kristina kyrka och Nordins smedja*, olja 22 x 29 cm.

Karl-Otto Modin, *Långforsen*, oljemålning 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, *Lokstallarna*, olja 46 x 66 cm.

Karl-Otto Modin, *Fribergs fastighet*, olja 73 x 100 cm.

Karl-Otto Modin, olja 1981, 15 x 20 cm.

Karl-Otto Modin, olja

Karl-Otto Modin, *Tjalle*, olja omkr. 1987, 22 x 27 cm.

Karl-Otto Modin, *Bo Szymaniak Lund*, teckning 29 x 29 cm.

Karl-Otto Modin, *Bergslagsgården*, olja 14 x 22 cm.

Karl-Otto Modin, *Bergslagsgården*, olja 27 x 41 cm.

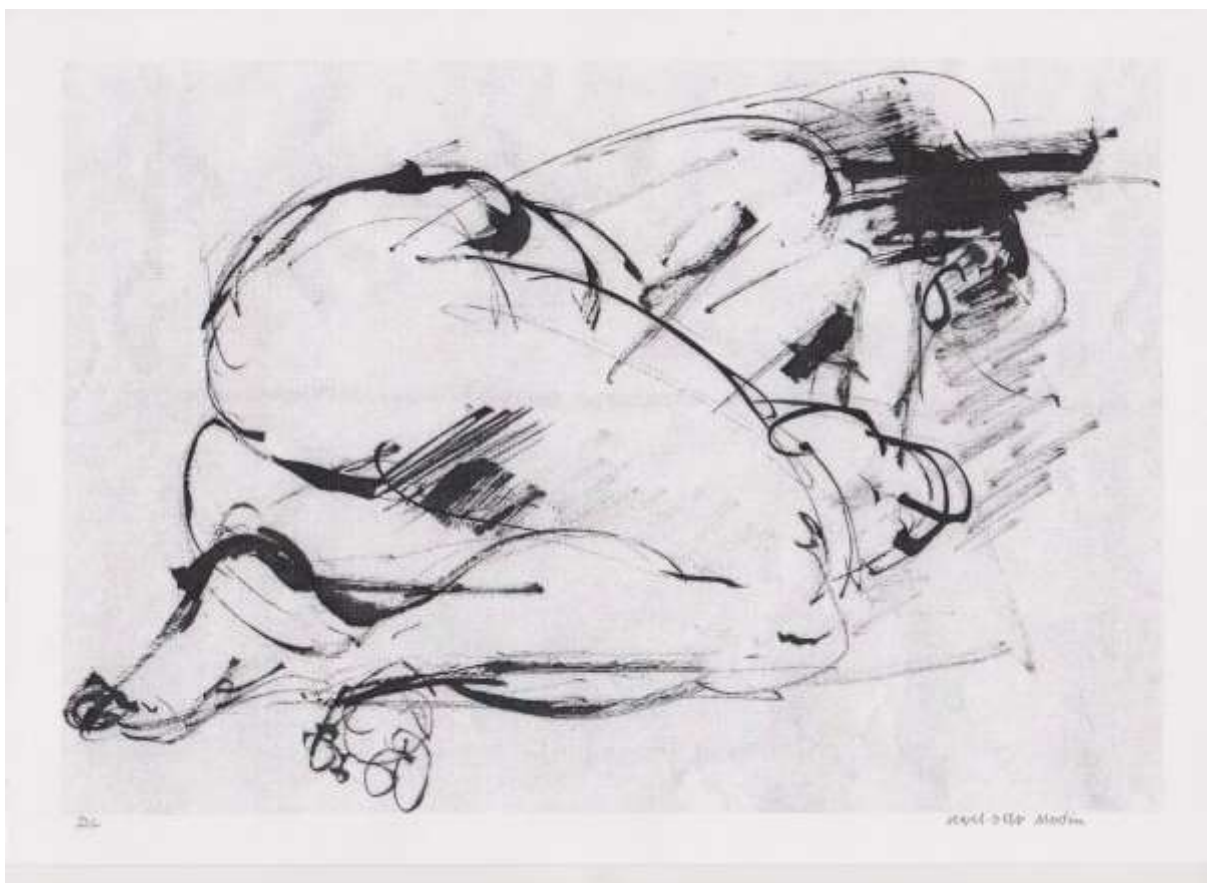
Karl-Otto Modin, *Ekebygatan-Magasinsgatan*, olja.

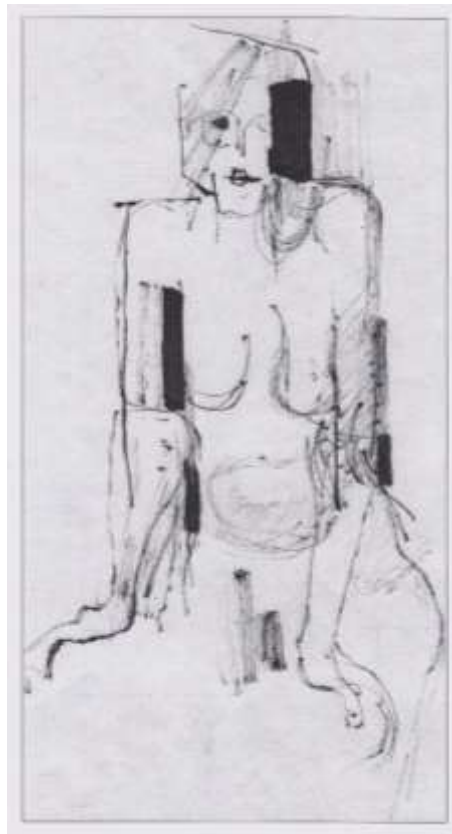
Karl-Otto Modin, *S Esplanaden – Drottninggatan*, olja.

Karl-Otto Modin, blyerts 26 x 21 cm.

Karl-Otto Modin, tusch 21 x 30 cm.

Karl-Otto Modin, tusch 29 x 18 cm.

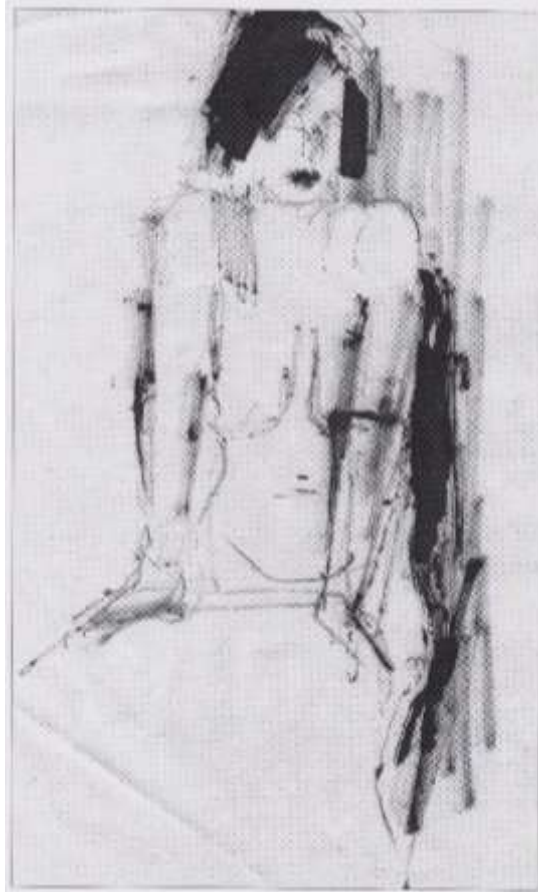
Karl-Otto Modin, tusch 30 x 21 cm.

Karl-Otto Modin, blandteknik

Karl-Otto Modin, blyerts-akvarell 19 x 15 cm.

Karl-Otto Modin, tusch 30 x 21 cm.

Karl-Otto Modin, olja, 21 x 13 cm.

Karl-Otto Modin, *Kyssen*, olja 1997, 45 x 60 cm. Tillhör Sala Konstförening-Aguélimuseet.

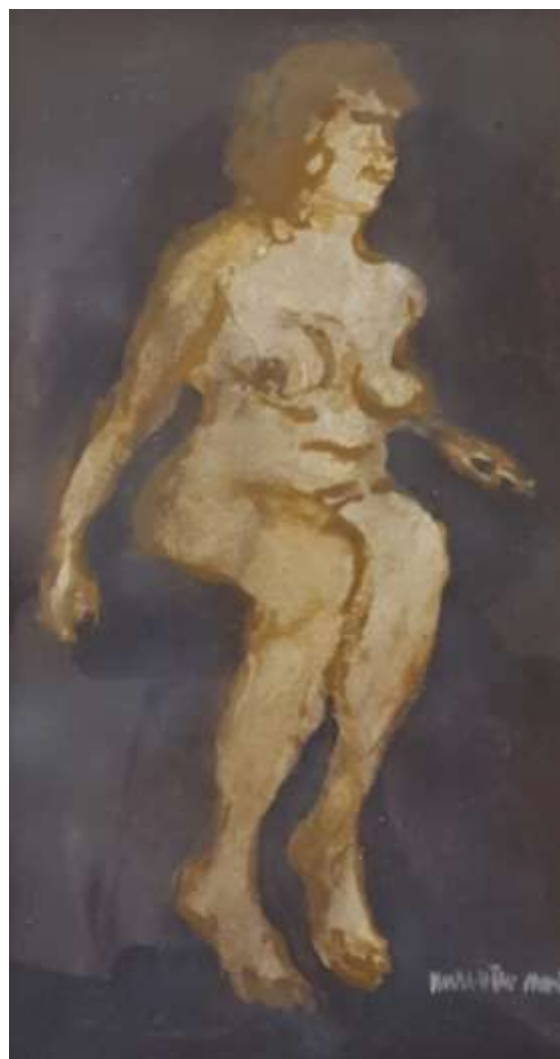
Karl-Otto Modin, tusch-lavering 21 x 29 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Karl-Otto Modin, teckning 27 x 28 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Karl-Otto Modin, lavering 16 x 20 cm.

Karl-Otto Modin, tempera 22 x 12 cm.

Karl-Otto Modin, *Naket*, teckning 28 x 28 cm.

Karl-Otto Modin, *Två figurer*, tusch 8 x 12 cm.

Karl-Otto Modin, olja 22 x 14 cm.

Karl-Otto Modin, olja 22 x 14 cm.

Karl-Otto Modin, olja 25 x 20 cm.

Karl-Otto Modin, olja 33 x 41 cm.

Karl-Otto Modin, olja 40 x 55 cm.

Karl-Otto Modin, olja 40 x 55 cm.

Karl-Otto Modin, olja 40 x 55 cm.

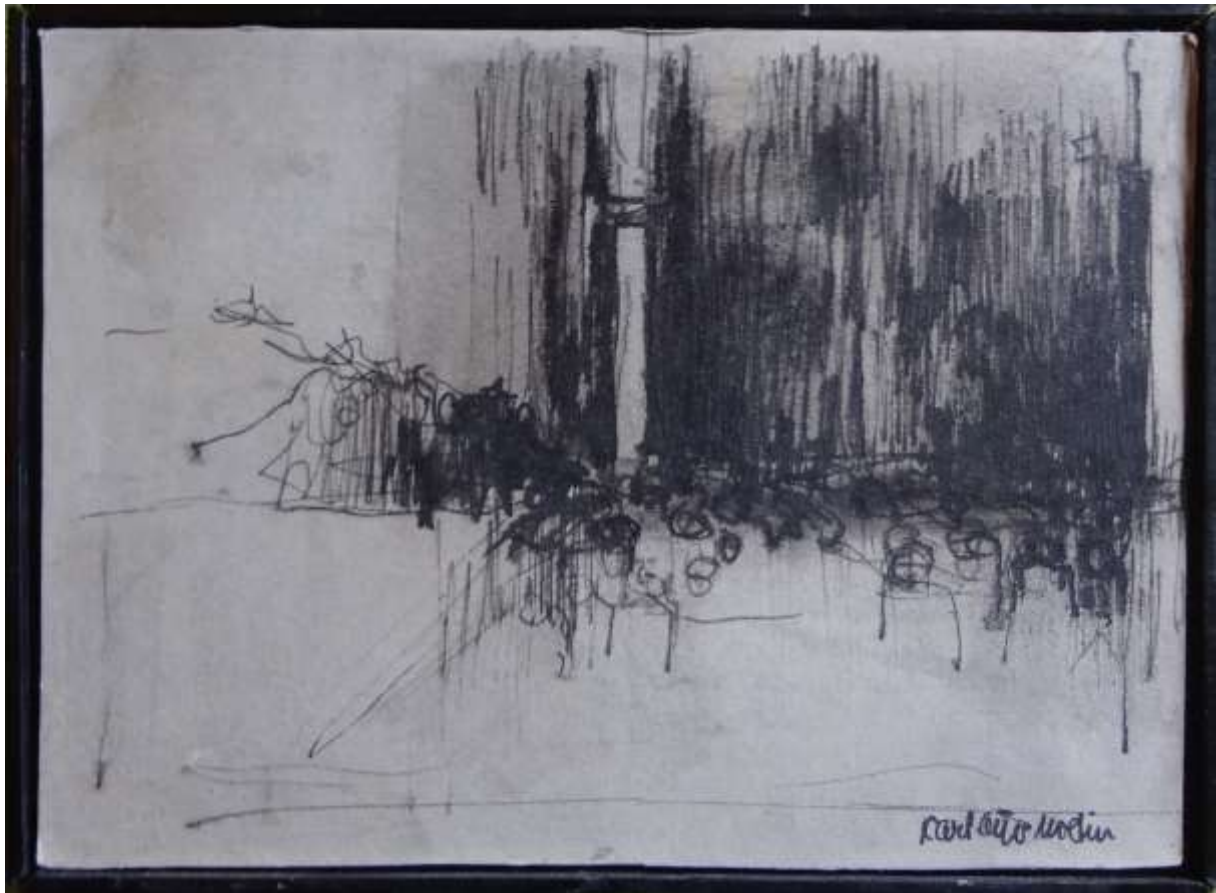
Karl-Otto Modin, olja 42 x 60 cm.

Karl-Otto Modin, teckning 15 x 21 cm.

Karl-Otto Modin, teckning.

Karl-Otto Modin, teckning 14 x 19 cm.

Karl-Otto Modin, teckning 14 x 21 cm.

Karl-Otto Modin, teckning 15 x 23 cm.

Karl-Otto Modin, teckning 17 x 23 cm.

Karl-Otto Modin, *Ingrid*, olja 15 x 21 cm.

Karl-Otto Modin, *Självporträtt*, olja 19 x 24 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Karl-Otto Modin, *Landskap med hus*, teckning/lavering 1966, 16 x 30 cm.
Tillhör Sala Konstförening-Aguélimuseet.

Karl Otto Modin, *Gröna gången*, olja 35 x 40 cm.

Karl Otto Modin, olja 50 x 70 cm.

Karl Otto Modin, *Tussi, Anns katt*, 34 x 46 cm.

Karl Otto Modin, olja 50 x 90 cm.

Karl-Otto Modin, *Kaplanen*, olja 20 x 27 cm.

Karl-Otto Modin, *Motiv från Sala*, olja 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, *Normanska gården*, olja 15 x 20 cm.

Karl-Otto Modin, olja 19 x 27 cm.

Karl-Otto Modin, Stora Torget, olja 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, Rådhuset, olja 12 x 17 cm.

Karl-Otto Modin, *Rådhuset*, olja 27 x 35 cm.

Karl-Otto Modin, *Sala Sparbank*, olja 1990, 50 x 65 cm.

Karl-Otto Modin, olja 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, *Södra Esplanaden*, olja 16 x 22 cm.

Karl-Otto Modin, *Agueligatan 12*, olja 26 x 42 cm.

Karl-Otto Modin, olja 26 x 42 cm.

Karl-Otto Modin, *Direktörsbostaden*, Sala silvergruva, olja 33 x 47 cm.

Karl-Otto Modin, olja 16 x 24 cm.

Karl-Otto Modin, olja 19 x 27 cm.

Karl-Otto Modin, *Magasinsgatan*, olja 19 x 27 cm.

Karl-Otto Modin, *Fredsgatan*, olja 22 x 33 cm.

Karl-Otto Modin, *Gamla badhuset, Solgårdens*, olja 22 x 33 cm.

Karl-Otto Modin, *Agueligatan – Kungsgatan*, olja 22 x 33 cm.

Karl-Otto Modin, Bergslagsgården, olja 24 x 16 cm.

Karl-Otto Modin, Väsby Kungsgård, olja 24 x 33 cm.

Karl-Otto Modin, *Missionskyrkan i Sala*, olja 24 x 33 cm.

Karl-Otto Modin, olja 26 x 38 cm.

Karl-Otto Modin, Kristina kyrka, olja 27 x 35 cm.

Karl-Otto Modin, *Bergslagsgården*, olja 27 x 35 cm.

Karl-Otto Modin, *Kristina kyrka och Nordins smedja*, olja 27 x 38 cm.

Karl-Otto Modin, *Bergslagsgården*, olja 27 x 41 cm.

Karl-Otto Modin, *Swederiholmar och Fribergs fastighet*, olja 29 x 46 cm med ram.

Karl-Otto Modin, *Aguéligatan*, olja 17 x 25 cm med ram.

Karl-Otto Modin, olja 13 x 18 cm med ram.

Karl-Otto Modin, olja 25 x 40 cm med ram.